

Sjørret- og laksevasdrag i Nord-Trøndelag 1994

FYLKESMANNEN I NORD-TRØNDELAG
MILJØVERNAVDELINGEN
 7700 STEINKJER
 TLF 74 16 80 73 TELEFAX NR 74 16 80 53

R A P P O R T

1 - 1994

TITTEL Sjørret- og laksevasdrag i Nord-Trøndelag 1994	DATO 14.01.94
SAKSBEHANDLER/FORFATTER Anne Mette Hope, Tore Evjen og Anton Rikstad	ANT. SIDER 132
AVDELING/ENHET Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen	ANSV. SIGN. AMH/AR
EKSTRAKT 219 vassdrag i Nord-Trøndelag er gjennom befaring og elektrisk fiske beskrevet og vurdert som leveområder for sjørret og laks. Med smått og stort har fylket totalt 192 anadrome vassdrag som er fiskeførende. Noen "nye" laksestammer og mange sjørretvassdrag har blitt plassert på kartet gjennom registreringsarbeidet. Oversikten viser at den totale mengden tilgjengelige områder for sjørret i fylket har avtatt.	

S T I K K O R D

Laks
Sjørret
Nord-Trøndelag

FORORD

En god ressursoversikt er en forutsetning for god forvaltning. En full oversikt over lakse- og sjøaurevassdragene i Nord-Trøndelag har derfor vært et stort savn. Nå foreligger den etter en omfattende registrering i 1992 og 1993.

Feltarbeidet er foretatt av Tore Evjen (1992), Anne Mette Hope (1993) og Anton Rikstad. Rapporten er ført i pennen av Mrs. Hope i samarbeid med Tore Evjen og Anton Rikstad.

Forøvrig en takk til alle som har vært behjelpelig med å fremskaffe opplysninger, det være seg skoler, miljøvernledere eller lokalkjente. Statens Kartverk har lånt ut kartmateriale jfr. avtalenr. LE 32306.

Prosjektet har vært finansiert av Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, sysselsettingmidler (SKAP) og fiskefondsmidler.

Steinkjer, januar 1994

Svein Karlsen
fylkesmiljøvernsjef

INNHOLDSFORTEGNELSE

Side:

1. INNLEDNING.....	5
2. METODE.....	6
2.1 Utvelgelse av vassdrag.....	6
2.2 Feltundersøkelser.....	6
2.3 Vassdrag som tidligere er undersøkt.....	7
3. BESKRIVELSER AV ANADROME VASSDRAG.....	8
1. Stjørdal kommune.....	8
2. Frosta kommune.....	11
3. Levanger kommune.....	13
4. Verdal kommune.....	18
5. Inderøy kommune.....	20
6. Steinkjer kommune.....	27
7. Verran kommune.....	33
8. Mosvik kommune.....	38
9. Leksvik kommune.....	43
10. Flatanger kommune.....	47
11. Namdalseid kommune.....	56
12. Namsos kommune.....	62
13. Fosnes kommune.....	80
14. Nærøy kommune.....	85
15. Høylandet kommune.....	105
16. Vikna kommune.....	107
17. Leka kommune.....	119
4. SAMMENDRAG OG AVSLUTTENDE KOMMENTARER.....	123
5. LITTERATUR.....	124
6. VEDLEGG.....	128
6.1 Vassdrag og kartreferanser.....	128

1. INNLEDNING

Store deler av Nord-Trøndelag grenser mot sjøen. Av 24 kommuner totalt, har 17 kystlinje. Dette betyr at fylket har en mengde små og store vassdrag med oppgangsmuligheter for anadrom laksefisk.

Anadrome laksefisk i Nord-Trøndelag inkluderer artene laks og sjøørret. I tillegg har det forekommet sjørøye i Nordfolla i Høylandet kommune, men bestanden har gått tilbake og status er uklar.

Et anadromt levevis innebærer at gyting og utvikling gjennom ungfisk-stadiet foregår i ferskvatn (elv eller bekk for laks og sjøørret), mens resten av veksten foregår i sjøen. Ungfisk som er klare til å vandre ut i sjøen kalles smolt, og dette stadiet nås etter 2-5 år. Laksen tilbringer 1-4 år i havet før den vandrer opp i elvene for å gyte, mens sjøørreten som regel overvintrer i ferskvatn.

Sommeren 1992 og -93 ble det i regi av miljøvernavdelingen hos Fylkesmannen i Nord-Trøndelag gjennomført registreringer for å få kartlagt anadrome vassdrag av betydning i fylket. Det ble lagt mye vekt på å få beskrevet vassdrag av middels og liten størrelse, da det forelå relativt lite informasjon om disse vassdragene. Det var ønskelig å få undersøkt elver og bekker med hensyn på oppgangsmuligheter, lengde på den anadrome strekningen, elvas/bekkens utforming og gjennom elektrisk fiske registrere hvorvidt det fantes laks/ørret der. Elfisket ville også gi et grovt overslag over fisketettheten. Når forholdene lå til rette for det, ble lokalkjente kontaktet for ytterligere informasjon om vassdraget.

En samlet oversikt over disse vassdragene vil være til nytte på flere områder:

Registreringene gir en oversikt over eksisterende stammer av laks og sjøørret i fylket. Bevaring av disse stammene er en prioritert oppgave, og utgangspunktet for dette arbeidet må være en oversikt over det som idag finnes. I tillegg blir det (der opplysninger har foreligget) oppgitt vassdrag som tidligere har hatt stammer av fiskeartene, da særlig sjøørret.

Oversikten vil vise utbredelsen av anadrom laksefisk i Nord-Trøndelag.

Forvaltningsmessig vil en slik oversikt komme til nytte ved planarbeid og behandling av søknader. Lov om laks og innlandsfisk av 15. mai 1992 gir retningslinjer for inngrep, kultiveringstiltak, fiske osv. i slike vassdrag.

Oversikten vil også kunne brukes i arbeid med å bedre allmennhetens adgang til å drive fritidsfiske.

2. METODE

2.1 Utvelgelse av vassdrag

Som hjelpemiddel til å velge ut aktuelle vassdrag for registreringene, ble kart i M 711-serien benyttet. Vassdrag med nedslagsfelt fortrinnsvis større enn 2-3 km² ble valgt ut dersom det så ut til at fisk kunne vandre oppover et stykke fra sjøen. Også vassdrag av liten størrelse, men med oppgangsmuligheter til innsjø var aktuelle.

De største anadrome vassdragene i fylket får bare en kort omtale i denne rapporten, da det er publisert flere rapporter om disse. De fleste av de største vassdragene er også med i forskjellige overvåkningsprogram, det samles inn fangststatistikker for anadrom laksefisk og de er ofte innarbeidet i arealplaner. I litteraturlista (s. 124) blir det oppgitt aktuelle rapporter.

2.2 Feltundersøkelser

Vassdraget ble befart fra flomål og oppover for å fastslå lengden på den anadrome strekningen. Underveis ble andre egenskaper registrert, så som

vannstand	(lav, middels, stor)
strømhastighet	(lav - 0,5 m/sek, middels - 0,5-1 m/sek, høy - >1 m/sek)
begroing	(lite, middels, mye)
bunnssubstrat	blokk - > 20 cm i diameter stein - 2-20 cm grus - 0,2-2 cm sand - 0,06-2 mm silt/leire - < 0,06 mm

Også loner, kulper, fosser og stryk er angitt for endel av elvene/bekkene. Der andre forhold kan være av interesse, er dette nevnt (f.eks. demninger, forbygginger, kulverter osv.).

Fiskearter og -tettheter ble registrert ved hjelp av elektrisk fiskeapparat. Ved en slik registrering er det vanskelig å si med sikkerhet at vassdraget har en stamme av sjørørret, da det ikke er mulig å skille sjørørret fra stasjonær ørret ved utseendet på ungfiskstadiet i ferskvatn. Registreringen kan derfor bare fortelle oss at det er levelige forhold for ørret på den undersøkte strekningen, og at det er fysisk mulig for sjørørret å vandre opp fra sjøen. Imidlertid er det et tegn på at bestanden kan være anadrom hvis de yngste årsklassene er representert på den anadrome strekningen og det ikke fanges større fisk enn ca. 20 cm (dvs. stasjonær fisk) i noen stor grad. I flere tilfeller kunne det også registreres smolt av sjørørret i vassdraget.

Det ble stort sett fisket kun én omgang, og fangstene er deretter omregnet til fangst pr. 100 m². Dette gir et lavere og mer unøyaktig tall enn f. eks. prøveflatefiske som beskrevet av Bohlin m. fl. (1988), og må bare sees som et grovt anslag som kan vise en tendens.

2.3 Vassdrag som tidligere er undersøkt

Endel av vassdragene i fylket er tidligere undersøkt og beskrevet med hensyn på fiskestatus. Fylkesmannens miljøvernavdeling har gitt ut en rekke rapporter om fisk og forurensning i flere kommuner, og NINA (Norsk Institutt for Naturforskning) og enkelte kommuner har kommet ut med andre rapporter. Disse beskrivelsene vil ha en litt annen form enn de øvrige. I endel av undersøkelsene er det utført prøveflatefiske som nevnt ovenfor, og fisketetthetene er inndelt i følgende kategorier:

Lav tetthet:	< 20 ungfisk pr. 100 m ²
Middels høy tetthet:	20-50
Høy tetthet:	50-100
Meget høy tetthet:	> 100

I rapportene om fisk og forurensning i kommunene er vassdragene inndelt i kategorier (lite/moderat/markert/sterkt forurenset) etter forureningsgrad m.h.t. eutrofiering, organisk stoff, mikrobiologi og forsuring.

Forøvrig angis det i teksten dersom beskrivelsen er hentet fra en slik rapport.

2.4 Tabeller, beskrivelser og kart

De undersøkte vassdragene er beskrevet kommunevis og presentert fra sør til nord langs kystlinja. For hver kommune gis en kort innledning. Her får de største anadrome elvene en omtale og det blir oppgitt fangster de seinere år. Ellers nevnes kort andre forhold av interesse.

Deretter presenteres vassdragene i en tabell der de er ordnet etter fiskearter og størrelse på nedslagsfelt. Nedslagsfeltene er delvis hentet fra forskjellige rapporter og delvis anslått ut fra kart, og må regnes som omtrentlige.

Videre har hvert vassdrag blitt nummerert fra sør til nord langs kystlinja, og disse numrene er sammen med navn på vassdraget plassert i teksten og på kartene.

3. BESKRIVELSER AV ANADROME VASSDRAG

1. STJØRDAL KOMMUNE

1.1 Generelt

Stjørdalselva er den største lakseelva i Stjørdal kommune. I 1993 ble det totalt fanget 5500 kg laks og 1500 kg sjørret i dette vassdraget. Gjennomsnittlige fangster de tre siste år var 7600 kg laks og 1000 kg sjørret. Elva er regnet blant de 10 beste lakseelvne i Norge. (For en fyldigere beskrivelse av Stjørdalselva vises til litteraturliste bak i rapporten). Forøvrig er elvene/bekkene i Stjørdal kommune tidligere beskrevet i rapport nr. 7/88, "Fisk og forurensning i elver i Stjørdal kommune" (MVA, Fylkesmannen i N-Trøndelag). Beskrivelsene nedenfor er hentet fra denne rapporten.

Tabell 1. Elver og bekker i Stjørdal kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Stjørdalselva	124	2130		L, Ø
Gråelva v/Vollelva	124.2	74,0		Ø
Vollelva	124.2	27,0	0,9	L, Ø
Langsteinelva	125.1	21,5	0,2	L*, Ø
Vingebekken	124.22	2,0		
Rykkesbekken	125.11	1,5		

1.2 Undersøkte elver og bekker

1. Gråelva

Elva er 8 m bred og munner ut i Stjørdalsfjorden ved Stjørdal havn. Den delen av vassdraget som kommer fra Liavatnet kalles Mæleselva og er regulert. Fra Skatval kommer Vollelva, den andre delen av vassdraget. Strekningen nedenfor samløpet Mæleselva/Vollelva ligger nedenfor øvre flomål.

Gråelva var tidligere regnet som en meget god sjørretelva, men bestanden er nå sterkt redusert. Ved elfiske 23.09.93 opp mot fossen ved Gråbræk Mølle ble det registrert en tetthet av ørret på 12 pr. 100 m². To av disse hadde vært i sjøen. Det ble også funnet en toårig laksunge.

Gråelva er sterkt forurenset av boligkloakk og landbruksvirksomhet.

2. Vollelva

Den 5 meter brede Vollelva kommer inn i Gråelva fra nord ved Gråbræk Mølle. Den anadrome strekningen er på ca. 900 m opp til Kvithammerfossen.

For 15-20 år siden ble det tatt laks og sjørret på opptil 5-6 kg i elva. Idag er tettheten av ørret middels og tettheten av laks lav. Det går opp gytefisk i bekken, men mangel av årsyngel viser at det er reproduksjonssvikt.

Elfiske 23.09.93 viste et det er endel ørret i elva. Det ble funnet ørretunger (ca. 10 pr. 100 m² under vanskelige forhold) og observert gytefisk (sjørret) på opptil 1,5 kg. Det ble også med stor sannsynlighet observert én voksen laks. De voksne fiskene ble alle observert i øvre del av elva/i kulpen under Kvithammerfossen.

Vollelva er sterkt forurenset.

3. Vingebekken/4. Rykkesbekken

Bekkene drenerer til sjøen ved h.h.v. Vinge og Rykkja på Skatval.

Vannkvalitetsundersøkelsen fra 1986 viser at begge er sterkt forurenset.

5. Langsteinelva

Langsteinelva munner ut i Fættensfjorden ved Langstein stasjon. Anadrom strekning er ca. 200 m, og bunnen er velegnet som gyte- og oppvekstområde. Ovenfor fossen har elva en god bestand av innlandsørret.

Det ble fanget mye laksunger og én regnbueørret i den sjøfiskførende delen, disse har antakelig rømt fra settefisk-anlegget ved elva. Tettheten av sjørretunger er middels og tettheten av laksunger høy. Det ble funnet lite årsyngel.

Langsteinelva er markert forurenset.

Kart

2. FROSTA KOMMUNE

2.1 Generelt

Frosta kommune har ingen anadrome vassdrag av betydning. Den eneste elva hvor det forekommer oppgang av sjøørret er Vikelva som kommer fra Liavatnet.

Tabell 2. Elver og bekker i Frosta kommune

Fiskearten ørret er markert med Ø. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva.

Vassdrag	Vassdragsnr. felt (km ²)	Nedslags- (km)	Lengde arter	Fiske-
Vikelva	125.5	13,5	3,0	Ø

2.2 Undersøkte elver og bekker

6. Vikelva

Vikelva renner ut på Storleiret i Åsenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 22.09.93.

Det er omlag 3 km fra sjøen og opp til Liavatnet. Elva er 2-3 m bred. Strømhastighet og vannstand var middels stor. Nedre del har substrat av grus og stein, mens partiet ved meieriet har mest stein. Det var sterk begroing i elva, og nedre del bar preg av sterk påvirkning (lukt, algevekst). Fallet er relativt jevnt hele veien, og elva har mange svinger, småstryk og -kulper. Sør for det gamle meieriet kommer en sidebekk fra Bergsvatnet og Remmavatnet inn. Selve Liavatnet er svært næringsrikt, med tendenser til gjengroing og algeoppblomstring.

Et område på 300 m² fra flomålet og oppover ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 2 pr. 100 m². 5 fisk ble observert. To av ørretene var temmelig blanke, men uten typisk smoltform. Ifølge lokalkjente går det opp endel sjøørret i elva, og det fiskes sjøørret i sjøen utenfor.

Kart

3. LEVANGER KOMMUNE

3.1 Generelt

Levangerelva er det største laks- og sjøørretførende vassdraget i Levanger kommune, med en samlet fangst på 1850 kg laks og 163 kg sjøørret i 1993. Gjennomsnittlige fangster de tre siste år var 1450 kg laks og ca. 100 kg sjøørret. (For en mer fylldig beskrivelse av Levangerelva vises til litteraturliste bak i rapporten.) Øvrige lakseførende elver er Byaelva ved Falstad og Hopla og Fåttenelva i Åsenfjorden. Beskrivelsene av elver/bekker nedenfor er hentet fra rapport nr. 1/88, "Fisk og forurensning i elver og bekker i Levanger kommune" (MVA, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag).

Tabell 3. Elver og bekker i Levanger kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Levangerelva	126.6	139,0		L, Ø
Hopla	125.4	188,0	0,8	L, Ø
Byaelva	126.3	28,7	1,7	L, Ø
Fåttenelva	125.4	15,3	7,0	L, Ø
Hotran	126.6		13,0	Ø
Rinnelva	126.7		3,0	Ø
Sundalselva	125.4	8,0	2,0	Ø

3.2 Undersøkte elver og bekker

7. Fåttenelva

Fåttenelva renner gjennom Vordalen og ut i Åsenfjorden. Bonitering og elfiske ble utført sommeren/høsten 1987.

Den anadrome strekningen er 6-7 km. Substratet er variert, og strømhastigheten middels stor. Ungfisktettheten er høy (50-100 ørret pr. 100 m²). Det er mest sjøørret, men også enkelte laks og regnbueørret.

Elva ligger nær E6 over flere kilometer og bærer preg av dette i form av mye forsøpling, blant annet 3-4 bilvrak. Elva blir beskrevet som moderat forurenset.

I årene 1985-87 foretok miljøvernavdelingen hos Fylkesmannen i

Nord-Trøndelag gjentatte registreringer av fiskeproduksjonen i elva. Undersøkelsene viste bl.a at det i 1987 var en gytebestand på ca. 260 sjørret, og at sjørreten sannsynligvis vandrer ut i sjøen etter gyting.

8. Hopla

Hoplaelva renner fra Hammervatnet ut i Åsenfjorden. Det ligger et settefiskanlegg ved elva. Elva ble bonitert og elfisket 08.07.90.

Den anadrome strekningen er på 80 m opp til Hoplafossen. Det er to kulper på strekningen, og bredden er 6-7 m. Elva er dyp med bunn av stein og blokk. Strømhastigheten var stor og vannstanden middels. Det var sterk begroing av alger i elva.

Et areal på 132 m² fra flomålet og oppover ble elfisket. Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 11 og 4 pr. 100 m². 7 fisk ble observert, men ingen årsyngel.

Ved tilfeldig elfiske sommeren/høsten 1987 (rapport nr. 1/88) ble det registrert høy tetthet av sjøaure, laks og regnbueaure fra settefisk-anlegget. Hoplaelva ble beskrevet som lite forurenset. I 1993 ble det fisket 6 kg laks og 12 kg sjørret i Hopla.

9. Sunndalselva

Sundalselva renner ut i Sunndalsfjorden innerst i Åsenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 25.05.93.

Anadrom fisk kan gå 2,0 km oppover elva før vannføringen avtar så mye at elva ikke er egnet som leveområde for fisk. Elva er gjennomsnittlig 3 m bred, og substratet består hovedsakelig av stein. Strømhastigheten varierte fra middels til liten, og vannstanden var middels stor. Det var lite begroing i elva. Den anadrome strekningen består av vekselvis stryk og kulper.

Elfisket foregikk ved brua et lite stykke opp for bolighuset, og dekket et område på 60 m². Ørret ble registrert med en tetthet på 23 pr. 100 m², og fisken var fordelt på minst 3 årsklasser. Ifølge lokalkjente ble det tidligere fanget sjørret i elva.

10. Byaelva

Byaelva renner ut i Falstadbukta i Trondheimsfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 25.05.93.

Den anadrome strekningen er på ca. 1,7 km, inntil laks og sjørret stoppes av en demning med en foss. Bredden på elva er 7 m i gjennomsnitt. Substratet består av stein og grus i øvre

deler av elva, og her er strømhastigheten middels sterk. Nedre deler av elva er dypere, har finere substrat og liten strømhastighet. På denne strekningen er det én kulp av litt størrelse. Elfisket fant sted 100 m ned for fossen, og dekket et areal på 420 m². Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 1 og 9 pr. 100 m². Laksungene representerte 2 årsklasser og ørreten minst 3. Én ørret hadde smoltdrakt.

11. Hotran

Hotranelva løper ut i Trondheimsfjorden sør for Skogn. Vassdraget blir brukt i et flerårig prosjekt i regi av miljøvernavdelingen, som går ut på å overvåke vannkvalitet og fiskebestand. Opplysninger er hentet herfra, samt fra rapport nr. 1/88 (Miljøvernavdelingen).

Samlet anadrom strekning er 13 km, men på grunn av redusert vannkvalitet er det fisk i bare 7 km. Bredden på elva er hovedsakelig 5-6 m. Substratet er variert, men i stilleflytende partier er det problemer med tilslamming. Skum blir ofte observert, og elva lukter til tider stygt. Fiskestatus og vannprøver tyder på at elva er markert forurenset.

Fisketettheten varierer fra 20-50 ørret pr. 100 m², men det registreres lite sjøørret. Hotran var på 1940/50-tallet et godt sjøørretvassdrag.

12. Rinnelva

Rinnelva renner ut i Trondheimsfjorden ved Rinnleiret sør for Verdalselva. Elva ble bonitert og elfisket sommeren/høsten 1987.

Den anadrome strekningen i elva er på 3 km. De øvre 300 m av denne har substrat av grus, stein og noe blokk, og middels strømhastighet. Deler av denne strekningen er godt gytesubstrat. Strekningen nedenfor er stilleflytende med sand- og leirbunn.

Før silolegging og halmluting ble vanlig, ble det tatt mye stor sjøørret i Rinnelva. Laks er også observert. Seinere har elva periodevis vært fisketom, men i årene fra 1984-5 tok fiskebestanden seg opp. Ungfisktettheten i den øvre delen av den anadrome strekningen er høy, 74 pr. 100 m². Der elva er stilleflytende er tettheten lav. Her er det lite skjul for yngel. Det ble observert gytefisk av sjøørret høsten 1987 og 1993. Ved elfiske ble det funnet mye årsyngel.

Det ligger mye metallskrot langs øvre del av den anadrome strekningen. Denne delen av elva er beskrevet som moderat til markert forurenset.

Kart

4. VERDAL KOMMUNE

4.1 Generelt

Verdalselva med sideelver er den eneste anadrome fiskeelva av betydning i Verdal kommune. I 1993 ble det i Verdalselva fanget 3650 kg laks og 440 kg sjøørret. Gjennomsnittlige fangster de tre siste år var 5200 kg laks og 350 kg sjøørret. Rapport nr. 2/86 fra Fylkesmannens miljøvernavdeling gir en oversikt over fiskestatus i sideelvene til Verdalselva.

Tabell 4. Elver og bekker i Verdal kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Verdalselva	127	1464		L, Ø
Leklembekken	127.1	3,5		

4.2 Undersøkte elver og bekker

13. Leklembekken

Leklembekken renner ut øst i Hyllbukta i Trondheimsfjorden. Bekken er ikke bonitert og elfisket.

På grunn av det relativt lille nedslagsfeltet er det neppe noen særlig stabil vannføring i bekken. Fisk kan gå maksimalt 1 km oppover før det blir for bratt.

Kart

5. INDERØY KOMMUNE

5.1 Generelt

Alle beskrivelser av elver/bekker i kommunen er hentet fra rapport nr. 2/89, "Fisk og forurensning i bekker i Inderøy kommune i 1988" (MVA, Fylkesmannen i N-Trøndelag).

Det er ingen lakseførende vassdrag i Inderøy kommune, og bare noen få elver/bekker hvor det er registrert sjørørret idag. Mange av elvene/bekkene er fisketomme, sannsynligvis pga. sterk forurensning.

Tabell 5. Elver og bekker i Inderøy kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Granaelva	127.3	ca.12		Ø
Loråsbekken	127.2	4,4	0,05	Ø
Hembrebekken	128.1	4,3	2,0	Ø
Koaelva	127.1	3,0	0,6	Ø
Lorvikbekken/ Grandelva	127.2	2,6	4,0	Ø
Hølbekken	128.1	1,5		Ø
Bergselva	128.1	3,2	1,0	-
Hengjaelva	128.1	6,4	0,2	-
Langengelva	128.1	6,1		-
Hågåelva	127.3	5,4		-
Melhuselva	127.3	5,5		-
Åsabekken	127.2	3,8		-
Byaelva/ Letneselva	128.1	3,3	1,8	-
Bølelva	127.3	2,8		
Skogtrøbekken	127.3	2,0		-
Risbekken	127.3	2,0		-
Vangsbekken	128.1	1,4		-
Volelva	127.3	0,6	0,05	-
Salbergbekken	127.1	2,5		-
Osbekken	127.1	1,6		-

2.2 Undersøkte elver og bekker

14. Koaelva

Koaelva renner fra Røflovatnet og ut i Trondheimsfjorden ved bensinstasjonen på Røra. Elva er 1-1,5 m bred med bunn av blokk, grov stein (20-30 cm) og grus.

Fram til 1964-65 gikk det sjørret opp til jernbanelinja ca. 600 m ovenfor utløpet. Bekken er nå nesten fisketom på denne strekningen, sannsynligvis på grunn av en kulvert under E-6, forurensning eller uttørking p.g.a. uttak av drikkevann fra Røflovatnet. Nedenfor E-6 ble det imidlertid funnet 7 ørretunger av samme årsklasse (2 år). Dette tyder på at det kan ha gytt sjørret i elva høsten -86. Fisk kan også ha sluppet seg fra Røflovatnet eller øvre deler av Koaelva, som er fiskeførende.

Koaelva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, moderat forurenset av organisk materiale.

15. Salbergbekken

Salbergbekken renner ut ved Røra. Bekken er ca. 1 m bred og stilleflytende. De nedre 200 m samt en sidebekk fra vest er gjenlagt.

Salbergbekken er fisketom og har brunt, illeluktende vann. Vannprøver viser at bekken er sterkt forurenset av næringssalter, tarmbakterier og organisk materiale.

16. Osbekken

Osbekken på Røra er 1 m bred, stilleflytende med bunn av sand og grus. De nedre 60-70 m er igjenlagt.

Bekken har for lite vann og for dårlig egnet bunn til at fisk kan leve der.

17. Loråsbekken

Loråsbekken renner ut i Borgenfjorden. Den er 2 m bred og har en bunn som består av partier med leire/silt og partier med stein på 10-30 cm i diameter.

Tidligere gikk det sjørret i de nedre 50 m hvor det er en foss med et fall på 2 m. Denne strekningen er godt egnet som gyte- og oppvekstområde for fisk. Ovenfor var det tidligere bekkeørret. Ved elfiske nedenfor fossen ble det funnet en ørret. Ovenfor fossen ble det ikke funnet fisk.

Loråsbekken er sterkt forurenset av næringssalter og

tarmbakterier og markert forurenset av organisk materiale.

18. Lorvikbekken/Grandelva

Lorvikbekken og Grandelva renner sammen ca. 500 m før munningen i Lorvik i Borgenfjorden. Det nordligste løpet kalles Lorvikbekken og det sørligste Grandelva. Grandelva er 2-3 m bred med bunn av sand og stein på 2-10 cm. Blåleire ligger i dagen enkelte steder. I nedre del, nedenfor samløpet med Lorvikbekken, er det sandbunn og mange kulper.

Grandelva var tidligere en god sjøørretelv hvor det er registrert gytefisk på opptil 5 kg. Fisken gikk vanligvis nesten opp til E-6 ved Ramberg, men forsvant etter at luting ble vanlig. Elfiske viste at det er ørret i bekken. Tettheten er imidlertid lav, og det ble ikke funnet årsyngel. Fiskene var feite og én var sannsynligvis smoltifisert, noe som tyder på sjøørret.

Vannprøve fra nedre del av Grandelva viste at elva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, moderat forurenset av organisk materiale.

19. Åsabekken

Åsabekken drenerer området mellom Granåsen og Berg og munner ut i Borgenfjorden nord for Laberget. Bekken er 1,5 m bred og veksler mellom stilleflytende partier med mudderbunn og partier med noe strøm og steinbunn (5-50 cm). Ovenfor veien ved Heimstad består bunnen av sand og grus.

Det er noen kulper i bekken. Deler av den er egnet som gyte- og oppvekstområde for fisk, men fisken forsvant imidlertid fra begynnelsen av 70-tallet.

Åsabekken er sterkt forurenset av næringssalter og organisk materiale, markert forurenset av tarmbakterier.

20. Granaelva

Granaelva renner fra Granavatn ut i fjorden ved Straumen. Elva er 1-2 m bred i nedre deler. Bunnen veksler mellom partier med sand/silt og partier med stein.

Nedenfor Selbo er elva fisketom. To ørret (2-3 år) ble funnet rett nord for Selbo i sprengmasser som gir godt skjul. Lengre opp i elva, fra sør for Ingål, er det partier med godt gytesubstrat. Her ble det funnet årsyngel og lav tetthet av ørretunger.

Granaelva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, moderat forurenset av organisk materiale.

21. Risbekken

Risbekken renner ut i Trondheimsfjorden ved Sundnes. Bekken er 1 m bred, stilleflytende med bunn av grus og stein av varierende størrelse. De nedre 100 m er igjenlagt. Det er tidligere registrert flyndre i bekken. Undersøkelsen viste at bekken er fisketom. Det er trolig for lite vann for fisk.

Risbekken er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, moderat forurenset av organisk materiale.

22. Volelva

Volelva renner ut i Trondheimsfjorden ved Hjulstad og er 1 m bred. De nedre 50 m er igjenlagt. Bekken er videre åpen over 20-30 m og så igjenlagt nesten opp til riksveien (755). Bunnen i den åpne strekningen består av fjell og stein.

Det er for lite vann for fisk i bekken. En bratt, glatt bergvegg 50 m ovenfor utløpet tyder også på at den aldri har hatt særlig betydning for sjørret.

23. Bølelva

Bølelva renner ut ved Hjulstadholmen i Trondheimsfjorden. Elva er 1-1,5 m bred med bunn av leire og små stein (10-15 cm). Ovenfor riksveien (755) er elva rørlagt over ca. 50 m.

Elva har trolig for lite vann for laksefisk. Ved elfiske fra utløpet og 200 m oppover samt ved riksvegen ble det kun funnet én stingsild.

24. Melhuselva

Melhuselva renner ut i Trondheimsfjorden ved Kvamsholmen. Den er ca. 1,5 m bred, hovedsakelig stilleflytende med bunn av mudder og grus. En glatt og bratt fjellside ved utløpet hindrer oppgang av fisk. Det er også en mindre foss mellom veien til Rostad og utløpet. Elfiske mellom utløpet og veien viste at Melhuselva er fisketom.

25. Skogtrøbekken

Skogtrøbekken renner ut i Trondheimsfjorden ved Rostad. Bekken er mindre enn 1 m bred, stilleflytende med bunn av leire, grus og stein. En strekning på 300 m fra veien og ned er igjenlagt.

Fisk ble ikke registrert. Det er sannsynligvis for lite vann for fisk, dessuten er nedre del av bekken svært bratt og utilgjengelig for sjørret.

26. Hågaelva

Hågaelva renner ut i Stevika i Trondheimsfjorden. Den er 1-2 m bred med bunn av grov stein og blokk. Det er også partier med godt gytesubstrat (stein på 2-5 cm i diameter).

For 15-20 år siden var elva fiskeførende (sannsynligvis sjørret). Elfiske fra utløpet og 150 m opp i elva viste at den er fisketom.

Hågaelva er sterkt forurenset av næringssalter, tarmbakterier og organisk materiale.

27. Vangsbekken

Vangsbekken renner ut i Trondheimsfjorden ved Kjerringvik, er ca 1 m bred med bunn av stein av ulik størrelse. Bekken tørker ofte ut om sommeren og har aldri vært fiskeførende. Det ble heller ikke observert fisk.

28. Letneselva

Letneselva renner ut i Letnesvågen i Beitstadfjorden. Den er 1,5 m bred og stilleflytende, bortsett fra de siste 400 metrene. Bunnen består av silt/leire og stein på 2-40 cm. Partiene med steinbunn i nedre del er godt egnet som gyte-/oppvekstområde for fisk.

Til tross for lite vann har det i følge naboer vært fisk i Letneselva tidligere. Elfiske fra utløpet og 200 m oppover viste at elva ikke er fiskeførende lenger.

Letneselva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, ikke/lite forurenset av organisk materiale.

29. Langengelva

Langengelva renner ut i Beitstadfjorden. Den er 2 m bred med bunn av grov stein og blokk. Elva blir liten om sommeren, men tørker ikke ut. Bunnen er godt egnet som gyte- og oppvekstområde for fisk, og elva var tidligere fiskeførende (sannsynligvis sjørret). Elfiske fra utløpet og 200 m oppover viste at det ikke er fisk her nå.

Langengelva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier og markert forurenset av organisk materiale.

30. Bergselva

Bergselva drenerer området ved Lyngstad og renner ut i Byaelva ved Kjerkesvågen. Elva er ca. 0,5 m bred og stilleflytende med sandbunn.

Bergselva var tidligere sjørretførende 1 km opp til Berg. Elfiske fra samløpet med Byaelva og 50 m oppover viste at det nå ikke er fisk her.

Elva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, markert forurenset av organisk materiale.

31. Byaelva

Byaelva renner ut i Beitstadfjorden ved Kjerkesvågen. Elva er ca. 1 m bred og stilleflytende. Bunnen består delvis av stein på 10-20 cm, delvis av mudder.

Strekningen nedenfor By var tidligere sjørretførende, men elfiske ved By og mellom Kjerkesvågen og Bergselva viste at elva er fisketom.

Byaelva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, moderat forurenset av organisk materiale.

32. Hengjaelva

Hengjaelva renner fra Skjemstadvatn ut i Beitstadfjorden ved Skjemstadaunet. Bunnen består av grov stein og blokk. I begynnelsen av juni var elva 1-2 m bred, men ved slutten av måneden var den nær tørrlagt. Dette kunne skyldes tapping av drikkevann fra Skjemstadvatn. Etter 1990 er det bare Kjerkesvågen som bruker Skjemstadvatnet som drikkevannsforsyning, så en kan vente mer vann i Hengjaelva.

Nedre del ble elfisket uten at det ble observert fisk. Vannføringen var lav. Like ovenfor veien er det dessuten en 1 m høy murkant som hindrer eventuell fiskeoppgang.

Hengjaelva er sterkt forurenset av næringssalter, markert forurenset av tarmbakterier og lite forurenset av organisk materiale.

33. Hembrebekken

Hembrebekken renner ut i Beitstadfjorden ved Litleengvågen. Bunnen består av stein på 5-15 cm med innslag av blokk og synes idéell som gyte- og oppvekstområde for fisk. Det er også endel kulper i bekken.

Tidligere gikk det sjørret ca. 2 km opp til Manem. Ved elfiske av de nedre 300 m ble det funnet 2 stk. ørretunger. Ovenfor veien ved Hembre ble det ikke funnet fisk.

Hembrebekken er sterkt forurenset av næringssalter og markert forurenset av organisk materiale og tarmbakterier.

34. Hølbekken

Hølbekken kommer fra Venåstjønnna og renner ut i Beitstadfjorden ved Littleengvågen. Bekken er liten, ca. 1 m bred og svært grunn med bunn av stein på 5-7 cm i øvre del og grus i nedre del. Fra utløpet er bekken åpen ca. 250 m, deretter rørlagt ca. 500 m opp til veien.

Hølbekken er liten og ingen typisk fiskebekk, men det er tidligere observert sjørret der på over halvkiolen. Ved el-fiske ble det funnet én ørret i nedre del. Det er sannsynlig at den har sluppet seg ned fra Venåstjønnna.

Bekken er beskrevet som sterkt forurenset av næringssalter og markert forurenset av organisk materiale og tarmbakterier.

6. STEINKJER KOMMUNE

6.1 Generelt

De største lakseelvene i Steinkjer kommune er Oгна, Byaelva, Steinkjerelva og Figga. Oгна og Byaelva løper sammen og kalles Steinkjerelva ned til utløpet i Beitstadfjorden midt i Steinkjer by. Figga har sitt utløp ca. 1 km sør for Steinkjerelva.

Fra slutten av 1970-åra har disse vassdragene vært infisert av lakseparasitten *Gyrodactylus salaris*. Fangstene har derfor vært svært redusert de siste åra. Før elvene ble infisert av parasitten, var gjennomsnittlige fangster i Steinkjer-vassdraget i åra 1976-78 2300 kg laks og 200 kg sjøørret. I Figga var de tilsvarende fangstene 850 kg laks og 200 kg sjøørret. Sommeren 1993 ble vassdragene behandlet med plantegiften rotenon i håp om å bli kvitt parasitten. De nærmeste åra vil vise om behandlingen har vært vellykket. (For mer fylldige beskrivelser av disse vassdragene vises til litteraturliste bak i rapporten)

De øvrige elvene/bekkene i Steinkjer kommune er tidligere beskrevet i Rapport nr. 5/89, "Fisk og forurensning i elver og bekker i Steinkjer" (MVA, Fylkesmannen i N-Trøndelag).

Tabell 6. Elver og bekker i Steinkjer kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr. felt (km ²)	Nedslags- (km)	Lengde arter	Fiske-
Byaelva m/Steinkjerelva	128	2153	4,0	L,Ø
Oгна	128		16,0	L,Ø
Figga	128.3	250	20,0	L,Ø
Mollelva	129.2	56	16,0	L,Ø
Gladsjøelva	129	15	2,0	L,Ø
Mæreselva	127.2	28	6,0	Ø
Tessemelva	129.1	15		Ø
Lundelva	128	14	2,0	Ø
Kvarvingbekken	129	11	0,8	Ø
Laugtubekken	128	8	5,5	Ø
Visetelva	128	6		-
Våsetbekken	127.2	2		-

6.2 Undersøkte elver og bekker

35. Våsetbekken

Våsetbekken på Sparbu renner fra Braset ut i Borgenfjorden ved Våsetbukta. Bekken er ca. 1 m bred, stilleflytende og svært grunn. Bunnen består av grus og sand.

Bekken har for lite vann for fisk og er sterkt forurenset av næringssalter, organisk materiale og tarmbakterier.

36. Mæreselva

Mæreselva har tre hovedløp; Fra Mære i nord, Dalem i øst og Gjermstad i sør. Ved det østre løpet ligger det en søppelfylling. Elva renner ut i Borgenfjorden.

Løpet fra Mære er hovedsakelig en stilleflytende 1-2 m bred kanal med mudderbunn, mens løpene fra Dalem og Gjermstad er 1-2 m brede med varierende bunn. Ovenfor utløpet i Borgenfjorden er elva 3-4 m bred med steinbunn. Tidligere var Mæreselva sjørretførende opp til Dalem og Kåberg. Deler av det østre løpet (ca. 500 m) er fortsatt fiskeførende. Mellom jernbanelinja og E-6 er det steinbunn og relativt god strømhastighet. Her ble det sommeren -88 registrert lav ungfisktetthet. Årsyngel ble ikke funnet dette året, men året før. Mellom E-6 og kraftlinja er elva stilleflytende med sandbunn. Her var det langt mellom hver fisk. Ovenfor kraftlinja ble det ikke funnet fisk.

Elva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier, markert forurenset av organisk stoff.

37. Lundelva

Lundelva kommer fra Rungstadvatn og renner ut i fjorden ved Lundleira. Elva er 2-3 m bred med grus og stein på opptil 50 cm i diameter som dominerende bunn, men i de nedre 500 m er det mye leire og sand. Det kommer til en sidebekk fra Svarttjønnå på Byafjellet. Etter at det ble slutt på å bruke Svarttjønnå som drikkevannskilde har det vært bedre og mer stabil vannføring i bekken.

Tidligere gikk det sjørret og trolig laks 2 km opp til veien mot Østby hvor det er en foss. Like ovenfor utløpet ble det satt igang halmluting fra først på 70-tallet. Det ble da bygget en demning som hindret oppgang av fisk fra sjøen. Nå er det slutt på halmlutingen, og i 1987 ble demningen sprengt. Til tross for dette er den fortsatt til hinder for fisk.

Nedenfor demningen består bunnen av stein og fjell. Her er det lav tetthet av ørret. Videre oppover er det leire og silt til 500 m fra utløpet, hvor den går over til grusbunn. Dette gir

brukbart gytesubstrat og det ble observert endel årsyngel. Videre består substratet av stein og grus som gir gode gyte- og oppvekstforhold for fisk. Ved elfiske 13.10.88 ble det kun funnet gytefisk av bekkeørret ovenfor demningen. Nedenfor demningen ble det funnet tre ørret som hadde vært i sjøen (blanke).

Lundelva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier.

38. Laugtubekken/Vassaunbekken

Bekken renner fra Vassaunvatn i Sør-Beitstad. Fra Bardalen kommer det en mindre sidebekk. Laugtuelva er 2,5 m bred med bunn av stein (5-30 cm) og noe blokk som dominerende bunnssubstrat i nedre del. Ved Dalekra (øvre del) er det grusbunn. Elva har god vannføring, men det fortelles at den tørket inn en sommer med svært lite nedbør. Det er endel mindre kulper i elva.

Laugtuelva var sjørrettførende til og med 1950-åra. Fisken gikk begge løpene, til Bardal og Vassaunet. Idag er elva fisketom over ca. 2 km fra vestre Hoset og ned. Ovenfor er det lav tetthet av ungfisk, sannsynligvis bekkeørret. Bekken fungerer antakelig som gytebekk for fisk i Vassaunvatnet. På grusstrekningene ved Dalekra var det mye årsyngel.

Laugtubekken er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier.

39. Visetelva

Visetelva i Sør-Beitstad er 2 m bred og renner ut i Beitstadfjorden ved Viset. Det er et lite tjern i nedslagsfeltet, Lomtjøna. Bunnen i Visetelva består av grov stein og blokk (nedre 300 m). Ovenfor veien er det partier med sand.

Det fortelles at det tidligere var bekkeørret i elva. Et lite fall (ca. 1 m) hindrer oppgang av sjørret.

Elva er sterkt forurenset av næringssalter og organisk materiale, markert forurenset av tarmbakterier.

40. Tessemelva

Tessemelva kommer fra Vesterhus- og Prisingvatnet og munner ut ved Utvik i Beitstad. Den er 3 m bred med stein på 10-15 cm som dominerende bunn, særlig i nedre deler. Elva har tre sidebækker fra sør.

Tessemelva har tidligere vært sjørrettførende, men er idag fisketom. Noen få årsyngel ble imidlertid funnet i øvre del av

elva, ved Tessem nedenfor Prisringvatnet. Tessemelva er sterkt forurenset av næringssalter, organisk stoff og tarmbakterier.

41. Kvarvingbekken

Kvarvingbekken renner fra Rostadaunvatn og ut i Hjellebotn sør for Vellamelen. Bekken er ca. 2 m bred med bunn av stein og grus. Tidligere var Kvarvingbekken sjørrettførende 800 m opp til veien mot Sør-Beitstad hvor det er en foss. Denne strekningen har godt gyte- og oppvekstsubstrat for fisk.

Idag er bekken fisketom fra utløpet og 3 km opp til Myrvang. Én ørret ble imidlertid funnet i den tidligere sjørrettførende strekningen. Ovenfor veien mot Endreberg og Solberg er det fortsatt fiskeproduksjon (bekkeørret).

Elva er sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier.

42. Moldelva

Moldelva kommer fra Liavatn, Skogvatn og Vestervatn, og renner ut i Hjellebotn ved Vellamelen. Elva ble bonitert og elfisket i tida 16.-19.06.92.

Moldelva er et godt smålaks- og sjørretvassdrag, og lakseførende strekning er ca. 16 km. Tidligere var fiskedød som følge av landbruksforurensning et problem, men tiltak har gjort elva bedre de senere år. I 1993 ble det fanget 62 kg laks og 13 kg sjørret i Moldelva. Av inngrep i elvas naturlige løp finnes en elveforbygging ved Lia og en fløtningsdam ved Aunan. Fløtningsdammen kan passeres av anadrom fisk. Moldelva er registrert som sterkt forurenset av næringssalter og tarmbakterier. Imidlertid er sannsynligvis den rike tilgangen på næringssalter sterkt medvirkende til den høye produksjonen av laks i vassdraget. Fra Lia og nedover danner elva meandersvinger. I yttersvingene har elva dermed gravd ut kulper med 2-3 meters dyp. Hele denne strekningen har derfor slike kulper med jevne mellomrom.

Nederste del av Moldelva består av stilleflytende partier med substrat bestående av grus med innslag av stein og sand. Her er bredden 10-15 m.

Videre oppover fra Ulstad består substratet av stein med innslag av grus og sand, etterhvert også innslag av blokk. I endel av kulpene består bunnen av fin sand og leire, ellers av sand og grus. Strømhastigheten på denne strekningen var liten til middels og begroingen middels sterk.

Fra Oppdal består substratet hovedsakelig av stein med innslag av blokk og grus. Ned for gården Moen er det strekninger av elva som domineres av grus og blokk hver for seg. Strømhastigheten varierte her fra middels stor til liten.

Ved Lia ligger en elvaforbygging. Videre oppover fra denne domineres substratet av stein, blokk og grus, og strømhastigheten varierer fra middels til liten. Ned for Aunan ligger restene etter den gamle fløtningsdammen. Det ligger jevnt med kulper også på denne strekningen, og særlig i øverste del av elva (ved Stordalen) ligger kulpene tett. Laks går opp til Vesterdalen.

Det ble elfisket på i alt 5 stasjoner i Moldelva, én omgang pr. stasjon. Tetthetene er pr. 100 m².

Sted	Tetthet laks	Tetthet ørret	Årsyngel observert
Kjendrem	17	1	ja
Mjendrem	29	0	ja
Moen	27	9	ja
Lia	92	51	
Ulstad	15	5	

43. Gladsjøelva

Gladsjøelva renner fra Gladsjøvatn ut i Hjellebotn ved Hjellosen. Gladsjøelva ble bonitert og elfisket i tida omkring 25.06.92.

Av anadrome fiskearter er det registrert laks og ørret. Anadrom strekning består av 1,7 km elv og 250 m innsjø. Det fortelles at det blir tatt sjørret samt en og annen laks i Gladsjøvatnet. Ovenfor Gladsjøvatnet er det bare funnet ørret.

Bekken som renner inn i Gladsjøvatnet har substrat av grus og stein, gjennomsnittlig bredde er 3,5 m og strømhastigheten varierte fra middels stor (øvre del) til liten (nedre del). Denne delen av vassdraget hadde sterk begroing av alger. Elva fra Gladsjøvatnet har en bredde som varierer fra 3-5 m, substrat av grus og stein øverst, deretter blokk og stein med innslag av grus. Strømhastigheten er middels stor. I nedre del av elva ligger en rekke små fosser og kulper. Også denne delen av vassdraget var sterkt begrodd.

Elfisket ble utført opp for brua ved Hjellan og dekket et område på 77 m². Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 4 og 7 pr. 100 m². Elfiske samme sted 10.09.93 ga 2 laks og 47 ørret på 320 m², dvs. tettheter på 1 og 15 pr. 100 m². Av de to laksene var den ene gytepar. I tillegg ble det fanget to gyteferdige sjørret på ca. 0,7 og litt over 1 kg. Under elfisket luktet det sterkt av silo og det var skumdannelse i kulpene.

Elva er tidligere registrert som markert forurenset av næringssalter og sterkt forurenset av tarmbakterier.

Kart

7. VERRAN KOMMUNE

7.1 Generelt

Verran kommune har ingen større lakseelver, men Tangstadelva i Verrabotn har en liten laksestamme. I 1993 ble det oppgitt å være fisket 15 kg laks her. Det er også funnet laks i Brattreitelva og Ressemelva ved Malm. Endel av de større vassdragene er regulert, og danner derfor ikke grunnlag for egen fiskeproduksjon. Dette gjelder Follavassdraget, Rautingelva, Vollsetelva og Moldelva. Follaelva antas å ha vært lakseførende før regulering.

Tabell 7. Elver og bekker i Verran kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr. felt (km ²)	Nedslags- (km)	Lengde arter	Fiske-
Brattreitelva	129.4	28,0	4,0	L,Ø
Ressemelva	129.3	15,0	0,3	L,Ø
Tangstadelva	130.3	14,0	4,1	L,Ø
Follavassdraget	129	266,5	-	Regulert
Vollsetelva	130.1	55,8	0,3	Ø, Regulert
Modelva	130.2	30,1	-	Regulert
Tunselva	129.5	27,0	2,0	Ø
Rautingelva	130.3	16,0	-	Regulert
Sørvågelva	130.3	5,0	0,7	Ø

8.2 Undersøkte elver og bekker

44. Ressemelva

Ressemelva har utløp ved Malm i Beitstadsundet. Elva ble bonitert og elfisket 26.06.92.

Den sjøfiskførende strekningen i elva er 300 m lang. Substratet i elva består av grus, stein og noe blokk. Både strømhastighet og vannstand var middels, begroingen var sterk og besto av mose.

Elfisket ble utført ved Samvirkelaget og dekket et område på 80 m². Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 1 og 11 pr. 100 m².

To dammer stenger for videre oppgang i elva. Ifølge Malm JFF har det forekommet at laks har hoppet over første dam. Imidlertid ble det ikke funnet laks på oversiden ved denne undersøkelsen. Det er planlagt fisketrapper i dammene, men

planene er ikke realisert.

45. Brattreitelva

Brattreitelva renner ut ved Malm i Beitstadsundet. Elva ble bonitert og elfisket 26.06.92.

Elva er sjøfiskførende ca. 4 km oppover. Substratet består av stein og blokk. Strømhastighet og vannstand var middels stor. Elva var middels sterkt begrodd med alger.

Det ble elfisket over et areal på 60 m² 100 m opp for den nederste brua. Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 2 og 18 pr. 100 m². Ved ytterligere elfiske ble det bare registrert én laksunge til.

46. Tunselva

Tunselva renner ut ved Tua i Beitstadfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 26.06.92.

Substratet består av blokk og noe stein. Strømhastigheten var noe over middels og vannstanden var middels stor. Begroingen var liten og besto av alger.

Et areal på 150 m² ble elfisket. Det ble registrert ørret med en tetthet på 7 pr. 100 m².

47. Vollsetelva

Vollsetelva har utløp i Verrasundet ved Vollset. Elva ble bonitert og elfisket 26.06.92.

Fisk kan gå fra sjøen og 300 m oppover til Kvernhusfossen. Substratet består av blokk og noe stein. Strømhastigheten var stor til middels og vannstanden middels. Elva var lite begrodd.

Elfiske over en flate på 105 m² ga en tetthet av ørret på 3 pr. 100 m².

48. Moldelva

Modelva renner ut i Verrasundet nord for Moldan. Elva ble bonitert og elfisket 11.06.92.

Substratet i elva består av blokk og noe stein. Strømhastigheten var stor og vannstanden middels. Det var lite begroing i elva.

80 m² ble elfisket uten at det ble registrert fisk. Moldelva er påvirket av reguleringen av Ormsetvatnet.

Kart

49. Rautingelva

Rautingelvas utløp ligger rett nord for Fines i Verrabotn. Elva er berørt av reguleringen av Ormsetvatnet, og utløpet var tørrlagt både sommeren 1992 og mai 1993. Elva er derfor uegnet som gyte- og oppvekstområde for laks og sjørørret.

50. Tangstadelva

Tangstadelva renner ut innerst i Verrabotn. Elva ble bonitert og elfisket 10.06.92.

Elva er sjøfiskførende 4,1 km opp til Trollfossen. Den nederste delen av elva (fra Fines og nedover) består av grunne områder helt ned til flomål. Bredden er mellom 7 og 8 m. Substratet består av stein og grus, samt endel blokk øverst på denne strekningen. Strømhastighet og vannføring var liten til middels, og elva hadde her middels sterk begroing av alger og noe mose.

Ovenfor Fines består substratet av stein med innslag av blokk og grus, øverst også noe sand. Bredden er her mellom 6 og 7 m, vannføringen var liten og strømhastigheten middels stor. Nedre del av denne strekningen inneholder flere stille partier med kulper/små loner med bunn av grus og sand. Laks kan passere Säterfossen.

Det ble elfisket på 3 stasjoner i Tangstadelva.

Stasjon I: 58 m² ned for nederste bru. Her ble det registrert laks og ørret med en tetthet på henholdsvis 10 og 16 pr. 100 m². I tillegg ble 5 fisk observert.

Stasjon II: 58 m² ovenfor bru nr. 2, ved Tangstad. Det ble registrert laks og ørret med en tetthet på henholdsvis 21 og 10 pr. 100 m². I tillegg ble 4 fisk observert.

Stasjon III: 60 m² ned for bru ved øvre Tangstad. Her ble det registrert laks og ørret med en tetthet på henholdsvis 22 og 43 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 6 fisk samt 10 årsyngel.

51. Sørvågelva

Sørvågelva renner ut i Verrabotn rett sør for Tangstadelva. Elva ble bonitert og elfisket 11.06.92.

Anadrom strekning er på 650 m, og elva er mellom 3 og 4 m bred. Substratet består av grus og noe stein og blokk. Strømhastigheten var middels og vannstanden liten. Det var lite begroing i elva.

Elfisket ble utført ovenfor nederste bru og dekket et areal på 80 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 30 pr. 100 m². 4 fisk ble observert i tillegg, men ingen årsyngel.

Kart

8. MOSVIK KOMMUNE

8.1 Generelt

I Mosvik kommune er Mossa den eneste elva av større betydning for produksjon av laks og sjøørret. Mossa var tidligere en god smålakselv som enkelte år ga flere tonn oppfisket laks. Elva er nå regulert, og dette har ført til nedsatt produksjon og fangst av laksefisk. En egen rapport om Mossa er gitt ut av NINA (Norsk Institutt For Naturforskning, Oppdragsmelding 186:1-32).

Tabell 8. Elver og bekker i Mosvik kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Mossa	131.1	131,0	6,5	L,Ø
Slira	131.12	16,0	4,3	Ø
	Prestvågelva	130.5	15,5	0,4 Ø
Vikasandelva	130.5	14,5	0,03	Ø
Sliperelva	131.31	6,5	0,05	Ø
Vestvikelva	130.6	3,0		
Kalddalselva	131.1		-	-

8.2 Undersøkte elver og bekker

52. Prestvågelva

Prestvågelva renner ut i Indre Prestvågen i Verrasundet. Elva ble bonitert og elfisket 29.05.93.

Fisk kan gå fra sjøen og oppover ca. 400 m før den stoppes av flere små fosser. Substratet består av grus og stein. Strømhastigheten var noe under middels, mens vannstanden var middels stor. Det var lite begroing i elva.

Et areal på 120 m² opp for brua ble elfisket, og ga en tetthet på 3 ørret pr. 100 m². Fisken var fordelt på 2 årsklasser.

53. Vikasandelva

Vikasandelva kommer fra Vikavatnet og renner ut ved Vikasand i Verrasundet. Elva ble bonitert og elfisket 05.11.93.

Omkring 30 m opp fra flomålet er det en foss med et fall på 1 m over noen kampesteiner. Om fisken passerer dette hinderet, kan den gå 500 m videre oppover før den stoppes av en rekke stryk i en kløft. Substratet består av stein og blokk, og strømhastighet og vannstand var middels stor. Begroingen i elva var middels sterk.

Ved elfiske ned for brua ble det registrert ørret med en tetthet på 11 pr. 100 m². Ifølge lokalkjente går det ikke opp anadrom fisk i elva.

54. Vestvikbekken

Vestvikbekken kommer fra Langdalsvatnet og renner ut ved Verran. Ifølge lokalkjente tørker bekken ofte ut i løpet av sommeren, og det har ikke vært registrert oppgang av anadrom fisk.

55. Mossa

Mossa har utløpet i Mosvik i Trondheimsfjorden. Elva ble regulert tidlig i 1980-åra, og NINA (Norsk Institutt For Naturforskning) har i den forbindelse utarbeidet en egen rapport om vassdraget (Oppdragsmelding 186:1-32). Beskrivelsene av elva er hentet fra denne.

Mossa er sjøfiskførende 6,5 km. Unntaksvis kan laks gå forbi Lille Meltingen, strekningen blir da 9,5 km. Den største stigningen i elva er midtpartiet (3,5 km) mellom Oppgrande bru og Lille Meltingen. Fallet i midtpartiet er ca. 150 m, og her er elva relativt stri og danner flere mindre fossefall. Nedenfor Oppgrande bru og ovenfor Lille Meltingen er elva roligere, noe som blir gjenspeilet i finere bunnssubstrat bestående av småstein og grus. I det striere midtpartiet er det storsteinet elvebunn. Denne delen av elva er vanskelig tilgjengelig siden den renner dypt nede i et gjel, samtidig som det er et stykke til vei. Større tilgjengelighet har området fra Oppgrande bru og ned til sjøen.

Det har blitt elfisket i Mossa jevnlig fra 1983-91, og resultatene fra dette fisket finnes i den nevnte rapporten. Resultat fra elfiske-stasjonen ned for Oppgrande bru (stasjon 9) viser at i juni 1991 ble tettheten av laksunger beregnet til 5 pr. 100 m² og ørret 7 pr. 100 m². Imidlertid ble dette elfisket utført ved flomlignende forhold. Året før var de tilsvarende tallene for laksunger 70 pr. 100 m² og 61 for ørret.

Undersøkelsen fra NINA viste at både fiskeproduksjon og fangst av laks og sjøørret har gått tilbake etter reguleringen.

Kart

56. Slira

Slira kommer fra Stordalsvatnet og renner ut i Nervika i Trondheimsfjorden. Elva ble bonitert 12.07.93 og elfisket 12.07. og 10.09.93.

Den sjøfiskførende strekningen i Slira er på 4,3 km, dvs. opp til Stordalsvatnet. Her er det bygget en dam som det er tvilsomt om fisk kan passere. Stordalsvatnet er forøvrig drikkevannskilde for Mosvik. Strekningen opp til vannet har jevn stigning og inneholder flere mindre kulper. Gjennomsnittlig bredde er 3 m. Substratet i elva består av grus, stein og noe blokk. Vannstand og strømhastighet var middels stor. Begroingen var middels sterk. Det er registrert laks i Slira tidligere av miljøvernavdelingen.

Elva ble elfisket to ganger. 12.07. ble et område på 100 m² opp for nederste bru elfisket, og fangsten ble 10 ørret fordelt på 2 årsklasser. Det ble observert 2 fisk. 10.09. ble ca. 360 m² fra skytebane og oppover elfisket for om mulig å påvise laksunger. Det ble da fanget 21 ørret fordelt på 4 årsklasser.

Et lite stykke opp fra sjøen ligger et lokaleid settefiskanlegg. I 1989-90 ble det satt ut ca. 2000 ørretunger i elva. Slira er også ryddet for kvist og kvas nylig.

57. Sliperelva

Sliperelva renner ut ved Naustvollen i Trondheimsfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 10.09.93.

Den sjøfiskførende strekningen er bare på 40 m. Fisken blir deretter stoppet av en foss over et svaberg. Under denne fossen er en kulp som er 1,5 m dyp og 2x5 m i areal. Substratet i kulpen består av stein og blokk, i den korte strekningen med bekk har bunnen substrat av stein og grus. Strømhastighet og vannstand var middels stor og begroingen var liten.

Hele strekningen ble elfisket. Det ble ikke fanget fisk i bekken, men i kulpen sto det 3 ørret hvorav én var bekkeørret. Alle var rundt 20 cm lange.

58. Kalddalselva

Kalddalselva renner gjennom Kalddalen ut i Trondheimsfjorden. Nedslagsfeltet til elva er kraftig redusert som følge av utbyggingen av Mosvik Kraftverk. Det renner derfor lite vann i elva.

Ca. 120 m fra flomålet er det en foss med et fall på 2-3 m. Under denne fossen er det en 2-3 m dyp kulp, ca. 4x7 m.

Ved flomålet er det lagt opp en voll av grov pukk, antakelig fyllmasse fra sprengning av tunnelen til kraftverket. Det er ikke mulig for fisk å passere denne hindringen.

9. LEKSVIK KOMMUNE

9.1 Generelt

Leksvik har to elver hvor det er registrert laks, Innerelva og Ytterelva. I Ytterelva ble det i 1993 fisket 17 kg laks. De anadrome strekningene i elvene i kommunen er relativt korte.

Tabell 1. Elver og bekker i Leksvik kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Endel av elvene/bekkene i Inderøy kommune er tidligere beskrevet i rapport nr. 2/90, "Fisk og forurensning i bekker i Leksvik 1989" (MVA, Fylkesmannen i N-Trøndelag).

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter	Rapport fra FM i N-Tr.lag
Innerelva	131.4	50,5	0,2	L,Ø	Nr. 2/90
Ytterelva	131.5	33,0	1,0	L,Ø	Nr. 2/90
Tømmerdalselva	131.6	17,5	0,1	Ø	
Hindremselva	131.7	9,4		Ø	Nr. 2/90
Hovselva	131.62	6,5	0,5	Ø	

9.2 Undersøkte elver og bekker

59. Innerelva

Innerelva renner ut ved Kroa i Leksvik, og ble bonitert og elfisket i juni/juli 1989.

Den anadrome strekningen er på ca. 200 m, opp til en 4 m høy foss. Under denne fossen er det en kulp, Petterhølen. Nedenfor riksvei 755 er det også en kulp, Stamphølen. I brakkvannsområdet opp til Stamphølen ble det funnet lav tetthet av blank sjørrretsmolt samt en laksesmolt med oppdrettsbakgrunn. Én av sjørrretene var merket, den hadde vandret fra Mossa hvor den var utsatt 20.04.89. I selve Stamphølen sto det en voksen laks, og ved utløpet av kulpen årsyngel av laks og sjørrret. Strekningen Stamphølen-Petterhølen har dårlige gytemuligheter (fint bunnssubstrat og fjell). Kun i utløpet av Petterhølen var det noe gytesubstrat, og her ble det funnet årsyngel av laks/sjørrret. 10 av 15 undersøkte årsyngel var laks.

60. Ytterelva

Ytterelva har utløp ved Grandan ved Leksvik og er en flomelv som ofte har liten vannføring om sommeren. Dette har i noen grad sammenheng med at Juvatnet er drikkevannskilde. Elva ble bonitert og elfisket i juni/juli 1989.

Den anadrome strekningen går opp til Lianfossen, ca. 1 km. De øvre 300 m av den anadrome strekningen har bunn av grov stein og blokk, dvs. godt oppvekstssubstrat for ungfisk. Bunnen er også godt egnet for gyting, men det er ingen større kulper i den anadrome delen av elva. Det fiskes laks og sjøørret på opptil 3 kg i elva. Oppgangen skjer seint og i forbindelse med flom.

Elfiske nedenfor Korsgatabekken viste lav tetthet av laksunger (16,0 pr. 100 m²). Årsyngel ble funnet, men årsklassen fra 1988 manglet. Ved omtrent samme lokalitet ble det i 1987 registrert høy tetthet. Elfisket i 1987 viste en andel ørretunger på 45 % i øvre del av den anadrome strekningen der strømhastigheten er mindre. Her var tettheten av ørret 63/100 m². Langs vestre elvebredd er det laget en veifylling over en strekning på ca. 400 m opp til et kommunalt industriområde. Kantvegetasjonen er derfor fjernet, noe som har ført til mindre skjul og næringsdyrproduksjon og dermed sannsynligvis lavere produksjon av fiskeunger.

Ved utløpet var Ytterelva markert forurenset av tarmbakterier, moderat til markert forurenset av næringssalter og ikke forurenset av organisk materiale.

Innerelva var markert til sterkt forurenset av næringssalter, markert forurenset av tarmbakterier og ikke forurenset av organisk materiale.

61. Tømmerdalselva

Tømmerdalselva renner ut ved Tømmervik sør for Leksvik. Elva ble bonitert og elfisket 29.05.92.

Den anadrome strekningen er bare ca. 100 m, fisken blir stoppet av en foss over et svaberg. Gjennomsnittlig bredde på denne strekningen er 4 m, og strømhastigheten var middels eller noe større. Vannstanden var noe over middels. Substratet besto av stein og blokk som var lite begrodd.

Elfisket ble utført 10 m opp for flomålet og dekket et område på 120 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 5 pr. 100 m². I tillegg ble 10 fisk observert, og alle var fordelt på 3 årsklasser. En 12 cm lang ørret hadde smoltdrakt. En nabo ved elva forteller at det ble tatt sjøørret her før i tida.

62. Hovselva

Hovselva renner ut i Trondheimsfjorden ved Hoven sør for Leksvik. Elva ble bonitert og elfisket 29.05.93.

Anadrom fisk kan sannsynligvis gå ca. 500 m før den stanses av store blokker fulgt av et fall på 1 m. Bredden er 4-6 m. På denne strekningen er det to kulper, den øverste under den lille fossen, den andre midtveis til sjøen. Strømhastigheten var middels og tildels stor, det samme var vannstanden. Substratet bestod av stein og blokk med liten begroing.

Et område på 120 m² 10 m opp for flomålet ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 7 pr. 100 m². Fisken var fordelt på to årsklasser.

63. Hindremselva

Hindremselva renner fra Halvardstjønna og ut i Trondheimsfjorden ved Hindrem. Elva ble bonitert og elfisket i juni/juli 1989.

Elva er ca. 3 m bred i nedre del. Bunnen i denne delen består av grov stein som egner seg godt som oppvekstområde for ungfisk. Elfiske ved Hindrem viste at det var innlandsørret i elva. Tettheten var imidlertid lav, 12 pr. 100 m², og det var mye eldre i forhold til yngre fisk.

Elva var markert forurenset av næringssalter og tarmbakterier, men ikke forurenset av organisk materiale.

10. FLATANGER KOMMUNE

10.1 Generelt

Det er idag ingen større lakseførende vassdrag i Flatanger kommune, men det fiskes noe laks og sjøørret i elvene i Jøssundfjorden (Storelva, Østerelva og Skjellåa). Lauvsneselva var tidligere lakseførende til Skjeldefoss, men etter kraftutbygging og dam ved utløpet av Lauvsnesvatn er den opprinnelige laksestammen utryddet. I Lauvsneselva er det kortsalg på den korte gjenværende elvestrekningen, og det fiskes endel rømt oppdrettslaks der. Det er sannsynligvis egne laksestammer i Sitterelva og Renndalselva, men her fiskes det i liten grad.

Tabell 1. Elver og bekker i Flatanger kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Lauvsnesvassdraget	137	103,8	0,7	L*,Ø
Storelva	137.5	69,0	0,4	L,Ø
Østerelva	137.52	26,0	2,0	L,Ø
Skjellåa	137.4	19,0	7,5	L,Ø
Sitterelva	137.7	10,0	3,5	L,Ø
Renndalselva	138.2	6,0	2,0	L,Ø
Årfjordselva	137.6	2,5	1,0	L,Ø
Bølbekken	137.3	4,5	1,3	Ø
Vevikbekken	137.5	3,5	1,5	Ø
Fallbekken	137.6	3,0	0,1	Ø
Sandmobekken	138.2	3,0	1,5	Ø
Knottbekken	137.7	2,5	1,0	Ø
Stammesbekken	137.6	2,0	0,2	Ø
Kirkhusbekken	137.6	1,5	1,3	Ø
Utvordbekken	138.2	1,5	1,5	Ø
Floanbekken	137.5	1,0	0,2	Ø
Friøsendalsbekken	137.7	1,0	0,8	Ø

10.2 Undersøkte elver og bekker

64. Bølbekken

Bølbekken renner ut ved Bøle innerst i Bølefjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 04.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Bølvatnet, en strekning på ca. 1300 m. Substratet i bekken består hovedsakelig av grus og stein, og strømhastighet og vannstand var middels stor. Bekken hadde liten begroing. Oppover mot vatnet har bekken jevnt fall og veksler mellom små stryk og kulper med dybder på over 1/2 m. Under veien er det sprengt ut en tunnel i fjellet som gir god passasje for fisk.

Elfisket fant sted 1) fra flomålet og oppover og 2) fra bru nr. 2 nedenfra. Det ble registrert ørret med en tetthet på 35 pr. 100 m² og observert 12 fisk. Disse var fordelt på 4 årsklasser. Av ørreten som ble fanget var 3 smoltifisert. Årsyngel ble observert.

65. Skjellåa

Skjellåa har utløp ved Skjelløra i Jøssundfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 02.07.92.

Elva mellom ny bru og sjø (ca. 2,4 km) veksler mellom stryk med stein/blokk som substrat og lange grunne kulper som inneholder finere substrat (stein og grus). Strekningen inneholder flere gode fiskeplasser, bl.a. Kløvvikhølen, 500 m opp for munning, og Båtenghølen, 1,6 km opp for munning. Det er store mengder kalkstein i elva. 500 meter ovenfor munningen var det et leirras med en lengde på ca. 50 meter. Ved Bakkenget (2,8 kilometer fra utløpet) er det bygget ei trebru av nyere dato. Opp for denne brua var det en rekke stryk, små fosser og kulper. Substratet på dette partiet var hovedsakelig fjell og blokk. Laks går opp forbi Lona (nesten til grensa til Sør-Trøndelag), ca 7,5 km fra munning.

Det ble elfisket på 3 forskjellige områder i elva, og det ble funnet laks og ørret på alle. Det var størst tetthet av laks ved den nye brua; 14 pr. 100 m². Tettheten av ørret varierte fra 2-5 pr. 100 m². Det ble ikke observert årsyngel under elfisket. I likhet med Storelva, har Skjellåa sein oppgang av gytelaks.

66. Storelva

Storelva har utløp innerst i Jøssundfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 02.07.92.

Fisk kan gå fra sjøen og 400 m oppover før den stopper i Jøssundfossen. Gjennomsnittlig elvebredde er på 4 m.

Substratet i elva består av stein og grus med innslag av blokk. Strømhastigheten var middels stor, og det var lite begroing i elva. Under fossen ligger en kulp. Det ble ikke funnet årsyngel i elva. Oppgang av gytefisk i elva er sein.

Det ble elfisket 50 m ned for fossen, og det ble registrert laks med en tetthet på 5 pr. 100 m² og ørret med en tetthet på 3 pr.100 m². I tillegg ble 5 fisk observert, men ingen årsyngel.

67. Østerelva

Østerelva renner ut ved Sagøra innerst i Jøssundfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 02.07.92.

Den anadrome strekningen i Østerelva er på 2,0 km, og fisken stoppes i Høgfossen. Gjennomsnittlig bredde på elva er ca. 8 m. Substratet består hovedsakelig av stein og blokk med unntak av et område på ca. 300 m ned for utløpet til sideelva Litjstølelva. Dette området hadde substrat av stein/grus og hadde middels til liten strømhastighet. Stort sett hele elva (med unntak av nevnte område) hadde noe over middels stor strømhastighet. Begroingen var liten, men det var et tynt belegg av alger i nederste del av elva.

Elfisket fant sted fra flomålet og oppover. Laks og ørret ble registrert med tettheter på henholdsvis 3 og 6 pr. 100 m². De fleste av ørretene som ble funnet ved utløpet av elva var sjørørret (20-25 cm). Disse var verter for store mengder lakselus. Det er tidligere funnet årsyngel og voksen laks i elva.

68. Vevikbekken

Vevikbekken renner ut i Vevika i Jøssundfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 04.06.93.

Ifølge grunneier gikk sjørørret opp bekken forbi gården før i tida, med etter at bekken ble kanalisert har den forsvunnet. Den anadrome strekningen er idag sannsynligvis ikke lenger enn ca. 400 m opp fra sjøen. Øvre del av denne strekningen faller relativt bratt, og har små fosser og kulper. Nedenfor er fallet mindre bratt og jevnere. Substratet består av stein og blokk. Øvre del av strekningen har middels stor strømhastighet, mens nedre del er mer stilleflytende. Vannstanden var middels stor og bekken var middels sterkt begrodd med mose og alger.

Elfisket fant sted fra flomålet og oppover. Det ble registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m².

69. Floanbekken

Floanbekken kommer fra Floavatnet og renner ut nord i Jøssundfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 07.07.92.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Floavatnet, en strekning på ca. 200 m. Substratet består av grus og noe stein. Både strømhastighet og vannstand var liten. Bekken hadde liten begroing.

Elfisket fant sted 100 m opp for flomålet. Det ble registrert ørret med en tetthet på 7 pr. 100 m², og det ble observert årsyngel.

70. Fallbekken

Fallbekken renner ut ved Fredheim vest for Vik. Bekken ble bonitert og elfisket 07.07.92.

Anadrom lengde er 120 m og gjennomsnittlig bredde 2,5 m. Strekningen inneholder mange små fosser og kulper. Substratet i bekken består av stein, og strømhastigheten var noe under middels stor. Vannstanden var liten. Av begroing var det bare litt alger.

Det ble elfisket fra flomålet og oppover. Det ble registrert ørret med en tetthet på 7 pr 100 m². I tillegg ble det funnet en sjørørret på 25-30 cm, men ingen årsyngel.

71. Kirkhusbekken

Kirkhusbekken kommer fra Viksvatn og renner ut ved Vik. Bekken ble bonitert og elfisket 07.07.92.

Bekken renner en strekning på 300 m fra Viksvatn ned til sjøen. Substratet består hovedsakelig av grus og stein, unntatt de siste 50 m opp mot vatnet som består av sand med innslag av grus. Strømhastighet og vannstand var liten, det samme var begroingen. Ei stikkrenne under veien kan gjøre det vanskelig for fisk å passere.

Elfisket foregikk opp for brua, og det ble registrert ørret med en tetthet på 13 pr. 100 m².

72. Årfjordelva

Årfjordelva renner ut i Årfjordbotn. Elva ligger nærmere 3 km fra vei, og er ikke bonitert/elfisket. Ifølge lokalkjente går det både laks og sjørørret opp i Årfjordtjønna, som ligger ca. 1 km fra sjøen.

Kart

73. Stamnesbekken

Stamnesbekken løper ut ved Stamnes vest for Lauvsnes. Bekken ble bonitert og elfisket 07.07.92.

Fisk kan gå fra sjøen og 200 m oppover. Gjennomsnittlig bredde på denne strekningen er 1,5 m, og den inneholder mange små fosser og stryk. Substratet består av blokk og noe stein. Strømhastigheten var noe under middels og vannstanden var middels stor. Bekken var middels sterkt begrodd av alger og mose.

Det ble elfisket ovenfor hovedvei og rør. Det ble registrert ørret med en tetthet på 1 pr. 100 m², men det ble verken observert voksen fisk eller årsyngel.

74. Lauvsneselva

Lauvsneselva renner ut ved Lauvsnes. Avstanden fra dammen og ned til sjøen er i underkant av 1 km. På grunn av lakkasje i demningen er det konstant vannføring på denne strekningen. Elfiske i 1992 viste gode tettheter av laks- og sjørørretunger. Under registreringer ble det også funnet gytefisk av sjørørret og oppdrettslaks.

Ved utløpet av Lauvsneselva ligger en kraftstasjon og et smoltanlegg for laks. Stort vannslipp fra kraftstasjonen samt lukk fra smoltanlegget trekker til seg store mengder rømt oppdrettslaks. Dette har skapt et godt laksefiske i nedre deler av elva. Det ble fisket ca. 500 kg oppdrettslaks i Lauvsneselva i 1993.

75. Knottbekken

Knottbekken renner ut i Knottbukta innerst i Knottfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 29.08.93.

Fisk kan sannsynligvis gå fra sjøen og helt opp til Knottvatnet på god vannstand, en strekning på 1 km. Substratet består av grus, stein og blokk. Strømhastighet og vannstand var middels stor, og bekken var middels sterkt begrodd.

Elfisket fant sted fra flomålet og oppover. Det ble registrert ørret med en tetthet på 19 pr. 100 m² fordelt på 3 årsklasser.

76. Sitterelva

Sitterelva renner ut ved Sitter i Mursteinfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 09.07.93.

Fisk går fra sjøen opp til Fossan i Heiaelva ca. 3 km fra munningen. En sidebekk fra Dummelvatnet renner ut i Sitterelva opp for Bjørkås. Laks kan sannsynligvis gå 500 m opp i denne bekken. Elva har en gjennomsnittlig bredde på 5 m. Ved brua ved Bjørkås 1 km fra munningen ligger Kvernfossen. Denne fossen har en høyde på 6-7 m, men det ble funnet lakseunger i elva ovenfor denne fossen. I denne delen av elva finner vi stille partier med kulper bestående av grus og sand som strekker seg helt inn til Fossan. Her er begroingen middels sterk og består av mose. Ned for Kvernfoss er substratet grovere og strømhastigheten noe høyere. Begroingen er her middels sterk og består av mose og litt alger. Denne strekningen inneholder en rekke kulper med noe finere substrat. De nedre 100 m av elva har grus og sand som substrat, og er middels sterkt begrodd med mose og noe alger.

Elfisket fant sted 150 m opp for nederste bru, og dekket et område på 100 m². Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 6 og 21 pr. 100 m². Det ble funnet store mengder tilbakevendt sjøørretsmolt i elva (200-250 stk, 25-30 cm). I tillegg ble det funnet en regnbueørret på ca. 3 kg. Denne fisken var sterkt soppinfisert på hode og ved finnebasis, sannsynligvis sekundærinfeksjon etter lakselus. Ifølge grunneier blir det ikke fisket i elva.

77. Friøsendalsbekken

Friøsendalsbekken kommer fra Friøsendalsvatnet og renner ut i Dalavika i Mursteinfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 03.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til vatnet, en strekning på ca. 800 m. Bekken er 1 m bred i gjennomsnitt. Det er ingen kulper av størrelse på strekningen. Substratet består av grus og stein, og strømhastighet og vannstand var liten. Det var litt begroing i form av mose. Vassdraget har lite nedslagsfelt og vatnet har ingen innløpsbekker. Vannstanden vil derfor variere mye, så det er lite sannsynlig at det foregår noen sjøørretproduksjon av betydning.

100 m² fra flomålet og oppover ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 9. Fisken var fordelt på 3 årsklasser.

78. Utvordbekken

Utvordbekken løper ut ved Utvorda nord i Flatanger. Bekken ble bonitert og elfisket 09.07.92.

Anadrom strekning er sannsynligvis opp til Utvordvatnet og bredden omlag 1,5 m. Substratet består av sand og noe grus, med enkelte partier med grovere substrat. Strømhastigheten var liten og vannstanden middels. Bekken var lite begrodd.

Det ble elfisket ved brua som ligger ca. 500 m fra sjøen, og det ble registrert ørret med en tetthet på 13 pr. 100 m². Årsyngel ble ikke observert.

79. Renndalselva

Renndalselva løper ut i Åvika i Namsenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 09.07.92.

Ifølge lokalkjente har det blitt fisket laks i Renndalsvatnet for noen tiår tilbake. Fisk kan sannsynligvis gå ca. 200 m opp for dette vatnet. Dette gir en anadrom strekning på ca. 2 km i tillegg til vatnet. De øvre 200 m utgjør en strekning med sand/grus og liten strømhastighet. Ned for Renndalsvatnet har elva en gjennomsnittlig bredde på 3 m. Opp for brua ved Brumoen bestod substratet av grus og noe stein, og begroingen var middels sterk. Strekningen nedenfor brua hadde substrat av stein med innslag av blokk. Området var sterkt begrodd av alger og mose, og det luktet silosaft.

Det ble elfisket i bekken som renner ned i Renndalsvatnet, men laks ble ikke funnet her. På elfiskestasjonen 50 m opp for flomålet ble det funnet ørret med en tetthet på 27 pr. 100 m². 2 laks ble fanget utenfor denne stasjonen. Ellers ble det observert årsyngel og et tjuetalls sjørørret (25-30 cm).

80. Sandmobekken

Sandmobekken renner ut i Namsenfjorden ved Sandmohamn. Bekken ble bonitert og elfisket 09.07.92.

Fisk kan gå fra sjøen og ca. 1,5 km oppover, og gjennomsnittelig bredde på strekningen er 2 m. Substratet i bekken består av stein og noe blokk. Strømhastigheten var noe under middels, og vannstanden var middels stor. Det var noe algevekst, men generelt liten begroing i bekken.

Det ble elfisket ovenfor brua, og det ble registrert ørret med en tetthet på 20 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 2 fisk samt årsyngel.

11. NAMDALSEID KOMMUNE

11.1 Generelt

De største vassdragene i Namdalseid kommune er Årgårdsvassdraget (Øyensåa, Ferja og Østerelva), Oksdøla og Statlandselva. Årgårdsvassdraget og Oksdøla er lakseførende, med årlig fangst i 1993 på henholdsvis 6700 og 200 kg. Gjennomsnittelige fangster de tre siste åra var i Årgårdsvassdraget 5900 kg og i Oksdøla 200 kg. I begge vassdrag tas det også endel sjørørret.

For mer fyldig beskrivelse av Årgårdelva vises til litteraturliste bak i rapporten.

Tabell 11. Elver og bekker i Namdalseid kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr. felt (km ²)	Nedslags- (km)	Lengde arter	Fiske-
Årgårdselva	138	543		L, Ø
Oksdøla	138.3	57	7,0	L, Ø
Aunelva	138.12	6,5	3,0	L, Ø
Statlandselva	138.2	24,5	0,1	Ø
Sagelva	138.2	6,0	2,0	Ø
Spalieelva	138.13	4,5	0,7	Ø
Stattbekken	138.2	2,0	0,3	Ø
Leirfjordsbekken	138.13	2,0	0,3	Ø
Bådsvikbekken	138.21	2,0	0,4	Ø
Flobekken	138.4	2,0	1,0	Ø

kart

11.2 Undersøkte elver og bekker

81. Aunelva

Aunelva renner ut i Namsenfjorden ved Aune. Elva ble bonitert og elfisket 09.07.92.

Ifølge grunneier går det laks opp til fossen før Vassbotnvannet, ca. 3 km fra munning. Gjennomsnittlig bredde på strekningen er 4 m. Død laks (antagelig utgytt) er ved flere tilfeller funnet i de øvre deler av elva.

I de nederste 500 m av elva består substratet av stein/blokk, og strømhastigheten og begroingen er middels. De neste 900 m har stilleflytende partier med grus/stein, liten strømhastighet og middels begroing. Så følger en strekning på 300 m der substratet består av stein med innslag av blokk, middels strømhastighet og lite begroing. Et stilleflytende parti lik det overnevnte utgjør de neste 200 m, deretter følger 300 m hvor substratet består av stein med innslag av blokk, strømhastigheten er middels og begroingen liten. Så følger igjen et stilleflytende parti på 200 m før det øverste partiet som består av 200 m foss med stryk og grovt substrat.

(Denne boniteringen er gjort i samarbeid med grunneier, og det er kun brukt kart og grunneiers hukommelse.)

Elfisket foregikk ovenfor brua og dekket et område på 120 m². Laks og ørret ble registrert med tettheter på henholdsvis 2 og 13 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 3 fisk.

82. Leirfjordsbekken

Leirfjordsbekken renner ut i Leirfjordvika i Namsfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 10.07.92.

Den anadrome strekningen går opp til Aunefoss, ca. 300 m. Gjennomsnittlig bredde er 4 m, og substratet består av stein. Det var middels strømhastighet og vannstand. Også begroingen var middels sterk.

Et område på 88 m² overfor brua ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 2 fisk og årsyngel.

83. Spalielva

Spalielva har utløp i Leirfjordvika i Namsenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 10.07.92.

Den anadrome strekningen er ca. 700 m. Ifølge grunneier er laks observert i elva, men intensivt elfiske ga ingen

registreringer av laks. Anadrom fisk stopper i fossen ca. 200 m ovenfor veg jfr. grunneier. Ovenfor denne fossen er det stilleflytende områder med gjørme/sandbunn som er gjengrodd av elvsneller. Denne strekningen går helt inn til Storfossen (Nonshaugen) som ligger ca. 2 km fra munningen. De 200 metrene mellom foss og bru består hovedsakelig av gjørmebunn som også er gjengrodd av elvsneller. Ned for brua er det stryk og noen små fosser hvor substratet består av stein/blokk på berggrunn. De nederste 200 metrene av elva er stilleflytende lik de andre stilleflytende partiene i elva. Vannstand og strømhastighet var middels stor på tidspunktet for undersøkelsen.

Elfisket fant sted ned for den første fossen, over et område på 75 m². Det ble verken fanget eller observert fisk her, men det ble funnet 2 ørret utenfor elfiskestasjonen.

84. Båtsvikbekken

Båtsvikbekken renner ut i Namsenfjorden rett nord for Statland. Bekken ble bonitert og elfisket 15.07.92.

Anadrom strekning er på ca. 400 m og gjennomsnittlig bredde 2,5 m. Substratet består av stein, og vannstand og strømhastighet var middels stor. Bekken var middels sterkt begrodd av alger. Det går avløp fra skole og lærerboliger ut i bekken.

70 m² ovenfor brua ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 1 pr. 100 m². 1 stk årsyngel (ørret) ble observert.

85. Statlandselva

Statlandselva kommer fra Statlandvatnet og renner ut i Namsenfjorden ved Nord-Statland. Elva ble bonitert og elfisket 15.07.92.

Den anadrome strekningen er 100 m, og gjennomsnittlig bredde 4 m. Mesteparten av denne strekningen (ca. 80 m) går i tunnel. Substratet består av stein og blokk, og strømhastigheten er noe over middels. Vannstanden var liten og begroingen (alger) var middels sterk .

Et område på 32 m² ovenfor tunnelen ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 13 pr. 100 m². I tillegg ble 2 fisk observert. Ørretene som ble fanget var bekkeørret.

86. Stattbekken

Stattbekken har utløp rett nord for Tøttedal i Namsenfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 15.07.92.

Fisk kan gå 300 m oppover bekken, og gjennomsnittlig bredde er 4 m. Substratet består av stein og blokk. Strømhastigheten og vannstanden var middels stor, og bekken var lite begrodd.

120 m² opp for brua ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 3 pr. 100 m².

87. Sagelva

Sagelva renner ut ved Tøttedal i Namsenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 07.07.92.

Ved brua er det en foss over et berg og en kulp under. Ifølge grunneier klarer ikke sjørreten å forsere denne første fossen. Anadrom strekning er i så fall lik null. Det har ikke blitt observert laks i elva. Strekningen ovenfor brua ble likevel bonitert og elfisket. Substratet består av stein med innslag av grus og blokk. Strømhastigheten var noe under middels sterk, det samme var vannstanden. Elva var middels sterkt begrodd med alger og mose.

Et område på 630 m² opp for brua ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 9 pr. 100 m².

88. Flobekken

Flobekken har utløp ved Alte i Lyngenfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 15.07.92.

Den anadrome strekningen er på ca. 1 km, og bredden omkring 2 m. Substratet består av sand. Strømhastigheten var liten og vannstanden middels stor. Det var liten begroing, men bekken hadde silo-lukt.

Elfisket foregikk fra flomål og oppover, og dekket et område på 104 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 4 pr. 100 m² og observert 1 fisk i tillegg.

Kart

12.0 NAMSOS KOMMUNE

12.1 Generelt

De største lakseelvene i Namsos kommune er Namsen, Bogna og Aursunda. Namsen er den klart største, med en lakseførende strekning på totalt 200 km og en totalfangst på 30 tonn laks og 3,2 tonn sjørret i 1993. Gjennomsnittelige fangster de tre siste åra har vært omkring 30 tonn laks og 1700 kg sjørret.

Bogna, som ligger litt nord for Aursunda har en lakseførende strekning på 18 km. Fangstene i 1993 var på 1000 kg laks og 200 kg sjørret. Gjennomsnittelige fangster de tre siste åra har vært omkring 600 kg laks og 100 kg sjørret.

Aursunda, som renner ut i Fjærbotn sør for Bangsund, har en lakseførende strekning på 11 km. I elva har det vært årlige utbrudd av furunkulose siden 1990. I 1993 døde ca. 300 laks av denne sykdommen. Samme år ble det fanget ca. 300 kg laks i elva. Gjennomsnittlige fangster før 1990 lå på ca. 400 kg (1987-89).

Endel av elvene/bekkene i Namsos kommune er tidligere beskrevet i Rapport nr. 6/92, "Fisk og forurensning i elver og bekker i Namsos 1991" (MVA, Fylkesmannen i N-Trøndelag). Fisketetthetene i elvene/bekkene som er hentet fra denne rapporten er basert på prøveflatefiske (dvs. elfiske utført tre ganger med påfølgende beregning av tetthet), de øvrige tetthetene er basert på kun én omgangs fiske.

(For mer fyldige beskrivelser av disse vassdragene vises til litteraturliste bak i rapporten.)

Tabell 12. Elver og bekker i Namsos kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter	Rapport fra FM i N-Tr.lag
Namsen	139	6277		L,Ø	
Bogna	138.6	464		L,Ø	
Aursunda	138.5	164		L,Ø	
Sagvasselva	140.5	35		L,Ø	
Duna	140.4	32	2,3	L,Ø	
Barstadelva	139.1	30	0,2	L,Ø	
Vetruselva	140.3	19	2,0	L,Ø	
Ausvatnelva	140.5	13	0,4	L*,Ø	
Røyklielva	140.5	11	1,5	L,Ø	
Sagelva	140.1	10	6,5	L,Ø	
Skakanovelva	140.1	8	0,9	L,Ø	
Survikelva	140.8	5	0,1	L*	
Stor-Skorstadelva	140.8	4	0,5	L*,Ø	

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter	Rapport fra FM i N-Tr.lag
Åelva	140.8	3	0,1	L*	
Flakbekken	138.5	2	0,8	L,Ø	Nr. 6/92
Litj-Skorstadelva	140.8	2	0,1	L*,Ø	
Agleelva	140.8	2	0,5	L*,Ø	
Ekorndalselva	140.3	17	0,3	Ø	
Olsengelva	138.5	12		Ø	
Utgangselva	140.4	9	0,9	Ø	
Finnangerelva	140.8	6		Ø	
Dølaelva	139.1	5		Ø	Nr. 6/9
Vikaelva	140.8	5		Ø	Nr. 6/92
Halsbekken	140.1	4		Ø	Nr. 6/92
Selneselva	139.1	4		Ø	Nr. 6/92
Sæterbekken	140.8	4	0,1	Ø	
Granlibekken	140.8	4		Ø	Nr. 6/92
Heimdalsbekken	140.1	4	0,4	Ø	
Innerenglva	138.5	3	0,3	Ø	
Vemundvikelva	140.1	3		Ø	Nr. 6/92
Fosslandselva	140.8	3		-	Nr. 6/92
Bangsundelva	138.6	2		Ø	
Sjøbruelva	139.1	2		Ø	
Kvernbekken	139.1	2		Ø	Nr. 6/92
Gullvikelva	140.1	2		Ø	Nr. 6/92
Broemselva	140.8	2		Ø	
Littleelva	140.8	2		Ø	Nr. 6/92
Alhusbekken	140.1	2		Ø	
Leiråa	140.1	2	0,7	Ø	
Toddombekken	140.1	2		-	Nr. 6/92
Ellingstadbekken	140.8	2		-	
Kråkmarkbekken	140.8	2		-	
Kvernbekken	139.1	1,5		Ø	
Hestskardelva	140.8	1,5		Ø	Nr. 6/92
Henggrovbekken	140.8	1		-	
Alteelva	140.8	1		-	Nr. 6/92

12.2 Undersøkte elver og bekker

89. Innerengelva

Innerengelva har utløpet ved Mørnstranda i Lyngenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 16.07.92.

Anadrom strekning er 300 m, og elva er omlag 4 m bred. Substratet i elva består stort sett av blokk, og strømhastigheten var middels stor. Vannstanden var middels og det var sterk begroing av mose i elva.

Elfisket fant sted 50 m opp for sjøen og dekket et område på 80 m². Ørret ble registrert med en tetthet på 1 pr. 100 m². Årsyngel ble observert.

90. Olsengelva

Olsengelva renner ut i Lyngenfjorden ved Haugan. Elva ble bonitert og elfisket 16.07.92.

Elva er flopåvirket til ca. 250 m opp for riksvegen. Ved flomålet er det en liten foss. Substratet består av grus med noe stein. Vannstand og strømhastighet var liten. Begroingen i elva var også liten.

Elfisket foregikk 200 m opp for flomålet over et område på 45 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 2 pr. 100 m². I tillegg ble 3 årsyngel observert. Ved den lille fossen ved flomålet ble det funnet 2 voksne sjørørret.

91. Flakbekken

Flakbekken renner ut i Fjærbotn sør for Bangsund. Bekken ble elfisket og bonitert 16.07.92.

Store deler av områdene rundt elva er dyrka mark. Flakbekken var helt tørrlagt sommeren -92 ifølge lokal grunneier. Bredden er gjennomsnittlig 2 m, og mulig anadrom strekning er 800 m inkludert de tre sidebekkene. Substratet består av sand med innslag av grus. Strømhastighet og vannstand var liten, og det var lite begroing i elva.

80 m² ble elfisket i området nedenfor der sidebekkene samles. Det ble funnet laksunger med en tetthet på 1,3 pr 100 m². I tillegg ble det observert 2 ørret utenfor elfiskestasjonen. Det ble ikke observert årsyngel i bekken.

Ifølge grunneier har det ikke vært observert laks eller sjørørret i bekken de seinere år. Det er mulig at lakseyngelen kan ha kommet opp i bekken via brakkvannsområdet fra Aursunda, som ligger ca. 1 km unna.

I rapport 6/92 fra MVA er Flakbekken registrert som fisketom og markert forurenset.

92. Bangsundbekken

Bangsundbekken har utløpet i vika nord for Bangsundbotn. Bekken ble bonitert og elfisket 16.07.92.

Substratet består av stein og noe grus. Det var noe leire på sidene av bekken. Strømhastigheten var liten, det samme var vannstanden. Bekken hadde lite begroing.

Elfisket fant sted øverst i boligfeltet, ved nordlig sidebekk. 70 m² ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 4 pr. 100 m². I tillegg ble det observert mye årsyngel.

93. Selneselva

Selneselva renner ut i Namsenfjorden i Selnesvika. Elva ble bonitert og elfisket i august -91.

Elfisket foregikk nordvest for Økmyrhaugen, der elva er 2 m bred, 20-30 cm dyp og med lav til middels strømhastighet. Substratet består av stein og grus.

Det ble registrert middels tetthet av ørret, 19 pr. 100 m².

Selneselva er beskrevet som markert forurenset.

94. Dølaelva

Dølaelva renner ut i Namsenfjorden i Selnesvika. Elva ble bonitert og elfisket i august -91.

Elfisket foregikk ca. 800 m opp i elva. Her er Dølaelva 10-20 cm dyp med sterk strøm. Substratet består av stein. Det ble registrert ørret med middels høy tetthet, 27 pr. 100 m².

Dølaelva er beskrevet som sterkt forurenset.

95. Barstadelva

Barstadelva munner ut i Prestvika i Namsfjorden. Elva ble bonitert 16.10.92.

Barstadelva er regulert, og har en demning 200 meter fra utløpet. Strekningen har to fosser, én ved demningen og én helt ned mot flomålet.

Gjennomsnittlig bredde på Barstadelva er ca. 10 m. Substratet mellom fossene besto av stein og blokk som var overgrodd av mose. Det var høy vannføring i elva, sterk begroing og

strømhastigheten var hovedsakelig middels eller noe større.

Elfisket ble utført 16.07.92, nedenfor den øverste fossen. 108 m² ble avfisket og det ble registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 3 fisk og årsyngel. Det ble ikke funnet lakseyngel mellom de to fossene, men laks kan sannsynligvis forsere den første fossen. Det ble funnet 2 lakseyngel av ulik aldersklasse ved flomålet (det var springflo ved prøvefisket). Ned for nederste foss ble det observert 2 sjøørret i kilosklassen. Det ble ikke funnet sjøørret (voksen) under den øverste fossen.

96. Sjøbruelva

Sjøbruelva renner ut ved Holland sør for Namsos. Elva ble bonitert og elfisket 18.08.91.

Substratet består av blokk. Det var også noe leire i/ved elva. Strømhastighet og vannstand var begge middels. Begroingen i elva var middels sterk og besto av mose.

70 m² av elva ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 1 pr. 100 m².

97. Kvernbekken

Kvernbekken renner ut i Namsenfjorden rett nord for Linbergodden. Bekken ble bonitert og elfisket 18.08.92.

Substratet i elva består av grus, og strømhastigheten var liten. Det var liten vannstand og lite begroing.

80 m² ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 4 pr. 100 m².

98. Gullvikelva

Gullvikelva renner ut ved Gullholmstranda i Namsfjorden. Elva ble elfisket og bonitert 17.07.92.

Substratet består av sand, samt noe blokk og grus. Det er også noe leire i elva. Strømhastigheten og vannstanden var liten, og elva var middels begrodd av alger.

Elfisket fant sted 100 m opp for utløpet, og dekket et område på 70 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 1 pr. 100 m².

I rapporten fra MVA er Gullvikkbekken registrert som fisketom og sterkt forurenset.

99. Toddombekken

Toddombekken renner ut i Halsosen i Lokkaren. Elva ble bonitert og elfisket i august -91.

Elfisket foregikk ca. 250 m ovenfor veien. Her er bekken 1-2 m bred, 20-30 cm dyp og med middels strømhastighet. Substratet består av stein og grus.

Toddombekken var fisketom, og er registrert som sterkt forurenset.

100. Halsbekken

Halsbekken renner ut i Lønnavika i Lokkaren. Elva ble bonitert og elfisket i august -91.

Elfisket foregikk ved skogsbilvegen 300 m opp for veien mot Varpneset. Her er bekken 1 m bred, 20 cm dyp og har middels strømhastighet. Substratet består av stein, sand og grus.

Det ble registrert ørret med en tetthet på 29 pr. 100 m².

Halsbekken er registrert som markert forurenset.

101. Hestskardelva

Hestskardelva renner ut i Hovikbukta i Namsenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket i august -91.

Elfisket er utført ca. 50 m oppe i elva. Her er bredden ca. 1,5 m, dybden 20 cm og strømhastigheten stor. Substratet består av sand og leire.

Det ble registrert ørret med en tetthet på 9 pr. 100 m².

Elva er registrert som sterkt forurenset.

102. Säterelva

Säterelva har utløpet i Hovikbukta i Namsenfjorden. Elva ble bonitert 22.07.92.

Den anadrome strekningen er ca. 100 m lang, og består av to oppdemte kulper nedenfor veien og en stillestående, dyp lone som strekker seg fra brua og opp til første foss. Elva har gravd seg under tunnelen under veien. Substratet består av stein og blokk. Det var nesten ikke strøm i elva, og vannstanden var litt større enn middels. Elva var lite begrodd.

Elfiskeforholdene var vanskelige, så ingen stasjon ble lagt ut. Det ble imidlertid funnet én ørret. Forøvrig ble det satt ut laks i elva inntil 1986.

103. Broemselva

Broemselva renner ut i Broemsvågen i Namsenfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Substratet består av grus og stein, samt noe finfordelt sediment. Strømhastigheten var liten og vannstanden middels. Det var litt begroing av alger i elva.

Elfisket fant sted 10 m ned for vegen, og 40 m² ble avfisket. Det ble registrert ørret med en tetthet på 18 pr. 100 m², og i tillegg ble det observert ca. 15 årsyngel.

104. Vikaelva

Vikaelva har utløpet i Namsenfjorden sør for Skomsvoll. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Substratet består av stein og blokk, strømhastigheten var liten/middels og vannstanden var middels. Det var lite begroing i elva.

Et område på 45 m² nedenfor vegen ble elfisket. Ørret ble

registrert med en tetthet på 13 pr. 100 m². I tillegg ble én fisk observert. Tidligere er det registrert en tett bestand av ørret i alle årsklasser, og rømt oppdrettssmolt er også registrert. Vikaelva ble beskrevet som markert forurenset.

105. Litlelva

Litlelva renner ut i Namsenfjorden nord for Vik. Elva ble bonitert og elfisket i august -91.

Elfisket foregikk 50 m ovenfor utløpet. Her er elva 2 m bred, 30 cm dyp og med middels strømhastighet. Bunnen består av leire og grus. Elva var tilnærmet fisketom, 1 pr. 100 m².

Litlelva er registrert som sterkt forurenset.

106. Litj-Skorstadbekken

Litj-Skorstadbekken renner ut ved Fredheim ved Skorstad. Bekken ble bonitert og elfisket 22.07.92.

100 m fra bekken ligger Skorstad Klekkeri A/S. Settefiskanlegget har inntak i Litj-Skorstadvatnet og utløp 100 m ut i fjorden på 10 m dyp.

Lengden på den anadrome strekningen er 10 m og bredden 2 m. Hovedsubstratet er stein og blokk, og strømhastigheten og vannstanden var liten. Det var middels begroing med alger og mose.

Den 10 m lange strekningen ble elfisket, dvs. et område på 20 m². Ved elfisket var det meget liten vannføring i bekken. Fangsten ble 4 laks og én ørret. Laksungene som ble funnet har med stor sannsynlighet rømt fra settefiskanlegget.

107. Stor-Skorstadelva

Stor-Skorstadelva renner fra Stor-Skorstadvatnet ut i Skorstadvika. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Den anadrome strekningen i elva er på ca. 500 m, og gjennomsnittlig bredde er 2 m. Det er to kulper på strekningen, den ene ned for fossen øverst og den andre under brua. Substratet i nedre deler av elva består hovedsakelig av stein og grus. Oppover i elva blir det grovere substrat (stein med innslag av blokk). Begroingen i elva er middels sterk og består av alger og mose.

Elfisket foregikk 20 m opp for sjøen, og et område på 50 m² ble avfisket. Det ble fanget 17 laks og 19 ørret, altså tettheter på henholdsvis 34 og 38 pr. 100 m². I tillegg ble 6 fisk og årsyngel observert.

Otterøysmolt, med konsesjon på 400 000 smolt/år, ligger ved elva. Ifølge en grunneier er det ingen stedegen laksestamme her. I uværet nyttårshelga 91/92 gikk det hull på et kar og ca. 5000 fjordårsklekket yngel gikk rett i sjøen. Det er svært sannsynlig at laksen som ble registrert stammer fra denne rømmingen.

108. Henggrovbekken

Henggrovbekken har utløp i Altebotnen. Bekken ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Substratet i bekken består av stein og noe blokk. Strømhastigheten var liten og vannstanden middels. Begroingen var middels sterk og besto av mose.

Elfisket foregikk opp for utløpet og dekket 20 m². Verken laks eller ørret ble fanget eller observert.

109. Ellingstadbekken

Ellingstadbekken renner ut i Altebotnen. Bukta der bekken renner ut er fylt igjen med masse under veggen. Det er ikke lagt ut rør, så eventuell anadrom fisk har ingen mulighet til å passere.

110. Åelva

Åelva har utløp i Altebotnen. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Den anadrome strekningen er på 100 m. Det er små kulper på hele strekningen. Substratet i elva er stein og blokk, og strømhastigheten var middels til liten. Begroingen var sterk og besto av mose.

35 m² ble elfisket. Det ble funnet 3 laksunger som sannsynligvis stammet fra settefiskanlegget 2,5 km unna (Otterøysmolt A/S). Se ellers under beskrivelsen av Stor-Skorstadelva.

111. Alteelva

Alteelva renner ut i Altebotnen. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Substratet i elva består av stein og blokk, og strømhastigheten var noe under middels. Også vannstanden var litt under middels. Begroingen i elva var liten, med noe alger og mose.

26 m² om lag 100 m fra munningen ble elfisket. Det ble verken

fanget eller observert fisk. Tidligere er det registrert ørret med en tetthet på 2 pr. 100 m², og elva ble beskrevet som sterkt forurenset.

112. Bjørvikbekken

Bjørvikbekken har utløp i Bjørvika ytterst på Otterøya. Ifølge lokal grunneier går det sjørret opp i bekken. Fisk kan gå opp til Fossmyra på høy vannstand. Substratet består av grus, og det ligger endel småkulper på strekningen. Bekkeløpet er rettet ut for mange år siden. Opprydding i orekrattet langs bekken ga ifølge samme grunneier økt oppgang av sjørret.

113. Agleelva

Agleelva kommer fra Aglevatnet og renner ut i Orvika ytterst på Otterøya. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Den anadrome strekningen går opp til dammen ved Aglevatnet, en strekning på 500 m. Det er ingen kulper av betydning i elva. Substratet består av stein og blokk, strømhastighet og vannstand var middels. Elva var middels sterkt begrodd med alger og mose.

Et område på 26 m² ut for settefiskanlegget ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 42 pr. 100 m². I tillegg ble det fanget én laksunge som sannsynligvis var oppdrettslaks.

114. Tømmerviksbekken

Tømmerviksbekken har utløpet ved Finnanger. Bekken ble bonitert og elfisket i august -91.

Elfisket ble utført like ned for veien. Her er bekken 4 m bred, 30-40 cm dyp og med middels strømhastighet. Det ble registrert ørret med en tetthet på 15 pr. 100 m².

115. Fosslandselva

Fosslandselva renner ut ved Fosslandsosen i Lauvøyfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Substratet i elva består av stein og blokk. Strømhastigheten er liten til middels stor, og vannstanden var middels. Det var sterk begroing, og det luktet sterkt av silo.

Et område på 72 m² 100 m fra sjøen ble elfisket. Det ble verken fanget eller observert fisk. Tidligere er det registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m², og elva er beskrevet som sterkt forurenset.

Kart

116. Granlibekken

Granlibekken renner ut i Lauvøyfjorden sør for Fosslandsosen. Bekken ble bonitert og elfisket i august -91.

Substratet består av stein med noe grus. Strømhastighet og vannstand var middels, og begroingen var sterk og besto av alger.

Elfisket viste en tetthet av ørret på 4 pr. 100 m². Bekken er beskrevet som markert forurenset.

117. Kråkmarkbekken

Kråkmarkbekken renner ut i Lauvøyfjorden sør for Fosslandsosen. Bekken ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Substratet består av sand og stein. Strømhastigheten var liten og vannstanden var noe under middels. Bekken hadde lite begroing, hovedsakelig alger.

Et område på 50 m² 300 m opp for munningen ble elfisket. Det ble verken fanget eller observert fisk. Bekken er tidligere registrert som fisketom og sterkt forurenset.

118. Røyrholet

En foss over svaberg hindrer oppgang til vatnet.

119. Survikelva

Survikelva har utløp i Surviksundet mellom Otterøya og Elvalandet. Elva ble bonitert og elfisket 22.07.92.

Anadrom strekning i elva er ca. 100 m. Bredden er omlag 3 m. 100 m opp i elva ligger det en dam som oppgående fisk kan forsere. Hovedsubstratet i elva er stein og blokk. Strømhastigheten vekslet fra middels stor til liten, og vannstanden var middels stor. Begroingen var sterk og besto av mose.

Et område på 30 m² opp for flomålet ble elfisket, og det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 60 og 10 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 7 fisk og 30-50 årsyngel. Laksen må antas å stamme fra settefiskanlegget i nærheten.

120. Vemundvikbekken

Vemundvikbekken renner ut i Vemundvikbukta i Namsenfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 21.08.92.

Substratet består av stein. Strømhastigheten og vannstanden var middels. Begroingen i bekken var middels sterk og besto av alger.

90 m² av bekken ble elfisket, og viste en tetthet av ørret på 16 pr. 100 m². Det er tidligere registrert ørret i bekken med en tetthet på 19 pr. 100 m². Bekken ble da beskrevet som moderat til sterkt forurenset.

121. Heimdalsbekken

Heimdalsbekken renner ut i Heimdalsbotnen nord for Vemundvik. Bekken ble bonitert og elfisket 17.07.92.

Den anadrome strekningen er ca. 350 m og bredden omlag 2 m. Substratet består av blokk og noe stein. Strømhastigheten var middels stor. Bekken var middels til sterkt begrodd av mose.

Elfisket fant sted 10 m opp for flomålet, og dekket et område på 68 m². det ble registrert ørret med en tetthet på 9 pr. 100 m².

122. Leiråa

Leiråa har utløp ved Åsheim i Heimdalsbotnen. Elva ble bonitert og elfisket 17.07.92.

Flomålet ligger 250 m opp for munningen. Den anadrome strekningen er 650 m og bredden 3 m i gjennomsnitt. Substratet består av stein og områder med leire. Strømhastigheten var liten og vannstanden middels stor. Begroingen, som besto av alger, var noe under middels sterk. Elfisket ble utført 50 m opp for flomålet, og dekket et område på 70 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 4 pr. 100 m².

123. Sagelva/Vassdalselva

Sagelva kommer fra Løddingsvatn og renner ut i Heimdalsbotnen. Vassdalselva renner ut i Løddingsvatn. Sagelva ble bonitert 17.07.92 og elfisket i oktober 1993.

Anadrom strekning er i følge grunneieren ca. 6,5 km lang, altså forbi Løddingsvatn og opp i Vassdalselva. (Sagelva er 2,2 km, Løddingsvatnet 2,1 km og Vassdalselva 2,2 km.) Gjennomsnittlig bredde på Sagelva er ca. 7 m.

Mellom munningen og Løddingsvatnet er det 3 kulper av litt størrelse, men bare én av disse kulpene inneholder substrat

som muliggjør gyting. Denne kulpen ligger ca. 800 m fra munningen og inneholder noe stein og grus. Substratet mellom munningen og Løddingsvatn består stort sett av blokk (unntatt overnevnte kulp). Begroingen i denne delen av elva var middels sterk med mose og alger. Strømhastigheten varierte fra middels til sterk. Ovenfor vannet er det finere substrat og en del loner og kulper. Store deler av denne strekningen er svært grunn med liten strømhastighet, og er neppe noe aktuelt gyteområde for laks. Ved elfiske i september 1993 ble det bare funnet ørret her.

Vassdraget har tidligere vært gjenstand for stor fløtningsaktivitet. Det har ligget flere fløtningsdammer opp gjennom elva. En dam har ligget i enden av Løddingsvatn. Denne dammen har råtnet opp og falt sammen for en del år tilbake. Dette har muliggjort at laks har kunnet forsere dammen, gå opp i Løddingsvatn og videre opp i Vassdalselva.

På tross av elfiske over store strekninger av elva ble det ikke funnet laksunger. Ved elfiske 400 m fra munningen ble det registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m². I tillegg ble det fanget 2 sjøørret.

124. Skakanovelva

Skakanovelva renner ut i Saltbuvika i Blikengfjorden. Elva ble bonitert 17.07.92 og elfisket i oktober 1993.

Den anadrome strekningen er i følge grunneier 8-900 m oppover i Skakanovdalen. Bredden er omkring 4 m. Strekningen har ikke noen større fosser eller kulper, men inneholder en rekke mindre fall og stryk. Strømhastigheten er noe over middels. Substratet på strekningen består av grov blokk. Strekningen hadde liten begroing og middels vannstand.

Elfisket foregikk 20 m opp for brua, over et område på 600 m². Det ble funnet én laks som hadde vært i sjøen. Det er også tidligere funnet laksunger i elva. I tillegg ble det registrert ørret med en tetthet på 5 pr. 100 m², og ellers ble 7 sjøørreter fanget. Fisken var fordelt på 3 årsklasser.

125. Vetrhuselva

Vetrhuselva renner ut i Vetrhusbotn. Elva ble bonitert og elfisket 20.07.92.

Anadrom strekning er 2 km opp til Sagfossen, og gjennomsnittlig bredde er ca. 7 m. Høydeforskjellen mellom havnivå og kulpen under fossen er 25 m.

De nederste 200 m av elva består av stein og blokk. 10 m fra munningen er det et lite fall med to mindre kulper. Her er det middels strømhastighet. Dette partiet går over til en lone, og

denne går opp ca. 100 m forbi brua til ca. 450 m fra munning. Dette partiet inneholder finere substrat som grus og sand med innslag av stein. Her er strømhastigheten liten. Opp for lonen blir det igjen grovere substrat og middels strømhastighet (stein med innslag av blokk). Elfiskestasjonen ligger på denne strekningen. Strekningen har en lengde på ca. 200 m.

Videre oppover går elva over i stilleflytende områder som strekker seg helt til ca. 300 m ned for Sagfossen. Denne strekningen har flere dype høler, men inneholder også noen små partier med middels strømhastighet som veksler med de stille partiene. Hovedsubstratet på denne strekningen er grus/stein og enkelte plasser med finere substrat. Hovedsakelig liten strømhastighet.

De siste 300 m mot Sagfossen har substrat som består av stein og blokk. Strømhastigheten er noe over middels. Det ligger en kulp under fossen, og i tillegg er det en halvdyp "rand" ved et berg 50 m ned for fossen. Elva er middels sterkt begrodd med alger og noe mose.

Det ble i 1984 sluppet ut ca. 5000 stk startfôringsklare lakseyngel opp for Sagfossen. Yngelen stammet fra Skorstad Lakseklekkeri, og var sannsynligvis av Namsenstammen.

Ved elfiske av 132 m² 500 m fra munningen ble det registrert laks og ørret med tettheter på henholdvis 6 og 2 pr. 100 m². I tillegg ble det observert årsyngel og 4 fisk.

I elva ble det funnet 3 stk sjørørret (25-30 cm) med og uten lus. Ved sankthanstider 1991 ble det tatt en merket laksesmolt på garn i den første lonen i elva. Denne smolten var blitt satt ut i Opløyelva 12.06.91.

126. Ekorndalselva

Ekorndalselva renner ut i Vetrhusbotn sør for Duna. Elva ble bonitert og elfisket 20.07.92.

Den anadrome strekningen er på 250 m, og bredden er ca. 8 m. På denne strekningen er det én kulp, denne ligger under fossen. Substratet i elva består av blokk og noe stein, strømhastigheten var noe over middels. Vannstanden var middels. Det var noe mose og alger, men totalt sett lite begroing i elva.

Elfisket foregikk 100 m opp for munningen over et område på 200 m². Ørret ble registrert med en tetthet på 2 pr. 100 m², og det ble i tillegg observert 4 fisk samt mye årsyngel. Det ble òg observert en sjørørret (25-30 cm) med arr etter lakselus.

127. Duna

Dunas utløp ligger innerst i Vetrhusbotn. Elva ble bonitert og elfisket 20.07.91.

Den anadrome strekningen er på ca 2,3 km. Bredden er ca. 7 m. I følge grunneier er det bare to større kulper på den anadrome strekningen. Den første ligger under Litjfossen, 1,8 km fra munningen. Den andre ligger under Storfossen, 2,3 km fra munningen. Hele strekningen inneholder stein og blokk, med unntak av kulpene som inneholder noe finere substrat (pers.medd. grunneier). Strømhastigheten og vannstanden var hovedsakelig middels stor. Det var litt alger, ellers liten begroing i elva.

Elfiskestasjonen ligger ved ei grind 900 m fra utløpet. Stasjonen ble fisket én gang. Avfisket areal var 350 m², og det ble registrert laks og ørret med tettheter på 4 og 7 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 12 fisk og mye årsyngel.

128. Utgangselva

Utgangselva renner ut ved Fossvika i Vetrhusbotn. Elva ble bonitert og elfisket 20.07.92. I følge grunneieren går det ikke laks i elva.

Den anadrome strekningen er 850 m og går opp til den 9 m høye Storfossen. Gjennomsnittlig bredde er 4 m. Ned for Storfossen er det 3 kulper. Substratet i elva består av stein og blokk. Strømhastigheten var middels og vannstanden det samme. Begroingen var liten, med noe alger og mose.

Elfisket fant sted 200 m opp for munningen og dekket et område på 81 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 22 pr. 100 m². Det ble i tillegg observert 5 fisk foruten mye årsyngel.

129. Ausvatnelva

Ausvasselva renner fra Ausvatnet ut i Røyklibotn. Elva ble bonitert og elfisket 20.07.92. Settefiskanlegget Neptun A/S med konsesjon på 200 000 smolt/år ligger ved elva.

Strekningen mellom sjøen og Ausvatnet er ca. 350 m. Bredden er omkring 4,5 m. Det ligger små kulper på hele strekningen. Ved Ausvatnet er elva avstengt av ei fiskesperre. Substratet i elva består av stein og blokk. Strømhastigheten og vannstanden var middels. Det var noe alger og mose i elva, men totalt sett lite begroing.

Elfisket ble utført 50 m opp for munningen, og dekket et område på 117 m². Laks og ørret ble observert med tettheter på henholdsvis 3 og 10 pr. 100 m². Årsyngel ble observert. Laksen som ble funnet var sannsynligvis oppdrettsfisk av samme årsklasse. Det ble fisket i hele elva uten å finne villaks.

Dersom det har vært en naturlig stamme i elva, er den sannsynligvis borte nå.

130. Røyklielva

Røyklielva renner ut innerst i Røyklibotn. Elva ble bonitert og elfisket 20.07.92.

Anadrom fisk kan gå 1,5 km opp før den hindres av en foss. Bredden er ca. 6 m. Strekningen har kun én kulp, som ligger under denne fossen. I tillegg er det et lite fall med tilhørende kulp ved flomålet, 300 meter fra munning. Hele strekningen har blokk og stein som substrat. Strømhastigheten og vannstanden var middels, og begroingen er liten med alger/mose.

Elfisket fant sted 30 m opp for brua, og dekket et område på 72 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 17 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 5 fisk og årsyngel. Lakseyngel ble funnet utenfor elfiskestasjonen.

131. Sagvasselva

Sagvasselva renner ut vest i Røyklibotn. Anadrom strekning er på 50 m, og ender i en ca. 10 m høy foss. Substratet består av stein og blokk. Det er registrert sjøørret i elva. Det er planer om fisketrapp i fossen.

132. Kaldklauvbekken

Kaldklauvbekken renner ut i Kaldklauvvågen sør på Elvalandet. Bekken ble bonitert og elfisket 14.07.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Kaldklauvvatnet, en strekning på 1 km. Det har tidligere ligget et sagbruk i forbindelse med bekken, men det er idag ingen rester av demning eller renne som sperrer for løpet. Det er jevnt fall hele veien, med småstryk og -kulper. Substratet består av stein med innslag av grus og blokk. Strømhastigheten og vannstanden var liten, og begroingen noe over middels sterk.

Det ble elfisket over et område på 90 m² fra flomålet og oppover. Ørret med en tetthet på 8 pr. 100 m ble registrert, og i tillegg ble det fanget 2 laksunger. Ifølge lokalkjente gikk det sjøørret opp til vatnet før i tida. Kaldklauvvatnet er svært gjengrodd langs kantene.

133. Straumavatnet

Straumavatnet ligger ved Straumen på Elvalandet. Området ble befart 14.07.93.

Mellom vatnet og sjøen er det en strekning på ca. 15 m. Tidligere var det en demning ved utløpet, og vatn ble sluppet ut jevnlig. Ved utslipp av vatn gikk sjøørret opp. Da veien ble rustet opp i 1974 ble demningen fjernet og denne muligheten forsvant. Straumavatnet har forøvrig flere innløpsbekker med gyteforhold.

13. FOSNES KOMMUNE

13.1 Generelt

Salvassdraget er det største lakseførende vassdraget i Fosnes kommune. I tillegg til Moelva ut fra Salsvatnet fiskes det laks og sjørret i Hendelva, Eida, Sakselva, Skrøyvstadelva og Helsåa i samme vassdraget. I 1993 ble det registrert fangster på 850 kg laks og 100 kg sjørret i Moelva m/Salsvatnet. Gjennomsnittelige fangster de tre siste åra har vært på 700 kg laks og 70 kg sjørret. Laks går også opp i Sagelva sør for Moelva. Endel småvatn og elver har fortsatt oppgang av sjørret, mens noen stammer har forsvunnet på grunn av forurensning.

Tabell 13. Elver og bekker i Fosnes kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr. felt (km ²)	Nedslags- (km)	Lengde arter	Fiske-
Salvassdraget	140	433		L,Ø
Sagelva	140.6	>13	0,5	L,Ø
Steinselva	140.71	5,5	0,6	Ø
Gardselva	140.72	3,8	0,6	Ø
Breksillelva	140.61	3,5	0,2	Ø
Fosneselva	140.71	<3	1,7	Ø
Brakstadbekken	140.71	<2	1,4	Ø
Nordvatnet	140.6	1,5	0,5	Ø
Prestvatnelva	140.7	6,3	-	Ikke oppgang
Kvernvikvatnet	141.1	4,6	-	Ikke oppgang
Kanalen/Hovselva	140.71	5,0	0,3	-

13.2 Undersøkte elver og bekker

134. Gardsvatnet

Bekken fra Gardsvatnet renner ut ved Nufsfjord. Bekken ble bonitert og elfisket 13.07.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til vatnet, en strekning på 600 m. Nedre deler av bekken har substrat av stein og grus og en bredde på 1,5 m. Opp for veien blir bekken smalere, stilleflytende med substrat av sand. Denne strekningen er sterk begrodd med vannplanter. Øverst vider bekken seg ut igjen, hadde middels stor strømhastighet og substrat av grus og stein.

Et område på 100 m² opp for veien ble elfisket. Det ble fanget 5 ørret fordelt på 3 årsklasser og i tillegg observert 5 fisk.

135. Prestvatnelva

En foss som renner over svaberg rett opp for flomålet hindrer fisk i å gå videre opp elva.

136. Steinselva

Steinselva renner ut i Faksdalsvågen. Elva ble bonitert og elfisket 13.07.93.

Elva er sjøfiskførende 600 m opp til Botnet, der en liten foss stenger for videre oppgang. Bredden er omlag 2 m. Substratet i elva består av stein og noe grus, lenger ned også noe leire. Strømhastighet og vannstand var liten, og elva var sterkt begrodd med mose.

Et område på 120 m² ned for det øverste huset ble elfisket, og ga en registrert tetthet av ørret på 10 pr. 100 m². Ørreten var fordelt på flere årsklasser.

En lokal grunneier forteller at det ble tatt sjørret på 1-2 kg i elva før i tida, men etter halmluting og tiltakende jordbruksavrenning stoppet produksjonen i elva. Han mente at forholdene har bedret seg i den seinere tid, og at det nå går opp en og annen sjørret.

137. Kanalen/Hovselva

Kanalen renner fra Dun ut i Sandvikvågen. Bekken ble bonitert og elfisket 13.07.93.

Fisk kan gå fra sjøen og oppover ca. 300 m før et lite fall over en stor stein gjør videre oppgang vanskelig. Det er en liten kulp rett under steinen. Lokalkjente forteller at det tidligere ble fanget sjørret i bekken, men kan ikke huske at fisken har passert denne hindringen. Gjennomsnittlig bredde er 1,5 m, og substratet består av sand, leire og noe stein. Strekningen hadde flere stille partier og ellers liten strømhastighet, og vannstanden var liten. Begroingen var middels sterk, men både farge og lukt på vannet tydet på en høy grad av forurensning.

70 m² fra flomålet og oppover ble elfisket uten at fisk ble fanget.

138. Brakstadbekken

Brakstadbekken renner langs Nordvegen ut i Brakstadvågen. Bekken ble bonitert og elfisket 13.07.93.

Bekken er 1,5 m bred og fisk kan gå fra sjøen og 1,4 km oppover. Substratet består av skjellsand, sand og grus. Strømhastighet og vannstand var liten. Vannet i bekken var svært klart og det var lite begroing.

75 m² fra nedsiden av brua og oppover ble elfisket. Det ble registrert 2 årsklasser ørret med en tetthet på 17 pr. 100 m². I tillegg ble 5 fisk samt årsyngel observert.

139. Fosneselva

Fosneselva har utløpet i Fosnesvågen nord på Jøa. Elva ble bonitert og elfisket 13.07.93.

Fisk kan gå fra sjøen og 1,7 km oppover. Nedre deler av elva har substrat av leire, mens grus og stein dominerer lenger opp. Bredden er ca. 2 m. Strømhastigheten varierte fra middels stor oppe i elva til liten i nedre del. Fallet er jevnt hele veien, og det er ingen kulper av betydning. Vannstanden var liten og elva var lite begrodd. Den nederste delen av elva renner gjennom beitemark med mye tråkk av kyr. Elva er ikke særlig tiltalende her.

Elfisket foregikk ned for Brunmoen og dekket et areal på 100 m². 1 ørret ble fanget.

140. Breksillelva

Breksillelva renner ut i Breksillvågen i Nordsundet. Elva ble bonitert og elfisket 23.08.93.

Fisk kan gå fra sjøen og 200 m oppover til to fall på 3 og 4 m stopper oppgang av fisk. Bredden er 3 m, og strekningen har jevnt med småkulper og én litt større kulp (3x4 m, 1m dyp). Substratet i elva består av stein og blokk med innslag av sand og grus. Strømhastigheten var middels til liten og vannstanden noe over middels. Elva var middels til sterkt begrodd av mose.

Et område på 150 m² fra flomålet ble elfisket. Dette ga en registrert tetthet av ørret på 5 pr. 100 m², fordelt på minimum 2 årsklasser. 8 fisk ble observert.

141. Nordvatnet

Bekken fra Nordvatnet har utløpet innerst i Kjelbotnet. En strekning på 500 m skiller vatnet fra sjøen. Sjøørret kan gå opp til vatnet. Stedet har ikke veiforbindelse, så opplysninger om vatnet og bekken er hentet fra Fosnes kommune.

142. Sagelva

Sagelva renner ut i Follafjorden ved Salsnes. Elva ble bonitert og elfisket 26.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og 400 m oppover før den stoppes av en 4-5 m høy foss. Elva er ca. 8 m bred i gjennomsnitt, og har substrat av stein og grus. Strømhastighet og vannstand var middels og det var lite begroing i elva. Et område på 480 m² fra brua og oppover ble elfisket. Det ble da registrert laks med en tetthet på 4 pr. 100 m² og mye ørret.

143. Kvernvikvatnet

Kvernvikvatnet ligger rett nord for Salsnes. Bekken fra vatnet ender i en foss ved sjøen, så det er ikke oppgangsmuligheter. Kvernvikvatnet er vannkilde for et settefiskanlegg.

Kart

14. NÆRØY KOMMUNE

14.1 Generelt

Nærøy kommune har en rekke mindre vassdrag som fører sjøørret, og endel som er lakseførende. Oppløyelva forsøkes som havbeitevassdrag, det vil si at det årlig settes ut ca. 100 000 laksesmolt. Dette gir grunnlag for et rikt laksefiske på den korte elvestrekningen, og årlig fiskes det ca. 3 tonn havbeitelaks. Forøvrig er det på grunn av kraftutbygging ikke gytemuligheter for laks og sjøørret i Oppløyelva. (Se rapport nr. 2/91, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag). I tillegg fiskes det laks i Kvistenelva, Horvenelva og Storelva.

Tabell 14. Elver og bekker i Nærøy kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr. felt (km ²)	Nedslags- (km)	Lengde arter	Fiske-
Oppløyelva	141	206	0,2	L,Ø
Kvistenelva	141.4	42,0	2,2	L,Ø
Grytbogelva	142.5	41,0	0,7	L,Ø
Storelva	143.7	39,0	2,0	L,Ø
Horvenelva	143.5	28,8	14,0	L,Ø
Elgåa	141.2	23,9	0,1	L,Ø
Årførelva	142.7	16,9	0,9	L,Ø
Sjølstadelva	142.6	12,8	0,8	L,Ø
Langbogelva	142.2	10,2	0,7	L,Ø
Hellerelva	143.9	8,0	0,4	L,Ø
Oselva	142.5	2,0	1,4	L,Ø
Finnelva	143.5	6,0	-	
Salvikbekken	141.2	5,5	0,3	L*,Ø
Teplingelva	142.5	26,7	4,0	Ø
Horvereid- vassdraget	143.5	24,0		Ø
Skjeråa	143.5	10,0	-	
Bogaelva	142.2	9,0	0,4	Ø
Rokelva	142.7	9,0	0,6	Ø
Søråelva	143.6	8,0	3,0	Ø
Dalanelva	143.6	8,0	1,7	Ø
Rødselva	143.5	7,5	1,5	Ø
Stevikelva/ Sagelva	142.6	6,0	15 m	Ø
Valelva	143.1	6,0		Ø
Leirtjønnelva	142.2	5,5	0,3	Ø
Kvernaelva	143.7	5,0	0,2	Ø
Skillingstadbekken	143.1	5,0	6,0	Ø
Storveabekken	143.1	4,5	1,3	Ø
Bjørllibekken	141.1	4,3	0,4	Ø
Kobbholbekken	141.3	4,2	0,8	Ø
Torstadelva	143.6	4,0	3,2	Ø

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Osabekken	143.7	3,8	0,2	Ø
Kvernvassekken	143.1	3,5	4,0	Ø
Eidshaugelva	143.6	3,5	1,2	Ø
Lassemobekken	142.1	3,5	0,6	Ø
Væremselva	143.5	3,0	1,0	Ø
Kilselva	143.7	3,0	0,3	Ø
Åvikelva	142.2	3,0	0,3	Ø
Vennavikbekken	142.5	3,0	0,2	Ø
Sagelva (Kvisten)	141.4	3,0	0,1	Ø
Rotvikelva	142.7	2,5		Ø
Arnøyvatnet	143.1	1,0		

14.2 Undersøkte elver og bekker

144. Bjørlibekken

Bjørlibekken renner fra Bjørlivatnet ut i Fjørangen i Follafjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 23.08.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Bjørlivatnet, en strekning på 0,4 km. Vatnet ligger bare 3 m.o.h., så bekken har bare svak stigning. Et lite stykke ned for vatnet vider bekken seg ut til en relativt stor kulp. Substratet i bekken består av sand og grus i nedre del og grus og stein i øvre del. Strømhastigheten varierte fra middels til liten, og vannstanden var middels stor. Det var lite begroing i bekken, og vassdraget er neppe særlig påvirket av menneskelig aktivitet. Området omkring utløpet er meget idyllisk.

Det ble elfisket over et område på 120 m² opp for brua, og det ble registrert ørret med en tetthet på 29 pr. 100 m². 6 fisk ble observert. Fisken var fordelt på 4 årsklasser, og 2 av dem var muligens sjørørret.

145. Salvikbekken

Salvikbekken renner ut i Oppløyfjorden sør for Salsbruket. Stedet har ikke veiforbindelse. Bekken ble bonitert og elfisket 31.08.93.

Bekken er flopåvirket et godt stykke oppover. 300 m fra sjøen ligger en liten foss. Det er mulig at fisk kan passere denne på høy vannføring. Substratet i bekken består av stein med innslag av blokk. Ved elfisket ble det registrert ørret og laksesmolt med tettheter på henholdsvis 27 og 4 pr. 100 m². Laksesmolten stammer sannsynligvis fra smoltutsettingene i Oppløyelva.

146. Elgåa

Elgåa renner ut i Oppløyfjorden rett sør for Salsbruket. Elva ble bonitert og elfisket i 30.08.93.

Anadrom strekning er ca. 100 m. Fisken stoppes av en serie småfosser med et totalt fall på 6-7 m. Under dette fallet er det en kulp av middels størrelse. Her tas det endel smålaks. Bredden på elva er 5-6 m, og substratet består av stor stein og blokk. Strømhastighet og vannstand var middels stor. Ved elfisket ble det registrert god tetthet av både laks og ørret. Laksen stammer med stor sannsynlighet fra utsatte laksesmolt i Oppløyelva.

147. Kobbholbekken

Kobbholbekken renner ut ved Kobbholmen nær Risvikbukta. Bekken ble bonitert og elfisket 23.08.93.

Anadrom strekning er om lag 750 m, fisken stopper i ei ur ned for riksveien. Substratet består av grus nederst og stein og blokk øverst. Strømhastigheten var liten i nedre del og middels stor øverst. Vannstanden var middels stor og begroingen det samme. Forøvrig var elva lite tiltalende, med en gårdsfylling øverst ved veien bestående av grovavfall/ uorganisk materiale og ellers sterk lukt av kloakk.

Det ble elfisket over 100 m² fra flomålet og oppover, og registrert 1 ørret og i tillegg observert 3. Ifølge lokalkjente går det opp en og annen sjørret (20-30 cm) om høsten.

148. Sagelva (Kvisten)

Sagelva har utløp innerst i Litj-Kvisten. Det er ikke veiforbindelse dit. Om lag 100 m opp fra sjøen er det en foss som hindrer videre oppgang. Ifølge lokalkjente går det opp sjørret på denne korte strekningen.

144. Kvistenelva

Kvistenelva renner ut innerst i Sørkvisten. Det er ikke veiforbindelse dit.

Laks og sjørret kan gå fra sjøen og opp til fossen innenfor Sætervatnet, en strekning på 2,2 km. Substratet veksler mellom blokk, stein og grus, og har tildels bra gyteforhold. Spesielt strekningen innenfor Sætervatnet ser ut til å være en viktig gyteplass. Kvistenelva er lite påvirket av menneskelig aktivitet.

Nærøy JFF administrerer fisket i elva, og det ble i 1993 registrert en fangst på 14 kg laks og 13 kg sjørret. 1993 var en dårlig sesong.

Kart

150. Lassemobekken

Lassemobekken renner ut ved Lassemoen i Indre Follafjord. Det er ikke veiforbindelse til vassdraget, og informasjon er hentet hos grunneieren i området.

Anadrom strekning er opp til det første vatnet og et par hundre meter videre, det vil si ca. 600 m. Vatnet ble tappet ned på 1930-tallet. Bekken ned til sjøen har substrat av grus og gode gyteforhold. Det har vært en god sjøørretbestand i vassdraget, men overfiske har ført til at bestanden er redusert. Det ser imidlertid ut til at bestanden er i ferd med å ta seg opp igjen.

151. Åvikelva

Åvikelva renner ut rett sør for brua over Follafjorden ved Foldereid. Elva ble bonitert og elfisket 24.08.92.

Fisk kan gå fra sjøen og ca. 250 m oppover, og elva har her en gjennomsnittelig bredde på 3,5 m. Substratet består av stein og noe blokk, strømhastigheten var middels og vannstanden liten. Elva var lite begrodd og det som var besto av mose. Ved flomålet renner elva ut i et delta som er ført under veien i tre kulverter.

Det ble elfisket 200 m opp for veien, og det ble registrert ørret med en tetthet på 13 pr. 100 m². Det ble i tillegg observert én fisk, men ingen årsyngel.

152. Langbogaelva

Langbogaelva kommer fra Bergsvatnet og renner ut i Langbogan i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 23.08.92.

Den anadrome strekningen i elva er på 700 meter, og gjennomsnittlig bredde er 6 m. De nederste 150 m har substrat av stein, de midterste 350 m har stein/blokk og de øverste 200 metrene har substrat av blokk. I kulpene er substratet noe finere. Begroingen i elva var liten. Strømhastigheten var stort sett middels stor, og vannstanden var noe under middels. Elva har få kulper, men det finnes noen små nedsenkninger på hele strekningen. I tillegg ligger det 3 kulper ned for fossen som utgjør slutten på den anadrome strekningen. Ved riksvegen renner elva ut i et delta som er avstengt av veien. Vatn passerer gjennom 3 kulverter under denne veien.

Det ble elfisket 50 m opp for flomålet. Det ble registrert laks og ørret med tettheter på 28 og 1 pr. 100 m². I tillegg ble 7 fisk og årsyngel observert. Det ble ikke funnet voksen anadrom fisk i elva, men det ble funnet laksyngel på hele strekningen.

153. Leirtjønnelva

Leirtjønnelva kommer fra Leirtjønna og renner ut ved Bogan i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 23.08.93.

Anadrom strekning er 250-300 m. Bredden er 2,5 m i gjennomsnitt. Substratet i elva består av stein og noe blokk, strømhastigheten var middels stor og vannstanden liten. Det var sterk begroing av alger og mose i elva. Ved flomålet var elva ført under veien gjennom 3 kulverter.

Elfisket foregikk 200 m opp for veien. Det ble registrert ørret med en tetthet på 30 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 3 fisk. Utenfor elfiskestasjonen ble det observert årsyngel og store mengder ettårig ungfisk.

154. Bogaelva

Bogaelva renner ut i Bogan i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 23.08.92.

Den anadrome strekningen er på 400 m, og gjennomsnittlig bredde er 6 m. Substratet består av blokk og stein. Strømhastigheten var middels stor og vannstanden var liten. Begroingen var noe under middels.

Elfisket fant sted 100 m opp for veien, og det ble registrert ørret med en tetthet på 5 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 2 fisk og årsyngel. Det har tidligere (1970) blitt sluppet laksyngel i elva.

155. Grytbogelva

Grytbogelva kommer fra Erikfjellvatnet og renner ut i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 25.08.93.

Anadrom strekning er ca. 700 m og ender i en foss med en kulp under. Substratet består av stein og blokk. Strømhastigheten var noe over middels og vannstanden var middels stor. Det var så og si ikke begroing i elva, som ga inntrykk av å være svært næringsfattig.

Det ble elfisket over et større område fra flomålet og oppover. Det ble da registrert 5 ørret fordelt på 3 årsklasser, samt en nylig oppgått sjøørret på 25 cm. Det blir av og til fanget laks i kulpen under fossen, men det ble ikke påvist laksunger ved elfisket. Dette kan tyde på at det ikke foregår gyting i elva, men dårlig ledningsevne i vannet kan og være en årsak til manglende registrering av laksunger. Ved elfiske i 1986 ble det funnet én laksunge.

Kart

156. Teplingelva

Teplingelva har utløp ved Teplingan i Indre Follafjord. Elva ble elfisket 23.08.92 og bonitert 23.06.92.

Den anadrome strekningen i elva er idag på 3-4 km. Elva er flopåvirket ca. 100 m oppover. Omtrent 300 m fra sjøen ligger restene av en dam med en 5 m høy foss. Dammen ble sprengt i 1992, og fisk kan nå passere. Det har tidligere ligget et kraftverk (før 1986) og en sag her. Substratet i elva består stort sett av stein og blokk, strømhastigheten veksler mellom stor og middels stor. Det var høy vannstand under boniteringen og det var lite begroing i elva. Nedenfor dammen ligger det to kulper og på strekningen ovenfor dammen er det tre kulper. Det øverste partiet av elva ender i et lite tjern, og er stilleflytende med substrat av sand. Midtveis mellom sjøen og tjernet kommer det inn en sideelv som fisk kan gå noen hundre meter oppover.

Hele partiet ned for brua ble elfisket, og det ble fanget 5 ørret. I tillegg ble det funnet en sjørørret på 25-30 cm. Det ble ikke observert flere fisk eller årsyngel. Imidlertid fortelles det at det fiskes laks i elva, og den største som er tatt var på 14 kg.

Det er dannet grunneierlag for Teplingelva, og i 1993 ble det satt ut 3000 laksyngel.

157. Osbekken

Osbekken renner ut ved Osan i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 23.08.92.

Den anadrome strekningen i Osbekken er på ca. 1,4 km. Hele elva består av korte strekninger med substrat av stein og små kulper i mellom disse. Kulpene har substrat hovedsakelig av sand og grus, og i noen av kulpene er det også leire. Mange av kulpene var skapt av vindfall som lå over bekken. Strømhastigheten og vannstanden var liten. Det var generelt liten begroing i bekken, men det vokste litt mose et stykke oppover.

Elfisket foregikk ned for brua. Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 2 og 27 pr. 100 m². Årsyngel og én fisk ble observert. Det ble ikke funnet voksen anadrom fisk i kulpene, og laksungene som ble fanget var fra én årsklasse.

158. Vennavikbekken

Vennavikbekken renner ut i Vennavik i Indre Follafjord. Bekken ble bonitert og elfisket 25.08.93.

Den anadrome strekningen er på 200 m, og ender i en 5-6 m høy

foss. Substratet består av stein og blokk. Strømhastigheten og vannstanden var middels stor, og bekken var middels sterkt begrodd. Rett opp for flomålet ligger en liten kulp, så følger et brattere parti opp til veien. Opp for brua består strekningen av kulper og småstryk.

Det ble fisket i kulpen ved flomålet og opp for brua over en flate på tilsammen 98 m². Det ble bare fanget én ørret på ca. 200 g. Denne så ut til å ha stått i bekken lenge. Ifølge lokalkjente gikk det sjørørret opp i bekken før.

159. Stevikelva/Sagelva

Stevikelva renner ut i Stevika nord for Foldereid. Elva ble bonitert og elfisket 23.08.92.

Bare de nederste 15 m av elva er tilgjengelig for anadrom fisk. Denne strekningen har substrat av blokk, hadde middels stor strømhastighet og vannstand. Det var noe mose, men lite begroing i elva. Strekningen besto av en kulp og stryk ned til sjøen.

Hele strekningen ble elfisket, og det ble registrert en tetthet på 27 ørret pr. 100 m².

160. Sjølstadelva

Sjølstadelva renner ut i Årbogen i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 22.08.92.

Den anadrome strekningen i Sjølstadelva er på 800 meter, anadrom fisk stopper i Krofossen. Elva har en gjennomsnittlig bredde på 5 m. 150 m fra munningen ligger en mindre foss. Ned for denne fossen består substratet av blokk med innslag av stein. Hele resten av den anadrome strekningen har substrat av stein og blokk, med unntak av Bustholet som har sand og leirebunn. Dette området ligger 250 meter fra munningen og er 30-40 meter langt. Elva har små kulper langs hele strekningen ovenfor den nederste fossen. Noe større kulper finnes under de nevnte fossene. Elva har liten begroing, men det vokser noe mose et stykke opp i elva.

Elfisket fant sted 50 m opp for brua. Det ble registrert laks med en tetthet på 21 og ørret med en tetthet på 9 pr. 100 m². I tillegg ble 9 fisk og mye årsyngel observert under elfisket, og det ble også observert voksen sjørørret og laks i elva. Det ble funnet laksyngel helt opp til Krofossen.

161. Årførelva

Årførelva renner ut i Årførbukta i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 22.08.92.

Den anadrome strekningen i elva er på 850 meter. Bredden er i gjennomsnitt 5 m. Elva har 2 sidegrener, Årførelva og Nordmarkselva. Laksen stopper i Årførfossen i Årførelva og Storfossen i Nordmarkselva. Disse fossene ligger henholdsvis 250 og 850 m fra utløpet. De første 200 metrene av elva har substrat av stein med innslag av blokk. Videre har Årførelva substrat hovedsakelig av blokk, og det samme har Nordmarkselva der elvene går sammen. Fra 250 meter opp i Nordmarkelva og opp til 50 m ovenfor brua (400 m fra munning) består substratet hovedsakelig stein. Deretter kommer et lite parti med blokk, før en foss med en høyde på 1,5-2 m. Opp for denne fossen er det et stilleflytende parti med substrat av grus og stein. Dette partiet er 30 meter langt og har en dybde på ca. 50 cm. Substratet i elva blir grovere opp mot Storfossen, og består av blokk de siste 70-80 metrene. Vannstanden var liten under befaringen, og det var middels til liten begroing i hele vassdraget (mose og litt alger). Kulper av betydning finnes under de nevnte fossene og under brua, 350 m fra munningen.

Det ble elfisket 100 m opp for brua. Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 10 og 7 fisk pr. 100 m². I tillegg ble det observert 8 fisk samt mye årsyngel. Det ble ikke funnet lakseunger opp for den minste fossen. I det stilleflytende partiet i Nordmarkelva ble det observert 35-40 sjørørret og 2 laks på 0,5 og 2,5 kg. Det ble funnet en oppdrettslaks på ca. 8 kg 300 m opp i elva. I følge lokalkjente blir det ikke fisket verken i Årførelva eller Nordmarkselva.

162. Rotvikelva

Rotvikelva munner ut i Rotvika i Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 22.08.92.

Substratet i elva består av grus og noe sand. Strømhastighet og vannstand var liten, og elva var middels sterkt begrodd med alger og mose.

Det ble elfisket 200 m opp for flomålet, og det ble registrert ørret med en tetthet på 43 pr. 100 m². Det ble ikke funnet voksen fisk i elva.

163. Rokelva

Rokelva kommer fra Rokkvatnet og renner ut i Indre Follafjord ved gården Rokka. Elva ble bonitert og elfisket 22.08.92.

Den anadrome strekningen i elva er på 600 m og gjennomsnittlig bredde er 7 m. Substratet består av blokk og noe stein. Strømhastigheten var middels stor og vannstanden liten. Elva var middels sterkt begrodd med noe alger og mose.

Elfisket ble utført over en flate på 90 m² opp for flomålet, og det ble registrert ørret med en tetthet på 19 pr. 100 m². Det ble i tillegg observert 3 fisk og årsyngel, og det ble funnet en sjøørret på 25-30 cm.

164. Valelva

Valelva kommer fra Valvatnet og renner ut i Valvågen innerst i Arnøyfjorden. Elva ble bonitert og elfisket i juni 1993.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Valvatnet. Elva har mesteparten av det naturlige løpet i behold, danner småkulper og stryk og svinger jevnt hele veien. Det er gode gyteforhold for ørret i elva. Substratet består av blokk, stein og grus, og strømhastigheten er middels eller mindre. Et lite stykke opp for brua ligger ruiner etter ei mølle/sag.

Det er tidligere registrert laksunger i Valelva, men ved elfiske i juni 1993 ble det bare registrert ørret. Lokalkjente forteller at det fiskes bra med sjøørret i Valvatnet og i sjøen ut for elva.

165. Arnøyvatnet

Arnøyvatnet ligger på Arnøya i Arnøyfjorden. Det er satt ut innenlandsørret i vatnet, og ifølge lokalkjente er bekken for liten til at det kan være noe særlig oppgang/gyting av sjøørret.

166. Skillingstadbekken

Skillingstadbekken renner ut i Vågsvågen i Rossøyfjorden. Elva ble befart 25.08.93, men mesteparten av beskrivelsen er hentet fra undersøkelser gjort av Fikkan Barneskole i Nærøy.

Fisk kan gå fra sjøen og 4-5 km oppover. Ca. 3 km fra sjøen ligger Løypmotjønnin, som forøvrig er kjent som voksested for den sjeldne røde nøkkerosa. Størsteparten av elva har substrat av blokk, stein og grus, som gir gode gyte- og oppvekstmuligheter. Substratet består også av endel skjellsand. Midtre del av elva er imidlertid påvirket ved kanalisering, og har tildels bløt og leirdekt bunn. Store deler av elva renner gjennom kultivert mark, og er sannsynligvis påvirket av

avrenning. Nedre del av elva er tildels sterkt begrodd. Best vannkvalitet og minst påvirkning finnes i den øverste delen av den anadrome strekningen, og det er sannsynligvis her gyting hovedsakelig foregår.

25.08.93 ble det elfisket ned for nederste bru. Strømhastigheten var middels og vannstanden stor. Det ble registrert ørret med en tetthet på 5 pr. 100 m².

Det er prøvefisket i Løypmotjønnin og funnet sjørret.

167. Kvernassbekken

Kvernassbekken renner ut i Lundringsvågen innenfor Nærøya. Bekken ble elfisket og bonitert 25.08.93.

Bekken danner utløpet fra tre vatn som ligger innover mot Storveafjellet, Kvernhusvatnet, Moavatnet og Stavrengvatnet. Sjørret kan gå opp til det øverste vatnet. Boniteringen gjelder strekningen ned for Kvernhusvatnet, men øvrige deler av vassdraget skiller seg ikke mye fra denne strekningen. Bekken er kanalisert over store strekninger og har substrat av grus med noe skjellsand og stein. Strømhastigheten var liten og vannstanden stor. Bekken var sterkt begrodd med makrovegetasjon. Vassdraget er antakelig temmelig sterkt jordbrukspåvirket. Ifølge grunneier har begroingen tiltatt de seinere år. Også vatna er grunne med mye kantvegetasjon, og står i fare for å gro igjen på sikt.

Det ble elfisket ved brua ved Kvernhusvatnet. Grunnet stor vannføring og dårlige elfiskeforhold ga elfisket neppe noe godt overslag over fisketettheten, men den registrerte tettheten var på 40 pr. 100 m². Ifølge lokalkjente tas det både sjørret og innlandsørret på over kiloen i vatna.

168. Storveabekken

Storveabekken kommer fra Storveavatnet og renner ut i Lonet sør for Øyavågen. Beskrivelsen av vassdraget er hentet fra undersøkelser gjort av Val Landbruksskole.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Storveavatnet, en strekning på 1,5 km. Bekken er omgitt av dyrka mark, og substratet består delvis av skjellsand. Makrovegetasjon dominerer i Storveabekken og innløpsbekken.

Det ble høsten 1990 registrert en tetthet av ørret på 35 pr. 100 m² i Storveabekken. Fisken var fordelt på 3 årsklasser. I innløpsbekken ble det høsten 1991 funnet en tetthet på 16 pr. 100 m².

169. Horvereidvassdraget

Horvereidvassdraget har utløpet i Nordsjøbukta ved Kolvereid. Rotvikvatnet og Mulstadvatnet utgjør hoveddelen av vassdraget. Dette er to vatn som ligger bare 1 m.o.h., og det nedre sjiktet består av brakkvatn. I enkelte perioder vandrer det sild inn i vassdraget. I Mulstadvatnet er det oksygensvinn i dyplagene. Det blir fisket sjøørret og en og annen laks i vassdraget, og gytebekkene befinner seg hovedsakelig i tilknytning til Rotvikvatnet.

Val Landbruksskole har elfisket i én av innløpsbekkene, og i september 1990 ble det registrert en tetthet av ørret på 20 pr. 100 m² i bekken som renner ut ved Fjellborg. Det må antas at disse innløpsbekkene er jordbrukspåvirket.

Kart

170. Finnelva

Finnelva kommer fra Finnevatnet og renner ut innerst i Saltbotn. Ved sjøen ligger en relativt stor foss som hindrer oppgang av fisk. I privat regi er det bygget en fisketrapp i forbindelse med fossen, men denne trappa er ikke åpnet for fisk. Det er kun fisket stasjonær fisk i Finnevatnet.

171. Horvenelva

Horvenelva har utløpet ved Oddan innerst i Sørsalten. Beskrivelsen av elva er basert på en rapport fra prøviefiske i Horvenelva fra 1992 utført av Val Landbruksskole.

Elva inneholder to fosser som kan hindre oppgang av anadrom fisk. Ved begge disse fossene er det bygget trapper. Den anadrome strekningen blir da ca. 14 km. Mellom disse fossene er elva stort sett rolig og stilleflytende med loner og kulper. Ved befaring i juni 1993 var elva sterkt begrodd av mose.

Det har trolig vært en egen laksestamme nedenfor den nederste fossen. På 70-tallet ble det satt ut mye laks, og disse ser ut til å ha etablert seg. Horvenelva har derfor blitt en lakseelv med endel sjørørret. Imidlertid har det vært tildels stort innslag av rømt oppdrettslaks i fangstene de seinere år, og bestanden er derfor karakterisert som sårbar i kultiveringsplanen for ferskvannsfisk i Nord-Trøndelag.

Elfiske viste at det fantes laks både opp og ned for den øverste fisketrappa. 150 m ned for den nederste fisketrappa ble det registrert en tetthet på 26 laks/ørret pr. 100 m². Fordelingen av laks og ørret var ca. 40/60.

172. Skjeråa

Skjeråa renner ut vest for Horvenelva innerst i Sørsalten. Elva ble befart 24.08.93.

Opp flomålet renner elva i en foss over svaberg. Det er tvilsomt om fisk forserer denne hindringen.

173. Søråelva

Søråelva renner ut i Laukvika i Sørsalten. Elva ble bonitert og elfisket 26.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Søråvatnet, en strekning på ca. 3 km. Det er en rekke kulper på strekningen, den største ligger under fossen som ligger ca. 1 km fra sjøen. Fossen har et fall på 2,5-3 m, men bør ikke utgjøre noe vesentlig hinder for oppgang dersom det er god vannføring. Det samme gjelder en litt mindre foss ovenfor denne. Den øverste delen av elva (ca.

1 km) går gjennom myr. Strømhastigheten er liten i myrområdene øverst og i de nederste 100 m. Her består substratet av stein og grus. De øvrige delene av elva hadde middels stor strømhastighet og substrat av stein og blokk med innslag av grus. Det var middels stor vannstand. Det var også middels sterk begroing i elva. Elva er sannsynligvis jordbruks-påvirket, og et stykke opp for den største fossen går det et sig fra en gjødselkjeller via et rør rett ut i elva.

Det ble elfisket over et område på 200 m² ved den nederste brua. Det ble registrert ørret med en tetthet på 16 pr. 100 m². Lokale forteller at det tidligere er tatt laks og sjørret i elva, den største laksen var på ca. 7 kg. Imidlertid kunne det ikke, selv etter grundig elfiske også utenfor stasjonen, påvises laksunger i elva.

174. Dalanelva

Dalanelva kommer fra Bidalsvatnet og renner ut i Kvernsvika på Kvingla. Elva ble bonitert og elfisket 24.08.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Bidalsvatnet. Øverst er elva rolig og svingete med substrat av sand og grus. Deretter er det jevnt fall ned til sjøen. Her består substratet av stein og blokk. Strømhastigheten var middels stor. Vannstanden var middels ved befaringen, og elva var middels sterkt begrodd av mose.

Det ble elfisket over et område på 280 m² fra brua og oppover, og det ble registret ørret med en tetthet på 3 pr. 100 m². Det ble observert 8 fisk. Fisken var fordelt på 3 årsklasser.

175. Torstadelva

Litjelva kommer fra Storvatnet og Litjvatnet og renner ut i Kvernsvika. Utløpet er felles med Bidalselva. Ottersøy skole bruker vassdraget i et undervisningsprosjekt, og informasjon om elva/vatna er fått gjennom skolen.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Storvatnet, en strekning på ca. 3 km inkludert Litjvatnet. Fra sjøen og opp til Litjvatnet består elva av svinger og kulper og har substrat av grus, sand og stein. Bredden er 1-1,5 m ved normal vannføring. Elva danner gode gyte-/oppvekstforhold. Bekkene mellom vatna og i enden av Storvatnet gir også gode gyteplasser. Litjvatnet har vært senket av jordbrukshensyn, så store deler av tidligere bunn er tørrlagt. Det er laget en utløpskanal som vanskeliggjør oppgang ved lav vannstand, og som lett tettes igjen av vegetasjon.

Det drives uttynningsfiske på innlandsørreten i vatna, og det fanges av og til sjørret og en og annen laks.

176. Eidshaugelva

Eidshaugelva renner fra Eidshaugvatnet ut i Sandvika sør for Eidshaug. Elva ble bonitert og elfisket 23.06.93.

Fisk kan gå helt opp til Eidshaugvatnet, en strekning på 1,2 km. Bredden er 4-5 m. Elva veksler mellom små stryk/fosser og roligere partier. Substratet består av grus og stein, strømhastigheten var middels stor og vannstanden var liten. Elva var middels sterkt begrodd.

Det ble elfisket over et område på 200 m². Ørret ble registrert med en tetthet på 6 pr. 100 m². 3 av disse var sjøørretsmolt. Ifølge lokalkjente tas det sjøørret på 1-2 kg i vassdraget.

177. Væremselva

Væremsbekken renner fra Væremsvatnet ut i Nord-Salten. Bekken ble bonitert og elfisket 23.06.93.

Anadrom strekning er opp til vatnet, ca. 1 km. Substratet består av grus og stein. Strømhastigheten var noe under middels og vannstanden var liten. Det var sterk begroing i bekken, som sannsynligvis er jordbrukspåvirket.

Det ble elfisket over et område på 100 m² ned for brua. Det ble registrert 3 årsklasser ørret med en tetthet på 21 pr. 100 m². Én av disse var en nyoppgått sjøørret på 20 cm. En lokalkjent forteller at det har blitt fisket både sjøørret og laks i vassdraget før i tida.

178. Rødselva

Rødselva renner ut ved Lonet i Rødsfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 23.06.93.

Den anadrome strekningen er på 1,5 km. 500 m fra sjøen deler elva seg i to løp. Det er jevnt fall på strekningen, med vekselvis små kulper og stryk. Substratet i elva består av stein og blokk, og strømhastigheten og vannstanden var middels stor. Elva var middels sterkt begrodd med alger.

Elfisket fant sted 50 m opp for flomålet og dekket et område på 200 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 7,0 pr 100 m² og observert 5 fisk. Disse var fordelt på 2 årsklasser. I tillegg ble det fanget 8 ørret på 20-25 cm som nylig hadde vært i sjøen (angrepet av fiskelus). Ved elfiske i 1985 ble det registrert laksunger.

179. Osabekken

Osabekken renner ut sør i Eiterfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 24.08.93.

På god vannstand kan fisk gå fra sjøen og opp til Osavatnet. Gjennomsnittsbredden er her 1,5 m. Fisken må da passere en større kulvert ved flomålet og en liten voll ved utløpet av vatnet. Bekken er kanalisert og har tett kantvegetasjon. Substratet i bekken består av grus og stein, strømhastigheten var liten og vannstanden var noe under middels. Det var liten begroing i elva.

Det ble elfisket fra kulverten og opp til brua. Det ble registrert ørret med en tetthet på 4,4 pr. 100 m² fordelt på 2 årsklasser. I tillegg ble det funnet 2 stk. regnbueørret-yngel i bekken.

Et settefiskanlegg er plassert nede ved sjøen og bruker Osavatnet som vannkilde. Dette tørrlegger bekken i perioder. Etter pålegg ble det satt ut regnbueørret i vatnet i 1986-87. Dersom det ikke har rømt/vært satt ut regnbueørret etter dette, må yngelen som ble funnet være et resultat av at det har funnet sted gyting i vassdraget. Ifølge lokalkjente fiskes det ikke sjørret i vatnet nå, men for endel år siden var det et godt lite sjørretvatn. Det eksisterer et utsettingspålegg på 2000 sjørretsmolt pr. år, men av forskjellige årsaker er pålegget ikke oppfulgt.

180. Storelva

Storelvasdraget munner ut i Lonet innerst i Eiterfjorden. Beskrivelsen er hentet fra rapport nr. 4/91 fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag.

Mellom Lonet, som er en brakkvannspoll på ca. 0,5 km², og Storvatnet er det et ca. 100 m langt stryk, Fossbergfossen. Storvatnet har et areal på ca. 2 km² og har en stasjonær bestand av ørret og røye. Innerst i Storvatnet munner Storelva ut. Den er lakseførende ca. 2 km. Ved munningen til Storvatnet er elva 8-10 m bred. Strømhastigheten er middels til liten, og substratet består av stein og blokk. I årene 1937-38 ble det i privat regi bygget en fisketrapp i Fossbergfossen. Denne trappa ble imidlertid ganske snart ødelagt av tømmerfløyting og isgang. I 1950-årene ble det tatt nye initiativ i saken og laksetrappa sto ferdig i 1962. Det er usikkert om det var laks i vassdraget før bygging av fisketrapp.

Settefiskanlegget til Sea-Farm A/S ligger ytterst i Lonet. Av hensyn til faren for sykdomsspredning og innblanding av oppdrettslaks, ble det satt opp en fangstfelle og sperre i Fossbergfossen. Settefiskanlegget er pålagt av Direktoratet for naturforvaltning å sette ut et visst antall laksesmolt årlig.

Ved elfiske opp for munningen til Storvatnet i juni 1993 ble det påvist laksunger av flere årsklasser. Det er tydelig at laks tar seg forbi sperra og gyter i Storelva. I fangstfella ble det i 1993 registrert 55 kg laks.

181. Kilselva

Kilselva kommer fra Kilsvatnet og renner ut i Årsetfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 23.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Kilsvatnet, en strekning på 400 m. Bredden er 2-3 m. Nedre del av elva er svingete med små kulper/loner. Her er substratet fint og består av grus. Lenger opp består substratet av grus og stein. Strømhastigheten var noe under middels stor og vannstanden var middels. Det var lite begroing i elva.

100 m² ned for brua ble elfisket, og det ble registrert 22 ørret og i tillegg observert 3. Fisken var fordelt på 3 årsklasser. Det ble observert årsyngel. Prøvefiske i Kilsvatn i 1990 ga fangster av sjørret og stasjonær ørret.

182. Kvernaelva

Kvernaelva kommer fra Kvernavatnet og renner ut på østsiden av Årsetfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 23.06.93.

Fisk kan gå 200 m oppover elva fra sjøen. Den anadrome strekningen stoppes av en foss over fjell. Under denne fossen ligger det en fin, liten kulp. Området rundt elva er beitemark og preges mye av kuttråkk rundt omkring. Substratet består av stein, blokk og noe leire. Strømhastigheten og vannstanden var middels stor, og begroingen var middels sterk.

Et område på 200 m² opp for flomålet ble elfisket. Det ble registrert en tetthet av ørret på 2 pr. 100 m² fordelt på 2 årsklasser. 9 fisk ble observert. (Tettheten er sannsynligvis for lav, da det virket som det var dårlig effekt på elfiskeapparatet.) Det sto ei laksenot et lite stykke fra utløpet.

183. Hellerelva

Hellerelva renner ut ved Heller sør på Austra. Elva ble bonitert og elfisket 22.06.93.

Den anadrome strekningen er på ca. 400 m, og ender i en foss. Fossen består av to stryk med et fall på 7-8 m totalt. Ned for denne fossen ligger en liten kulp med 60-70 cm dybde. Gjennomsnittlig bredde på elva er 6 m, og substratet består av stein og blokk. Strømhastigheten var noe over middels stor, mens vannstanden var middels. Det var lite begroing i elva. Det var jevnt fall over mesteparten av den anadrome strekningen, unntatt den øverste delen som bestod av mindre fall og stryk.

Det ble elfisket fra gangbru nede ved sjøen og oppover. Det ble registrert laks og ørret med tettheter på henholdsvis 3 og 8,0 pr. 100 m². Årsyngel ble observert. Av ørreten var det to som hadde vært i sjøen, den ene av disse hadde garnmerker. Lokalkjente forteller at det er fanget sjøørret på opptil 1,5 kg og laks på 2-3 kg i elva.

15. Høylandet kommune

15.1. Generelt

I tillegg til laks og sjørret som fiskes i Høylandsvassdraget, finnes disse artene i Kongsmoelva og Nordfolda. De sistnevnte elvene er næringsfattige, og har følgelig relativt lav produksjon. I 1993 ble det fisket 133 kg laks og 20 kg sjørret i de to elvene. Det ble også fisket 1 sjørøye i vassdraget i løpet av sesongen. Gjennomsnittelige fangster de tre siste åra var 250 kg laks og 20 kg sjørret. I Kongsmoelva går anadrom fisk opp til Skogafossen (ca. 11 km fra munningen), mens fisk kan gå oppover Nordfolda 2 km forbi andre Aunvatnet og 1,5 km oppover Grøtesåa (ca. 10 km tilsammen).

Tabell 15. Elver og bekker i Høylandet kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Kongsmoelva	142.3	122,5	11,0	L,Ø
Nordfolda	142.3	90	10,0	L,Ø
Bjøråa	142.30	20,8	0,2	Ø
Ytteråa	142.30	26,7	0,25	Ø

15.2 Undersøkte elver og bekker

184. Ytteråa

Ytteråa har utløpet på sørsiden av Indre Follafjord. Elva ble bonitert og elfisket 21.06.93.

Anadrom strekning er opp til en foss 250 m oppover elva. Substratet i elva består av blokk og noe stein. Strømhastighet og vannstand var noe over middels stor, og det var lite eller ingen begroing. Strekningen besto av små stryk og kulper, med to kulper av litt størrelse under fossen øverst og 100 m opp for veien.

Det ble elfisket fra brua og oppover over et område på 100 m². Det ble registrert 3 ørret og i tillegg observert 3. Disse var fordelt på 2 årsklasser. Kaldt, næringsfattig vatn kan være forklaringen på at det ble registrert så lav fisketetthet, da dette reduserer den elektriske ledningsevnen.

Bjøråa

Bjøråa renner ut på sørsiden av Indre Follafjord. Ved utløpet til elva ligger et settefiskanlegg. Den anadrome strekningen er på ca. 200 m, og substratet består av grus, stein og blokk. Ved elfiske er det bare påvist ørret i elva.

12. VIKNA KOMMUNE

15.1 Generelt

Vassdragene på Vikna er tallrike og karakterisert ved små nedslagsfelt, grunne vatn og små høydeforskjeller. I endel av disse vassdragene er det oppgang av sjøørret. Hasfjordvatnet, Langvatnet og Lyngsnesvatnet er de største sjøfiskførende vassdragene. Langvatnet er kjent som et godt sjøørretvatn, og elva ned mot sjøen har av de største ungfisktetthetene som er registrert i kommunen. Det er funnet laks i to vatn i tilknytning til Hasfjordhopen og i Husfjellvatnet på midtre Vikna. Det er mulig det går opp laks i Tidmannslonet på ytre Vikna.

I 1991 ble det gjennomført en bekkeundersøkelse i kommunen med vekt på registrering av sjøørretvassdrag og forurensning i disse. Vikna JFF har utarbeidet en fiskestatus for de fleste vatna i kommunen. Opplysninger for en del av vassdragene er hentet fra disse arbeidene.

Tabell 15. Elver og bekker i Vikna kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø, L* er oppdrettslaks. RB er regnbueørret. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken. Endel av elvene/bekkene i Vikna kommune er tidligere undersøkt med hensyn på oppgang av sjøørret. Disse er nevnt i rapporten "Bekkeundersøkelse - Vikna kommune perioden september-oktober 1991".

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Indre Vikna				
Steinfjordelva	143.2	9	1,2	Ø
Ryemselva	143.2	> 6		Ø
Hansvikbekken	143.2	< 4		Ø
Evenstadbekken	143.2	> 4	3,0	Ø
Sandhalsvatnet	143.2	> 3	1,0	Ø
Nordvatnet	143.2	< 2	0,8	Ø
Svantjørbekken	143.2	> 1	-	
Valaunbekken	143.2	1	0,8	Ø
Sørvatnet	143.2	< 1	0,12	Ø
Aunebekken	143.2	< 1	0,15	Ø
Litlvatnet	143.2	< 1	0,15	Ø
Midtre Vikna				
Stangringvassdraget	143.3	> 3	0,7	Ø
Svarthammarvatnet	143.3	< 2	0,3	Ø
Husfjellvatnet	143.3	> 1	0,85	Ø
Lysøyvatnet	143.3	1	-	-
Kvernengbekken	143.3	1	0,2	Ø
Gravsetvatnet	143.3	1	0,35	Ø

Klavavatnet

143.3

1

1,2

Ø

Midtre Vikna forts.

Smiådalsvatnet	143.3	< 1	0,6	Ø
Horsengvatnet	143.3	< 1	0,6	Ø
Setnøyvatnet	143.3	< 1	0,6	Ø
Osplivatnet	143.3	< 0,5	0,2	RB

Ytre Vikna

Hasfjordvatnet	143.4	7	0,3	L,Ø
Tidmannslonet	143.4		0,03	L?,Ø
Dalavatnet	143.4		0,4	Ø
Lyngsnesvatnet	143.4	< 2	0,75	Ø
Fjukstadvatnet	143.4	1	1,7	Ø
Brattlivatnet	143.4	< 1	-	

15.2 Undersøkte elver og bekker**Indre Vikna****186. Ryemselva**

Ryemselva renner ut ved Ryemsjøen i Nærøysundet. Elva var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Elva har substrat av grus og stein. Strømhastighet og vannstand var middels stor. Det var sterk begroing i elva. Elva har gode oppvekstplasser for ørret, men har også en god del synlig forurensning og lukt. Det er fisket sjørret i elva tidligere.

Det ble elfisket fra flomålet og oppover, og det ble registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m².

187. Evenstadbekken

Evenstadbekken kommer fra Kalvvatnet og renner ut i Evenstadvågen. Elva var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Fisk kan gå ca. 3,5 km opp fra sjøen. Substratet består av grus, og strømhastighet og vannstand var middels stor. Det var middels sterk begroing i bekken. Bekken var tidligere sterkt forurenset av gjødsel/siloavrenning, men har blitt betraktelig bedre. Bekken har relativt gode oppvekstområder for ørret. Det har tidligere blitt fisket sjørret i Evenstadbekken.

Elfisket ble gjennomført 100 m ovenfor veien. Det ble registrert ørret med en tetthet på 24 pr. 100 m². I følge Vikna JFF er det en god/overbefolket bestand av ørret i Kalvvatnet.

188. Steinfjordelva

Steinfjordelva kommer fra Langvatnet og Årlivatnet og renner ut i Steinfjorden. Elva ble bonitert og elfisket 25.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til Langvatnet, en strekning på 1,2 km i tillegg til vatnet. Fallet er jevnt hele veien. Elva har en bredde på 2-3 m. Substratet i elva består av blokk, stein og grus i nedre del (etter samløpet med bekken fra Årlivatnet), skjellsand og noe stein i øvre del. Strømhastigheten var liten og vannstanden noe under middels. Elva var lite begrodd.

Det ble elfisket over et areal på 120 m² fra flomål og oppover. Det ble registrert ørret med en tetthet på 30,0 pr. 100 m². Disse var fordelt på 3-4 årsklasser. I tillegg ble det fanget 4 sjørret på ca. 20 cm. (blanke, to av dem med lus).

Våren 1993 ble vannstanden i Langvatnet tappet ned nesten 90 cm ved at utløpsbekken ble gravet opp. Dette ga dramatiske utslag, da vatnet er temmelig grunt. Utløpet ble imidlertid demt opp igjen slik at vannstanden kunne stige. Bekken har seinere blitt restaurert med kulper og stein/blokk, slik at løpet idag er minst like godt egnet for fisk som tidligere. Det er fisket nygått sjørret i vatnet etter at nedtappingen og den påfølgende restaureringen fant sted.

189. Svantjørbekken

Svantjørbekken renner ut i Buvågen. Ifølge en oversikt utarbeidet av Vikna JFF har vatnet tidligere hatt oppgang av sjørret. Idag er utløpet nede ved sjøen sperret av en veifylling, og oppgang fra sjøen er derfor umuliggjort.

190. Valaunbekken

Valaunbekken kommer fra Gravlitjønna og renner ut i Sundsvågen ved Valaunet. Bekken ble bonitert og elfisket 25.06.93.

Bekken er sjøfiskførende opp til Gravlitjønna, en strekning på ca. 750 m. Store deler av strekningen er kanalisert og er sterkt begrodd av elvesnelle, soleie m.m. Bredden er 1 m i gjennomsnitt. Substratet består hovedsakelig av skjellsand med noe grus og stein. Vannstand og strømhastighet var liten.

Elfisket foregikk fra flomål og oppover og dekket et areal på ca. 100 m². Det ble fanget 24 ørret og observert 4 fisk. 2 årsklasser samt årsyngel ble registrert.

191. Litjvatnet

Bekken fra Litjvatnet renner ut i Mellomvalan. Det er ca. 150 m fra vatnet til sjøen. Ved befaring 25.06.93 var det imidlertid så lite vatn at bekken var svært grunn og stillestående, og forsvant mellom grov stein et stykke opp forflomålet. Oppgang av fisk var derfor umulig. Grunneieren forteller at vatnet ble senket 1/2 m for 20 år siden, og at det ikke er fisk i vatnet lenger.

192. Sandhalsvatnet

Sandhalsvatnet drenerer ut i Vikestadvågen. Utløpet er kanalisert slik at vatnet er brakkvatn. Vikestadvatnet og Møllledalsvatnet renner ut i Sandhalsvatnet. Til sammen renner bekkene fra disse vatna over en strekning på ca. 1 km.

I oversikten fra Vikna JFF står Sandhalsvatnet og Vikestadvatnet oppført med reduserte sjørretbestander. Ved bekkeundersøkelsen fra 1991 ble det ikke registrert fisk i bekken fra Vikestadvatnet. Bekken er beskrevet som relativt sterkt forurenset og uten gode oppvekstplasser.

193. Hansvikbekken

Hansvikbekken renner ut i Hansvika innenfor Lauvøya. Elva var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Fisk kan gå fra sjøen og ca. 1 km oppover. Substratet i bekken består av grus samt noe stein og blokk. Strømhastigheten og vannstanden var middels stor. Bekken har fine oppvekstplasser med kulper innimellom, men kloakklukt tyder på forurensning. Det er tidligere fisket sjørret i bekken.

Det ble elfisket ned for veien. Ørret ble registrert med en tetthet på 7 pr. 100 m². Hansvikbekken beskrives som en bekk som har forutsetninger for å være en god "fiskebekk", men som under prøvefiske viste lav tetthet.

194. Sørvatnet

Sørvatnet er et vatn på mindre enn 1 da., og ligger 1 m over havnivå. Mellom vatnet og sjøen er det ca. 120 m hvor det renner en grunn bekk med substrat av skjellsand. Det var for lite vatn i bekken til å gjennomføre noe elfiske. Ifølge oversikten utarbeidet av Vikna JFF har det tidligere vært en bestand av sjørret i vatnet.

Kart

195. Nordvatnbekken

Bekken renner fra Nordvatnet og ut i Posaholet. Bekken ble bonitert og elfisket 25.06.93.

Bekken er sjøfiskførende opp til Nordvatnet, en strekning på 750 m. Bekken er ca. 1 m bred med substans av grus og stein. Strømhastighet og vannstand var liten, og bekken var middels sterkt begrodd.

50 m² fra opp for brua ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 48 pr 100 m². 6 fisk ble i tillegg observert. Fisken var fordelt på 3 årsklasser.

Brua over bekken har blitt utbedret i løpet av de siste åra, og bekken renner nå gjennom et rør med et lite fall. På lav vannstand vil fisk ha problemer med å forsere dette, men ved flom skulle det la seg gjøre.

196. Aunbekken

Aunbekken kommer fra Aunvatnet og renner ut ca. 3 km nord for Rørvik. Bekken ble bonitert og elfisket 25.06.93.

Fra vatnet til sjøen er det ca. 150 m med jevnt fall. Bekken er fra 1-1,5 m bred. Substratet består av grus og stein. Strømhastigheten var liten og vannstanden middels stor. Bekken har sterk begroing.

Det ble elfisket over et område på 100 m² opp og ned for brua. Fangsten ble 6 ørret fordelt på 2 årsklasser. I tillegg ble det observert årsyngel.

Vikna kommune arbeider med tilrettelegging av vatnet for fritidsfiske.

Midtre Vikna**197. Setnøyvatnet**

Bekken fra Setnøyvatnet renner ut i Setnøyvågen, en strekning på ca. 600 m. I oversikten fra Vikna JFF står vatnet oppført med en redusert bestand av sjøørret.

198. Osplivatnet

Bekken fra Osplivatnet renner ut i Dragspøyta. Det er ca. 200 m mellom vatnet og sjøen. I følge Vikna JFF har vatnet tidligere hatt en ørretbestand. Det er nå en tynn bestand av utsatt regnbueørret i vatnet.

199. Klavavatnet

Bekken fra Klavavatnet løper ut nord i Svinøyfjorden. Bekken ble bonitert og elfisket 25.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og opp til vatnet, en strekning på 1200 m. Substratet består av grus og stein, og strømhastighet og vannstand var liten. Bekken hadde noe over middels sterk begroing. Elfisket fant sted litt ovenfor restene etter en gammel kvern, og dekket et område på 70 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 14 pr. 100 m². 4 fisk og årsyngel ble observert.

200. Svarthammarvatnet

Bekken fra Svarthammarvatnet renner ut i Gravsetbotnen via et mindre vatn. Inkludert dette vatnet er det ca. 300 m mellom Svarthammervatnet og sjøen. Elva var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Substratet i bekken består av stein. Strømhastighet og vannstand var liten. Bekken var lite begrodd. Det var ikke synlig forurensning i bekken, og gode oppvekstplasser til tross for lite vatn. Det er fisket sjørørret i vassdraget. Ifølge oversikten fra Vikna JFF er det en god/overbefolket bestand av ørret i vatnet. Ved bekkeundersøkelsen i 1991 fant man en ungfisktetthet på 10 pr. 100 m².

201. Husfjellvatnet

Bekken renner fra Husfjellvatnet og ut i sjøen ved Rossøya. Bekken ble bonitert og elfisket 24.06.93.

Strekningen fra Husfjellvatnet ned til sjøen er på 850 m, bredden er ca. 1,5 m og fallet er jevnt hele veien. Substratet består av sand og stein. Strømhastigheten og vannstanden var liten og begroingen middels sterk.

Det ble elfisket over et areal på 60 m² opp for bolighuset ovenfor veien. Det ble fanget 9 ørret fordelt på 3 årsklasser og i tillegg observert 5 fisk samt årsyngel.

Ifølge en grunneier er vannet tidligere tappet ned 1 m. I ettertid er det laget demning og gravet nytt utløp. Dette har medført et lite fall fra demningen ned i bekken, ca. 75 cm på lav vannstand. Samme grunneier opplyser at det fanges sjørørret og noen oppdrettslaks i vatnet.

202. Horsengvatnet

Bekken fra Horsengvatnet renner ut i Søvikvågen i Langsundet. Den var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Mellom vatnet og sjøen er det ca. 600 m. Bekken har substrat av grus, strømhastigheten og vannstanden var liten. Bekken hadde lite begroing. Det er tidligere fanget ørret i vassdraget. Vikna JFF skriver at vatnet har en redusert bestand av ørret.

Det ble elfisket fra flomålet og oppover, og det ble da registrert ørret med en tetthet på 3 pr. 100 m².

203. Gravsetvatnet

Bekken fra Gravsetvatnet renner ut i Langsundet ved Brattmoen. Bekken ble bonitert og elfisket 24.06.93.

Avstanden fra sjøen til vatnet er 350 m og bredden er 1 m. Substratet består av stein og grus. Strømhastighet og vannstand var liten, og bekken hadde middels sterk begroing.

Et område på 50 m² ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 20 pr. 100 m². Fisken var fordelt på 2 årsklasser. 6 fisk ble observert. Bekkeundersøkelsen i 1991 viste en ungfisktetthet på 13 pr. 100 m². Ifølge grunneier ble det tidligere tatt sjørret i vatnet.

Et lite stykke opp fra veien er det satt opp en 50 cm høy demning av plank for å sikre vanntilførsel til en kum. Det er sannsynlig at dette kan sperre for oppgang av fisk fra sjøen.

204. Kvernengbekken

Kvernengbekken renner ut ved Drag. Bekken ble bonitert og elfisket 24.06.93.

Bekken er sjøfiskførende opp til Kvernengvatnet, en strekning på 200 m. Bredden er 1,5 m i gjennomsnitt, og substratet består av grus og stein. Strømhastigheten varierte fra liten til middels stor, mens vannstanden var liten. Det var middels sterk begroing i bekken.

Et område på 90 m² ble elfisket. Det ble registrert ørret med en tetthet på 8 pr. 100 m². Fisken var fordelt på 2 årsklasser. I tillegg ble det fanget én sjørretsmolt og observert store mengder årsyngel.

205. Smiådalsvatnet

Bekken fra Smiådalsvatnet renner ut i Langsundet ved Åsen. Det er ca. 600 m fra vatnet til sjøen. I oversikten fra Vikna JFF rapporteres det at vatnet har en god/overbefolket bestand av ørret.

206. Lysøyvatnet

Lysøyvatnet ligger sør for Lysøya. Vatnet er beskrevet som fisketomt i oversikten fra Vikna JFF.

207. Stangringhopen

Stangringhopen munner ut ved Vangsfjord. Bekken fra Vangsfjordvatnet og Langvatnet munner ut i Stangringhopen, og fisk kan gå fra sjøen opp til Langvatnet (ca. 650 m bekk). Ifølge oversikten fra Vikna JFF er det en redusert bestand av sjørørret i Stangringhopen, en god/overbefolket ørretbestand i Vangsfjordvatnet og en tynn bestand av ørret i Langvatnet. Vassdraget har vært meget forurenset, men har blitt bedre.

Ytre Vikna

208. Dalavatnet

Bekken fra Dalavatnet renner ut i sjøen rett nord for brua over Langsundet. Det er ca. 400 m mellom vatnet og sjøen. Bekken var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Bekken har substrat av sand og noe stein og blokk. Strømhastighet og vannstand var middels stor, og det var lite begroing. Bekken har gode gyte- og oppvekstplasser.

Elfisket fant sted ca. 40 m fra vatnet og nedover, og det ble registrert en ungfisktetthet på 34 pr. 100 m². I følge Vikna JFF har det engang vært en sjørørretbestand i vatnet, mens det idag er en god/overbefolket bestand av ørret.

Vikna JFF arbeider for å få Dalavatnet tilrettelagt for fiske.

209. Tidmannslonet

Tidmannslonet renner ut i Sulavågen. Bekken ble bonitert og elfisket 24.06.93.

Bare en 30 m lang bekk skiller vatnet fra sjøen. Bekken er mindre enn én m bred, og er neppe av betydning for produksjonen av fisk i vatnet. Ved elfiske ble det fanget én ørretunge. Det er sannsynlig at rekruttering skjer i de tre øvrige bekkene som renner inn i vatnet.

Lokal grunneier forteller at det tidligere er tatt både sjørørret og laks i vatnet. I oversikten fra Vikna JFF er Tidmannslonet beskrevet med en god/overbefolket ørretbestand. Bekkeundersøkelsen fra 1991 viste en ungfisktetthet av ørret på 6 pr. 100 m² i bekken fra Ulsundvatnet, et vatn lenger opp i vassdraget.

210. Fjukstadvatnet

Bekken fra Fjukstadvatnet renner ut ved Fjukstadstranda på yttersida av Ytre Vikna. Det er ca. 1700 m mellom vatnet og sjøen. Bekken er svært liten og går for en stor del gjennom myr. Svaberg det siste stykket før vatnet gjør dessuten oppgang av fisk fra sjøen lite sannsynlig. Vikna JFF skriver at det er en redusert ørretbestand i vatnet.

211. Lyngsnesvatnet

Lyngsnesvatnet ligger helt nord på Ytre Vikna, og drenerer ut i Hasfjordhopen. Midtveis ned til sjøen ligger et lite vatn. Bekkene mellom Lyngsnesvatnet og sjøen utgjør en strekning på 750 m. Disse var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Substratet består av stein og skjellsand. Strømhastighet og vannstand var middels stor. Bekken hadde lite begroing. Det ble observert mye fisk, og det var ingen synlige tegn på forurensning.

I følge Vikna JFF er det tynne bestander av laks og sjørørret i dette vassdraget. Ved bekkeundersøkelsen ble det fanget 4 sjørørret på rundt 30 cm og registrert en ungfisktetthet på 13 pr. 100 m².

212. Hasfjordvatnet

Hasfjordvatnet er det største vatnet på Vikna. Bekken renner fra vatnet og ut i Hasfjordhopen, en strekning på ca. 300 m. Videre opp i vassdraget ligger også Røtvatnet, 3 m høyere opp enn Hasfjordvatnet. Bekken fra Hasfjordvatnet var med i bekkeundersøkelsen fra 1991.

Substratet i bekken består av grus og blokk. Strømhastighet og vannstand var middels stor, og det var lite begroing. Bekken har gode gyte- og oppvekstplasser.

Under elfisket ble det registrert laksunger i utløpsbekken (1 pr. 100 m²). Tettheten for ørret var 3 pr. 100 m². Det ble også fanget en regnbueørret på 53 cm og en laks på 57 cm med tegn på å være fra oppdrett.

I oversikten fra Vikna JFF er Hasfjordvatnet anført som lakseførende med usikkerhet.

213. Brattlivatnet

Bekken fra Brattlivatnet har utløp i Austafjord. Fra vatnet til sjøen er det ca. 500 m. Ved befaring 24.06.93 var det lite vatn i bekken opp for flomålet. Bekken har grodd igjen der den tidligere rant gjennom et lite myrområde, så det er ingen oppgangsmuligheter for fisk lenger.

Fin sjørretfangst. Hann- og hunnfisk.

17. Leka Kommune

17.1 Generelt

Det finnes ingen større elver i Leka kommune, men endel mindre vassdrag kan opprettholde små bestander av sjøørret. Det betyr at det er få muligheter for fiske etter sjøørret i kommunen, men noe fiske foregår det nok i Gjerdevatnet, Nordgutvikvatnet og i osen til Midgutvikelva.

Tabell 17. Elver og bekker i Leka kommune.

Fiskeartene laks og ørret er markert med henholdsvis L og Ø. Fisketom elv/bekk er angitt med -. Den angitte lengden viser den anadrome strekningen i elva/bekken.

Vassdrag	Vassdragsnr.	Nedslagsfelt (km ²)	Lengde (km)	Fiskearter
Midgutvikelva	143.9	6,5	3,7	Ø
Lekneselva	143.8	6,0	1,2	Ø
Gjerdebekken	143.8	3,7	0,9	Ø
Nordgutvikbekken	143.9	3,6	1,3	Ø
Skråbekken	143.8	3,2	1,5	Ø
Kvaløybekken	143.8	1,7	1,0	Ø

17.2 Undersøkte elver og bekker

214. Midgutvikelva

Midgutvikelva renner ut i Gutvikvågen på Austra. Elva ble bonitert og elfisket 22.06.93.

Den sjøfiskførende strekningen er på ca. 3,7 km, og ender i ei bratt, 5 m lang renne. I sjøen nederst ved flomålet er det en temmelig dyp "kulp" hvor det ser ut til å foregå endel fiske (sluk i telefonledningen osv.). Substratet i elva består av grus, stein og noe blokk. Strømhastigheten er liten i nedre deler av elva, men blir middels sterk lenger opp. Vannstanden var middels og begroingen det samme.

Det ble elfisket over et areal på 130 m² ned for brua ved Voll. Det ble da registrert ørret med en tetthet på 20 pr. 100 m² fordelt på minimum 4 årsklasser. Det ble observert 4 fisk i tillegg. Det ble også fanget en nylig oppgått sjøørret (angrepet av fiskelus) på ca. 20 cm.

215. Nordgutvikelva

Nordgutvikelva kommer fra Nordgutvikvatnet og renner ut i Osen på Austra. Elva ble bonitert og elfisket 22.06.93.

Den sjøfiskførende strekningen er på 1,3 km i tillegg til Nordgutvikvatnet. Elva er 1,5 m bred i gjennomsnitt. Substratet består av grus og stein, strømhastigheten var noe under middels mens vannstanden var middels stor. Det var lite begroing i elva.

Et areal på 100 m² opp for nederste bru ble elfisket og ga en fangst på 28 ørret. I tillegg ble 10 fisk observert. Ørreten var fordelt på to årsklasser.

Lokalkjente forteller at det tas sjøørret oppe i vatnet og at det ble satt ut 3-5000 laksunger i elva for 10-15 år siden.

216. Gjerdebekken

Gjerdebekken er en kort bekkestrekning på 250 m som går fra Gjerdevatnet ned til sjøen. Bekken ble bonitert og elfisket 22.06.93.

Total sjøfiskførende strekning er på ca. 1 km inkludert vatnet og ei lita lone nede ved flomålet. Bekken har en gjennomsnittlig bredde på 1,5 m. I 1991 førte et større gjødselutslipp til at mye av fisken i vassdraget døde. Nå, to år etter, fiskes det endel sjøørret i Gjerdevatnet, men fortsatt bærer særlig det øvre vatnet preg av forurensning med dårlig siktedyp og mye rødbrune alger langs bredden. Gjerdevatnet er et av de få stedene på Leka hvor sjøørret kan gå opp i et vatn.

Elfisket foregikk fra den nederste lona og opp til Gjerdevatnet, et areal på ca. 75 m². Ørret ble registrert med en tetthet på 8 pr. 100 m², og 7 fisk ble observert. Fisken var fordelt på 3 årsklasser, og én var en sjøørretsmolt.

217. Kvaløybekken

Kvaløybekken har utløp ned for gården Kvaløy nord på Leka. Bekken ble bonitert og elfisket 22.06.93.

Fisk kan gå fra sjøen og ca. 1 km oppover. Gjennomsnittlig bredde er 2 m. Bekken har substrat av grus og sand, strømhastigheten var liten og vannstanden middels. Et avrenningsrør fra en låve drenerte ut i bekken, og begroingen var middels sterk.

En flate på 100 m² ned for veien ble elfisket. 10 ørret fordelt på 3 årsklasser ble fanget, og 4 fisk ble observert i tillegg.

218. Skråbekken

Skråbekken renner ut ved Skråa nord på Leka. Bekken ble bonitert og elfisket 22.06.93.

Den sjøfiskførende strekningen i bekken er på ca. 1100 m, lenger opp blir bekken for liten og grunn til å kunne utgjøre noe stabilt oppvekstområde for fiskeunger. Fallet er lite og jevnt herfra og nedover mot sjøen. Gjennomsnittlig bredde er 1,5 m. Substratet består av stein og sand og enkelte partier med leire/mudder. Strømhastigheten var liten og vannstanden middels. Bekken var middels sterkt begrodd, muligens noe landbrukspåvirket.

Et areal på 75 m² ved gård nr. 2 fra fjæra ble elfisket, og det ble registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m². I tillegg ble 4 fisk observert. Det var minimum 2 årsklasser.

Grunneier i området forteller om fangst av sjørørret på et par kilo og en og annen laks før i tida.

219. Lekneselva

Lekneselva renner gjennom Leknes og ut ved Moen. Elva ble bonitert og elfisket 21.06.93.

Den sjøfiskførende strekningen er på 1,2 km. Gjennomsnittlig bredde er 3 m. Fra flomålet og 450 m oppover veksler elva mellom stryk og små kulper. Elveløpet ble noe endret for endel år siden, slik at et lite fall forbi en stor stein hindrer fisk i å gå videre oppover på lav vannføring. Grunneier mener imidlertid at fisken fortsatt kan passere. Substratet i elva består av stein og blokk i nedre del, deretter et rolig parti med sandbunn og øverst stein og blokk igjen. Strømhastigheten og vannstanden var middels stor, og elva var middels sterkt begrodd.

Elfisket fant sted fra flomålet og oppover, og dekket et område på 180 m². Det ble registrert ørret med en tetthet på 6 pr. 100 m². I tillegg ble det observert 10 fisk. All fisken var fordelt på 3 årsklasser. Grunneieren forteller at det ble tatt mye sjørørret (opptil 2 kg) og noe laks (den største 3,8 kg) i Lekneselva før i tida.

Kart

4. SAMMENDRAG OG AVSLUTTENDE KOMMENTARER

Et omfattende registreringsarbeid er gjennomført ut fra et ønske om å få kartlagt forekomster og forhold for sjørret og laks i fylket. Rapporten inneholder beskrivelser av 219 små og mellomstore vassdrag i Nord-Trøndelag. Totalt har fylket 192 anadrome vassdrag som er fiskeførende.

Beskrivelsene stammer fra befaringer og elektrisk fiske utført sommeren 1992 og -93, og fra rapporter som tidligere er utgitt av Fylkesmannens miljøvernnavdeling, NINA (Norsk Institutt for Naturforskning) og enkelte kommuner.

Registreringsarbeidet viste at fylket har tallrike småvassdrag med stammer av både laks og sjørret. Det finnes fortsatt endel vassdrag med relativt liten menneskelig påvirkning, spesielt i ytre strøk. Arbeidet med registrering av anadrome vassdrag har plassert flere nye, mindre elver på lista over vassdrag som har stedeagne laksestammer.

Nord-Trøndelag har fra naturens side mange oppgangsmuligheter for sjørret. Sjørretten kan benytte småvassdrag i større grad enn laksen, og er følgelig mer utbredt. Imidlertid er et av hovedinntrykkene at mengden tilgjengelige områder for gyting og oppvekst for sjørret har blitt sterkt redusert. Små vassdrag vil være mer sårbare overfor miljøpåvirkninger, og drenering, kanalisering, veibygging, kloakkutslipp og landbruk har i stor grad redusert mengden tilgjengelige områder. Ved samtaler med lokalbefolkning gikk det igjen stort sett over hele fylket at forholdene for sjørret var blitt adskillig dårligere. Inntrykket er at områdene omkring Trondheimsfjorden er mest utsatt.

Sjørret er både en viktig del av det biologiske mangfoldet i Nord-Trøndelag, og en ressurs i forbindelse med fiske. Artens livshistorie, som innebærer opphold i nære kystområder i sommerhalvåret, gjør den til en attraktiv art for fritidsfiske i disse områdene. Enkeltvis står ikke de små vassdragene for noen stor del av den totale produksjonen av sjørret, men i sum betyr de sannsynligvis mye for tilstedeværelse av sjørret i fjordene/nære kystområder. I tillegg til bevaring av sjørretstammer ut fra målsetningen om bevaring av det biologiske mangfoldet, burde det derfor være interesse for å ta godt vare på små vassdrag med gode gyte- og oppvekstforhold. I tillegg vil det være mye å hente ved forbedrende tiltak/restaurering av vassdrag.

5. LITTERATUR

Generelt

- Bohlin, T., Hamrin, S., Heggberget, T.G., Rasmussen, G. og Saltveit, S.G.: Electrofishing - Theory and practice with special emphasis on salmonids. Hydrobiologia 000:00-00 (1988)
- Johnsen, B.O., Møkkelgjerd, P.I. og Jensen, A.: Furunkulose i norske vassdrag - Statusrapport NINA Forskningsrapport 38: 1- 73
- Lorentsen, Ø. og Rikstad, A.: Overvåking av lakseparasitten *Gyrodactylus salaris* i Nord-Trøndelag 1991. Rapport nr. 2/92, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Stjørdal kommune:

- Berger, H.M., Paulsen, L.I., Andreassen, S.-A. og Rikstad, A.: Fisk og forurensning i elver i Stjørdal kommune. Rapport nr. 7/88, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen
- Arnekleiv, J.V.: Fiskeribiologiske referanseundersøkelser i Stjørdalselva i forbindelse med bygging av Meråker kraftverk. Statusrapport, januar 1992. Notat fra Zoologisk Avdeling: 1992-5. Universitetet i Trondheim, Vitenskapsmuseet

Levanger Kommune:

- Brettum, P.: Forurensningsundersøkelse av Levangerelva 1985. Rapport nr. 5/87, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen
- Havdahl, S., Paulsen, L.I. og Rikstad, A.: Fisk og forurensning i Hoplavassdraget, Levanger 1987. Rapport nr. 3/88, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen
- Paulsen, L.I.: Fisk og forurensning i elver og bekker i Levanger. Rapport nr. 1/88, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen
- Paulsen, L.I. og Andreassen, S.-A.: Overvåking av vannkvaliteten i Hotranvassdraget, Levanger kommune 1992. Rapport nr. 3/93, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen
- Paulsen, L.I.: Hotranprosjektet i Levanger. Fiskeundersøkelser i 1991 og 1992. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen 1993. Ikke utgitt i rapportserie.

Rikstad, A.: Sjøaurens seksualliv i Fætta (Vulu). En pionérundersøkelse av fiskeforvalter Anton Rikstad. Kan bare fås tak i ved personlig henvendelse til pionérundersøkeren.

Verdal kommune

Haukland, J.-H., Andreassen, S.-A. og Rikstad, A.: Fisk og forurensning i sidebekkene til Verdalselva. Rapport nr. 2/86, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Kolle, K. og Røe, P.S.: Flerbruksplan for Verdalsvassdraget. Sluttrapport Høring. Verdal kommune 1992.

Inderøy kommune

Paulsen, L.I., Korssjøen, B. og Rikstad, A.: Fisk og forurensning i bekker i Inderøy kommune 1988 Rapport nr. 2/89, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Steinkjer kommune

Paulsen, L.I., Korssjøen, B. og Rikstad, A.: Fisk og forurensning i elver og bekker i Steinkjer. Rapport nr. 5/89, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Rikstad, A. og Grande, R.: Laksesperra i Figga. Erfaringer etter 4 års drift. Rapport nr. 5/89, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Mosvik kommune

Hvidsten, N.A., Bremset, G. og Johnsen, B.O.: Fiskeribiologiske undersøkelser i den lakseførende delen av Mossa i Nord-Trøndelag etter regulering. Vurderinger av reguleringen og forslag til kompensasjonstiltak for laks og sjøaure. NINA Oppdragsmelding 186:1-32

Leksvik kommune

Paulsen, L.I., Sætre, T., Rikstad, A. og Korssjøen, B.: Fisk og forurensning i Leksvik 1989. Rapport nr. 2/90, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Namdalseid kommune

- Bækken, T.: Overvåking av vannkvaliteten i Årgårdsvassdraget i Namdalseid kommune i Nord-Trøndelag. NIVA-rapport på oppdrag av Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen 1991
- Einvik, K.: En sammenligning av vekst hos yngel av laks *Salmo salar* i Øysterelva, Ferga og Øyensåa i Namdalseid kommune, Nord-Trøndelag. Hovedfagsoppgave i zoologi, Universitetet i Trondheim 1980
- Samla Plan for vassdrag - Nord-Trøndelag fylke. 573 Årgårdsvassdraget 1984

Namsos kommune

- Haukland, J.-H. og Rikstad, A.: Fiskeundersøkelser i Bognavassdraget. Rapport nr. 8/86, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen
- Paulsen, L.I., Rikstad, A. og Einvik, K.: Lakseundersøkelser i Namsenvassdraget i perioden 1987-90. Rapport nr. 5/91, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen
- Paulsen, L.I.: Fisk og forurensning i elver og bekker i Namsos 1991. Rapport nr. 6/92, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen
- Aanes, J. og Wennevik, T.: Elver og bekker i Namsos kommune. En undersøkelse av fiskebestanden i 30 elver og bekker. 1991

Vassdrag i tilknytning til Namsen, men i andre kommuner:

- Korssjøen, B., Haukland, J.H., og Rannem, G.: Fisk og forurensning i sideelver til Namsen, Overhalla 1986. Rapport nr. 5/91, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen
- Paulsen, L.I., Rikstad, A. og Korssjøen, B.: Fisk og forurensning i elver og bekker i Grong 1989: Rapport nr. 2/88, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen

Nærøy kommune

- Rikstad, A.: Havbeiteforsøk i Storelvvassdraget i Nærøy kommune i Nord-Trøndelag. Rapport nr. 2/88, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen
- Samla Plan for vassdrag - utbyggingsplaner i Opløvvassdraget og Moelvvassdraget. Oppdrag nr. SP-3524

Strand, R., Heggberget, T., Rikstad, A., Johnsen, B.O. og Ebbing, T.: Havbeiteprosjektet i Opløyelva, Nærøy kommune, Nord-Trøndelag. Årsrapport 1992. NINA oppdragsmelding 191:1-39

Høylandet kommune

Paulsen, L.I., Korssjøen, B. og Rikstad, A.: Fisk og forurensning i Høylandsvassdraget 1987. Rapport nr. 2/88, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Rikstad, A. og Paulsen, L.I.: Forslag til forvaltningsplan for Kongsmoelva, Høylandet. Rapport nr. 6/89, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

Samla Plan for vassdrag - Nord-Trøndelag fylke. 595 Østerelva 1984

6. VEDLEGG

KOMMUNER, VASSDRAG OG KARTREFERANSER

Kommune	Vassdrag	Kartref. (UTM)
Stjørdal	Stjørdalselva	1621 I 945 374
	Gråelva v/Vollelva	1621 I 946 400
	Langsteinelva	1622 II 946 483
	Vollelva	1621 I 947 413
	Vingebekken	1621 I 886 418
	Rykkesebekken	1622 II 877 450
Frosta	Vikelva	1622 II 870 508
Levanger	Levangerelva	1722 III 134 716
	Hopla	1622 II 972 545
	Byaelva	1622 II 014 649
	Fåttenelva	1622 II 965 502
	Hotran	1622 II 066 661
	Sundalselva	1622 II 950 560
	Rinnelva	1722 IV 203 752
Verdal	Verdalselva	1722 IV 205 775
	Leklemelva	1722 IV 202 806
Inderøy	Granaelva	1722 IV 128 849
	Loråsbekken	1722 IV 163 850
	Hembrebekken	1722 IV 112 945
	Koabekken	1722 IV 182 825
	Lorvikbekken/ Grandelva	1722 IV 168 865
	Hølbekken	1722 IV 113 946
	Bergselva	1622 I 075 894
	Hengjaelva	1622 I 082 898
	Langengelva	1622 I 057 884
	Hågåelva	1622 I 044 813

	Melhuselva	1622 I 077 832
	Åsabekken	1722 IV 149 926
	Letneselva	Byaelva/ 1622 I 048 883
	Bølelva	1722 IV 094 842
	Skogtrø- bekken	1622 I 067 817
	Risbekken	1722 IV 103 847
	Vangsbekken	1622 I 032 811
	Volelva	1722 IV 098 847
	Salberg- bekken	1722 IV 180 825
	Osbekken	1722 IV 177 825
Steinkjer	Snåsavassdraget	1723 III 218 014
	Figga	1723 III 220 002
	Moldelva	1723 III 164 117

Kommune	Vassdrag	Kartref. (UTM)
Steinkjer III 193 025	Gladsjøelva	1723 III 129 129
	Mæreselva	1722 IV 167 913
	Tessemelva	1723 III 135 093 Lundelva 1723
	Kvarvingbekken	1723 III 156 105
	Laugtubekken	1723 III 159 036
	Visetelva	1723 III 144 037
	Våsetbekken	1722 IV 167 903
	Verran	Brattreitelva
Ressemelva		1723 III 084 074
Tangstadelva		1622 IV 781 763
Follavassdraget		1622 I 032 972
Vollsetelva		1622 I 883 841
Moldelva		1622 IV 843 817
Tunselva		1622 I 977 925
Rautingelva		1622 IV 792 769
Vikaelva		1622 IV 793 763
Sørvågelva		1622 IV 785 756
Mosvik	Mossa	1622 I 993 787
	Slira	1622 I 985 777
	Prestvågelva	1622 IV 821 778
	Vikasandelva	1622 I 912 835
	Sliperelva	1622 II 956 696
	Vestvikelva	1622 I 969 868
	Kalddalselva	1622 II 924 679
Leksvik	Innerelva	1622 III 808 618
	Ytterelva	1622 III 800 612
	Tømmerdalselva	1622 III 782 574
	Hindremselva	1622 III 706 518

	Hovselva	1622 III 761 562
Flatanger	Lauvsnesvassdraget	1623 I 917 545
	Storelva	1623 I 878 395
	Østerelva	1623 I 397 889
	Skjellåa	1623 I 858 408
	Sitterelva	1624 II 948 578
	Renndalselva	1624 II 958 638
	Bølbekken	1623 III 784 414
	Vevikbekken	1623 I 872 472
	Fallbekken	1623 I 835 493
	Sandmobekken	1624 II 985 623
	Knottbekken	1623 I 949 541
	Årfjordselva	1623 I 896 492
	Stammesbekken	1623 I 896 538
	Austvikbekken	1623 III 811 443
	Flottanbekken	1623 III 818 508
	Kirkhusbekken	1623 I 846 493
	Utvordbekken	1624 II 933 648
	Dvernurbekken	1623 I 843 434
	Oksbåsdalsbekken	1623 III 736 463
	Floanbekken	1623 I 859 471

Kommune	Vassdrag	Kartref. (UTM)	
Namdalseid	Årgårdselva	1623 I 074 339	
	Oksdøla	1623 I 057 465	
	Statlandselva	1623 I 034 543	
	Aunbekken	1624 II 994 588	
	Sagelva	1623 I 039 481	
	Spalieelva	1624 II 003 559	
	Stattbekken	1623 I 040 484	
	Leirfjordsbekken	1624 II 996 563	
	Bådsvikbekken	1623 I 032 549	
	Flobekken	1723 III 084 398	
	Namsos	Namsen	1723 IV 225 515
		Bogna	1723 IV 158 425
Aursunda		1723 III 153 402	
Sagvasselva		1724 III 216 666	
Duna		1724 II 339 658	
Barstadelva		1723 IV 196 484	
Vetthuselva		1724 III 299 647	
Ausvatnelva		1724 III 248 698	
Røyklielva		1724 III 258 685	
Sagelva		1724 III 233 599	
Skakanovelva		1724 III 243 611	
Survikelva		1724 III 160 593	
Stor-Skorstadelva		1624 II 047 638	
Åelva		1724 III 072 634	
Flakbekken		1723 IV 163 404	
Litj-Skorstadelva		1624 II 038 626	
Agleelva		1624 II 993 695	
Ekorndalselva		1724 II 335 656	
Olsengelva		1723 IV 121 403	
Utgangselva		1724 II 306 658	

Finnangerelva	1624 II 028 677
Dølaelva	1723 IV 168
Vikelva	1724 III 103 562
Halsbekken	1723 IV 545 177
Selneselva	1723 IV 163 478
Sæterelva	1723 IV 145 537
Granlibekken	1724 III 096 592
Heimdalsbekken	1724 III 226 592
Innerengelva	1723 IV 111 398
Vemundvikelva	1724 III 219 573
Fosslandselva	1724 III 087 599
Bangsundelva	1723 IV 153 437
Sjøbruelva	1723 IV 213 494
Navleskardbekken	1723 IV 221 504
Gullvikelva	1723 IV 176 538
Broemselva	1723 IV 107 543
Litleelva	1724 III 104 563
Krokneselva	1724 III 174 583
Alhusbekken	1724 III 218 579
Leiråa	1724 III 233 596
Svedalsbekken	1724 III 193 570
Toddombekken	1723 IV 539 192
Ellingstadbekken	1724 III 065 623
Kråkmarkbekken	1724 III 105 588
Kvernbekken	1723 III 218 503
Hestskardelva	1723 IV 153 537
Henggrovbekken	1624 II 063 624
Alteelva	1724 III 066 646

Kommune	Vassdrag	Kartref. (UTM)
Fosnes	Salvassdraget	1724 III 163 764
	Sagelva	1724 III 160 758
	Steinselva	1724 III 085 697
	Hovselva	1624 II 052 722
	Gardselva	1724 III 148 666
	Breksillelva	1724 III 163 681
	Fosneselva	1724 III 092 748
	Brakstadbekken	1624 II 056 736
	Nordvatnet	1724 III 160 701
	Kvernvikvatnet Prestvatnelva	1724 III201 813 1724 III 144 673
Nærøy	Oppløyelva	1724 I 361 896
	Kvistenelva	1724 I 332 967
	Grytbogelva	1824 IV 772 024
	Storelva	1724 I 353 103
	Horvenelva	1724 IV 274 011
	Elgåa	1724 I 363 891
	Årførelva	1724 I 396 064
	Sjølstadelva	1724 I 612 088
	Langbogelva	1724 I 660 044
	Hillerselva	1725 II 297 153
	Osaelva	1824 IV 704 060
	Finnelva	1724 I 288 007
	Salvikbekken	1724 I 339 873
Grønnlielva (Teplingelva)	1824 IV 728	
053	Horvereidvassdraget	1724 IV 215 960
268 009	Skjeråa	1724 IV
268 009	Bogaelva	1724 I 683 039
	Rokelva	1724 I 338 017
	Søråelva	1724 IV 150 068
	Dalanelva	1724 IV 108 985
	Rødselva	1724 IV 250 038
	Stevikelva/Sagelva	1724 I 659 079
	Valelva	1724 IV 161 903
	Leirtjønnelva	1724 I 679 038
	Kvernaelva	1725 II 360 166
	Skillingstadbekken	1724 IV 106 909
	Storveabekken	1724 IV 107 930
	Bjørlibekken	1724 IV 255 847
	Kobbholbekken	1724 I 308 896
	Torstadelva	1724 IV 108 985
	Kvernvassbekken	1724 IV 079 912
Eidshaugelva	1724 III 153 027	
Osabekken	1724 IV 271 065	

Lassemobekken	1724 I 336 005
Væremselva	1724 IV 189 026
Kilselva	1725 II 330 133

Kommune	Vassdrag	Kartref. (UTM)	
Nærøy	Åvikelva	1724 I 672 058	
	Vennavikbekken	1824 IV 692 057	
	Sagelva (Kvisten)	1724 I 329	
937			
025	Rotvikelva	1724 I 355	
	Arnøyvatnet	1724 IV 079 867	
Høylandet	Kongsmoelva	1824 IV 785 973	
	Nordfolda	1824 IV 797 979	
	Kvernelva	1824 IV 791 973	
	Grytbogelva	1824 IV 772 024	
	Bjøråa	1824 IV 765 012	
	Ytteråa	1824 IV 751 025	
Vikna	Steinfjordelva	1624 I 018 990	
	Ryemselva	1624 I 026 925	
	Hansvikbekken	1724 IV 068 993	
	Evenstadbekken	1624 I 002 948	
	Sandhalsvatnet	1724 IV 050 023	
	Nordvatnet	1724 IV 104 026	
	Svantjørnbekken	1624 I 001 992	
	Valaunbekken	1624 I 005 005	
	Sørvatnet	1724 IV 088 013	
	Aunebekken	1724 IV 077 978	
	Litlvatnet	1624 I 016 015	
	Stangringvassdraget	1624 I 037 034	
	Svarthammarvatnet	1624 I 956 002	
	Husfjellvatnet	1624 I 910 953	
	Lysøyvatnet	1624 I 016 043	
	Kvernengbekken	1624 I 985 028	
	Gravsetvatnet	1624 I 947 005	
		Smiådalsvatnet	
		1624 I 990 037	
		Horsengvatnet	1624 I 917 984
		Setnøyvatnet	1624 I 973 984
		Osplivatnet	1624 I 974 018
		Hasfjordvatnet	1624 I 965 050
	Tidmannslonet	1624 I 868 978	

	Dalavatnet	1624 I 907 986
	Lyngsnesvatnet	1624 I 978 060
	Fjukstadvatnet	1624 I 891 020
	Brattlivatnet	1624 I 932 017
Leka	Midgutvikelva	1725 II 336 215
	Lekneselva	1725 III 277 234
	Gjerdebekken	1725 III 195 203
	Nordgutvikbekken	1725 II 357 254
	Skråbekken	1725 III 259 240
	Kvaløbekken	1725 III 238 237